

		ACD 1440932.
		datum 09 OKT. 1979
		CO
		b. 12 d. —
1) Zo nodig andere rubricering aangeven.		
Distr.: BEP. BFA.		Bijlage(n): dic.
Afschr.:		BO: 172.307.

Betreft: Solidariteitskomitee Rotterdamse Havenarbeiders.

Als enige dagen na het uitbreken van de staking in de Rotterdamse haven, althans voor de buitenwereld, eenheid wordt bereikt tussen de actieleiding, te weten de CPN-ers en de Maoïsten, gaat bij een aantal bewoners in de Rotterdamse wijk Spangen het idee gestalte krijgen om een solidariteitscomité op te richten, teneinde de stakers zowel financieel als in woord en daad te ondersteunen.

In de loop van donderdag 30 augustus 1979 worden diverse personen benaderd met het verzoek die avond te komen naar het Nivon-centrum aan de Van Eversdijkstraat 25 te Rotterdam, alwaar het Solidariteitscomité zal worden opgericht.

Eén van de initiatiefnemers van het eerste uur is de

Opgemerkt wordt vooraf dat het comité zich gedurende de staking in haar publicaties als volgt presenteert:
 Rotterdamse Solidariteitscomité Havenstaking;
 Solidariteitskomitee Rotterdamse Havenarbeiders;
 Solidariteitskomitee Rotterdam met de Havenarbeiders en
 Solidariteitskomitee Gezamenlijk Aktiekomitee Havenarbeiders.
 Gemakshalve zal in het vervolg van dit rapport dan ook gesproken worden over Solidariteitscomité.

De op donderdag 30 augustus 1979 in het Nivon-centrum gehouden oprichtingsvergadering wordt door ongeveer 45 personen bijgewoond,

De CPN vooral uitgenodigd om eenheid te krijgen in de steunlijsten, die door de partij zijn uitgezet, schittert door afwezigheid.

Omstreeks 20.30 uur opent de als voorzitter fungerende de bijeenkomst en geeft een korte uitleg over het hoe en waarom van deze bijeenkomst. Spreker zegt verder dat de initiatiefnemers van het Solidariteitscomité in nauw contact staan met de leiding van het Gezamenlijk Actie Komitee (GAK) en niets zullen ondernemen zonder eerst de toestemming te hebben verkregen van het GAK.

Hierna wordt uitvoerig van gedachten gewisseld over de vorm van het comité, met andere woorden gebeurt zitting nemen in het brede comité op persoonlijke titel dan wel namens de organisatie die vertegenwoordigd wordt. De IKB-ers in het gezelschap verklaren zich felle voorstanders van het standpunt dat een bepaalde organisatie vertegenwoordigd wordt. Bij de vervolgens gehouden stemming over deze problematiek, blijkt de uitslag na telling als volgt te zijn:

namens de organisatie: 4 stemmen;
op persoonlijke titel : 26 stemmen en
blanco : 1 stem.

Het gevolg van deze uitslag is, dat de IKB-ers in het gezelschap zich terugtrekken uit het comité, doch zich wel bereid verklaren met de steunlijsten te werken.

Vervolgens wordt uitvoerig gediscussieerd over de activiteiten die door het comité ontplooid zullen moeten worden. Uit de vergadering komen diverse suggesties naar voren. Eén en ander overziend wordt besloten een aantal groepen te vormen en een concept-actieplan samen te stellen, dat op de volgende vergadering besproken zal dienen te worden. Naast een coördinatiegroep worden de volgen 4 subgroepen gevormd: een steungroep, een postgroep, een propagandagroep en een bijeenkomstgroep. De coördinatiegroep wordt gevormd door 8 personen.

Omstreeks 22.30 uur sluit ABELMAN de bijeenkomst met de mededeling, dat de volgende vergadering zal worden gehouden op 31-8-1979.

In het vervolg van de staking zal tijdens de traditionele bijeenkomsten van de staker havenarbeiders op het Afrikaanderplein, namens het Solidariteitscomité, het woord gevoerd worden.

Namens het Solidariteitscomité wordt op 31-8-1979 door ABELMAN vergunning aangevraagd en verkregen voor het innemen van een standplaats op 3 weekmarkten in Rotterdam voor het verstrekken van informatiemateriaal over de staking en het werken met steunlijsten.

De demonstratie van de vrouwen heeft geen doorgang gevonden, daar op deze dag (4-9-1979) door de stakende havenarbeiders een demonstratieve optocht wordt gehouden van het Afrikaanderplein naar het kantoor van de SVZ en het kantoor van de Vervoersbond en de vrouwen zich bij deze tocht aansloten.

Taakverdeling leden Coördinatiegroep:

Georganiseerd door het Solidariteitscomité wordt op woensdag 5-9-1979 in gebouw Odeon aan de Gouvernestraat te Rotterdam een openbare avond gehouden. Deze manifestatie wordt bijgewoond door ongeveer 200 personen, onder wie een veertigtal havenarbeiders. Op het podium hebben onder andere plaatsgenomen:

De muzikale omlijsting van het programma wordt verzorgd door een bandje van Discus.

Na de pauze is er gelegenheid tot het stellen van vragen. Van deze mogelijkheid wordt nauwelijks gebruik gemaakt, overigens heeft meer dan de helft van de aanwezigen de zaal op dat moment reeds verlaten.

Medegedeeld wordt nog dat voor de stakers f.850,- is opgehaald.

Omstreeks 23.00 uur wordt de bijeenkomst gesloten.

Op 11 september 1979 wordt in het buurthuis Putsepoort, Zwederstraat 52 te Rotterdam een openbare bijeenkomst gehouden, georganiseerd door het Solidariteitscomité. Deze bijeenkomst was kort te voren vastgesteld en nauwelijks openlijk bekend gemaakt. Slechts 35 personen zijn dan ook aanwezig. Het programma bestaat uit de vertoning van een film en een optreden van het bandje van Discus.

Omstreeks 23.00 uur wordt de bijeenkomst gesloten.

Gedurende de staking worden door het Solidariteitscomité diverse openbare bijeenkomsten georganiseerd (zie onder andere bijlage 10).

Financiële perikelen.

In publicaties van het Solidariteitscomité wordt opgeroepen geld te storten op girorekening 1550805 ten name van STAVINGA, zijnde het Gezamenlijk Aktiekomitee Havenarbeiders. Het geld dat via de steunlijsten bij het Solidariteitscomité binnenkomt wordt beheerd door

. Daarnaast beschikt de penningmeester van het Aktiekomitee Rotterdamse Havenarbeiders over een eigen girorekening, waarop de gelden middels de CPN verkregen gestort moeten worden.

Hoewel nauwelijks enthousiast draagt het Solidariteitscomité in de eerste dagen van de staking 2 x f.2500,- contant over aan , die bij die gelegenheid zegt dringend contant geld nodig te hebben en daaraan toevoegt moeilijk aan het geld dat op zijn giro staat te kunnen komen.

Kort na het verzenden van deze brief wordt het Solidariteitscomité vereerd met een bezoek van en 2 onbekende leden van het GAK. Naar verluidt zou bij deze gelegenheid een verklaring hebben getekend, dat het geld van het Solidariteitscomité in zijn totaliteit aan de stakende havenarbeiders ten goede zal komen en na afloop van de staking niet in één of ander (onder controle van de CPN staand) comité terecht zal komen.

Verwezen wordt verder naar het voorlopige verslag van de kaskommissie (bijlage 12).

Bijgevoegd: (al dan niet in fotocopie)

manifest waarin vrouwen van stakers opgeroepen worden zich bij het Solidariteitscomité aan te sluiten;
Een persbericht van 31-8-1979 van het Solidariteitscomité;
Een manifest van het Solidariteitscomité;
Een manifest van het Solidariteitscomité, speciaal voor vrouwen;
Een manifest;
Het informatiebulletin nr: 1 van 5-9-1979;
De muurkranten 1 t/m 4;
Manifest betreffende een te houden openbare bijeenkomst;
Manifest betreffende de op 22-9-1979 gehouden landelijke demonstratie/manifestatie;

VROUWEN van Rotterdam 3

DE BONDSLEIDING HOET DE EISEN VAN DE STAKERS OVERNEMEN
DE STAKINGSRASSEN MOETEN OPEN

De vrouwen van de stakers roepen hiernee alle vrouwen van Rotterdam op om solidair te zijn met de staking in de haven. Geven jullie ons alle steun in deze moeilijke strijd.

Dit is niet alleen een zaak voor de mannen ook de vrouwen hebben direkt belang bij het winnen van deze stakingsstrijd.

Wij hebben en gaan nog allerlei activiteiten (demonstraties, bijeenkomsten, enz.) organiseren, waarbij wij de hulp van ook de vrouwen keihard nodig hebben.

Kom of bel even naar het Solidariteitskomitee in het
Nivon Jongeren centrum
van Iversdijkstraat 25
tel. 840460

Dan kunnen wij contact met jullie opnemen als er spannende dingen gebeuren.

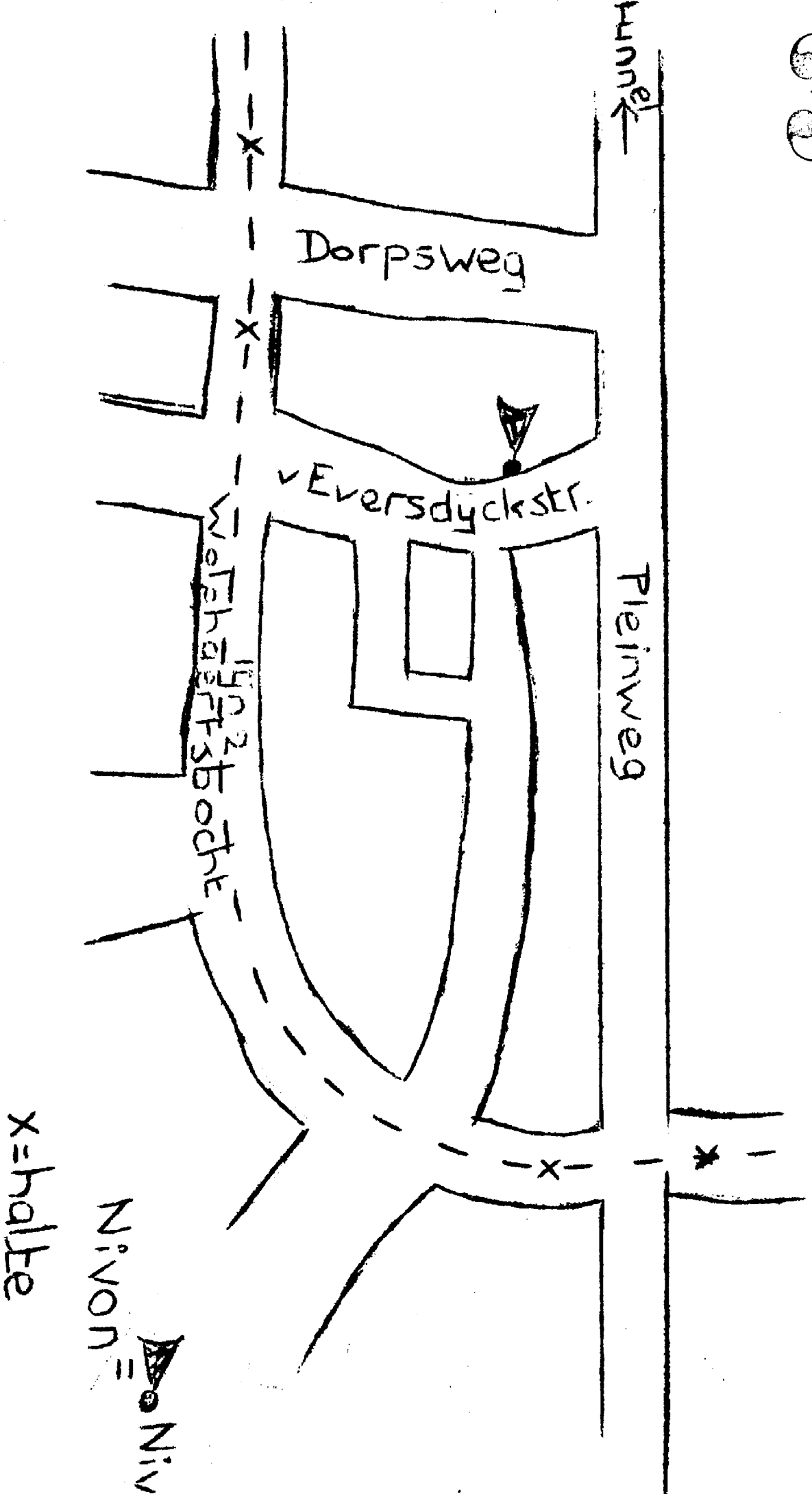
het is belangrijk dat er zoveel mogelijk vrouwen mee gaan doen / strijden / actie voeren / elkaar ondersteunen / mee gaan praten / beslissen !

In het Nivon Jongeren centrum zitten permanent vrouwen, die informatie kunnen geven en over eventuele problemen kunnen praten. Wij hebben in het Nivon Jongeren centrum genoeg ruimte dus neem gerust je kinderen mee en er is altijd wel een bakje koffie.

Varens vrouwen van het
Solidariteitskomitee
Havenstakers

zie ommezijde voor een plattegrondje

KOMT W OOK

4
Rotterdam 31 augustus 1969.

4

Op woensdag 29 augustus is er in de Rotterdamse haven eenheid gekomen in de leiding van de havenstaking.

Mede door deze bereikte eenheid besloten een aantal Rotterdamse buurtbewoners een steunactie te organiseren.

Dit mondt uit in de oprichting-vergadering van het "Rotterdams solidariteitskomité havenstaking".

De oprichting vond plaats in het Nivon Jongerencentrum aan de Everdijkstraat op 30 augustus.

Het ligt in de bedoeling van het komité om iedereen die achter de eisen van de havenarbeiders staat endaar mee solidair is te verenigen in een steunorganisatie.

het komité is dan ook samengesteld uit personen waarvan het niet

belangrijk is welke politieke richting ze vertegenwoordigen maar slechts geldt dat ze solidair zijn met de Rotterdamse havenstaking.

De taken die het komité zich o.a. gesteld heeft zijn.

- ophalen van geld via ondersteuningslijsten.
- direkte berichtgeving over de havenstaking aan de Rotterdamse bevolking
- verbreden van de solidariteit met de havenstaking.

Het Rotterdamse solidariteitskomité werkt nauw samen met de gekozen leiding van de stakende havenarbeiders.

Voor bovengenoemde taken zijn vele mensen nodig.

Wij willen dan ook aan iedereen die zich solidair voelt vragen om daar aan mee te helpen of andere bijdragen te leveren.

Namens

Rotterdamse Solidariteitskomité
Havenstaking.

p/a Everdijkstraat 25

Rotterdam tel 010 - 84 04 60.

SOLIDARITEIT MET DE HAVENARBEIDERS

5

beste mensen,

Op maandag 27 augustus ging de Rotterdamse haven plat. Na enig heen en weer gekibbel over de leiding van de staking, werd op 29 augustus eenheid bereikt in de leiding. Er kwam een democratisch gekozen leiding tot stand van de havenarbeiders. Deze bestaat dus niet uit politieke groeperingen.

Waarom staken de havenarbeiders?

Al in oktober 1976 werd er op de ledenvergaderingen van de vakbonden de eisen van f 30,- netto per week
60-jarige pensionering
25 vakantiedagen
35-urige werkweek en de vijf-ploegendienst

gesteld. Deze eisen zijn altijd in de prullenbak gefronmeld met het argument dat het niet in het FNV arbeidsvoorwaardenbeleid past. Maar het is niet meer dan redelijk, dat nou eens deze eisen worden ingevoerd.

Bovendien hebben de havenarbeiders nooit dat arbeidsvoorwaardenbeleid goedgekeurd - sterker, de havenarbeiders hebben de CAO-voorstellen bij een bondsreferendum afgewezen.

Nog was het niet voldoende voor de vakbondsonderhandelaars, ze gingen gewoon door met het argument dat 1,2 miljoen FNV-leden zich voor het arbeidsvoorwaardenbeleid hadden uitgesproken en dat de haven er zich maar bij neer moest leggen. Maar de havenarbeiders beslissen over hun eisen CAO. Daar dient de bond voor op te komen.

Op 30 augustus vond in het NIVON gebouw aan de Eversdijkstraat de oprichting plaats van het solidariteitskomitee.

het ligt in de bedoeling van het komitee om iedereen die achter de eisen van de havenarbeiders staat en daarmee solidair is te verenigen in een steunorganisatie.

het komitee is dan ook samengesteld uit personen waar van het niet belangrijk is welke politieke richting ze vertegenwoordigen maar slechts geldt dat ze solidair zijn met de Rotterdamse havenstaking.

De taken die het komitee zich gesteld heeft zijn:

- ophalen van geld via ondersteuningslijsten.
- directe berichtgeving over de havenstaking aan de Rotterdamse bevolking, dit omdat de pers vaak de gang van zaken in de haven verdraaid.

- verbreden van de solidariteit met de havenstaking, middels solidariteitsbijeenkomsten o.a. (Grasmasuniversiteit Sociale Akademie, buurten enz.) en het meer betrekken van de vrouwen van de havenarbeiders bij de staking en de solidariteit.

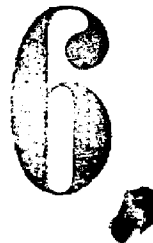
het Rotterdamse solidariteitskomitee werkt nauw samen met de gekozen leiding van de stakende havenarbeiders. Voor bovengenoemde taken zijn vele mensen nodig.

Wij willen dan ook aan iedereen die zich solidair voelt vragen om daar aan mee te helpen of andere bijdragen te leveren.

STEUN DE STAKERS! Stort geld op het gezamenlijke Aktiekomitee havenarbeiders Jim Stavinga Wilberoord 307 giro 1550805 tnv. het Gezamenlijk Aktiekomitee.

het Solidariteitskomitee is te bereiken via het aktiecentrum NIVON, van Eversdijkstraat 25 tel 84 04 00.

SOLIDARITEITSKOMITEE ROTTERDAM met de HAVENARBEIDERS

Beste vrouwen,

In de pers wordt veel aandacht besteed aan de lading sinaasappels, en ander fruit dat bij verschillende bedrijven in de loodsen ligt te verrotten.

De stakers weigeren deze lading te behandelen.

De media gebruiken dit voorbeeld om de hele publieke opinie te mobiliseren tegen de havenarbeiders die in deze staking zeer gerechtvaardigde eisen stellen.

Ook wij, vrouwen van de stakers, hebben er moeite mee dat er voedsel ligt te bederven. Maar wij weten wel, waarom dat dit nu gebeurt.

De geschiedenis van de staking is bekend. Wij hebben daar niets nieuws over te zeggen. Onze mannen vormen nu één front om een eerlijke loonsverhoging en andere eerlijke eisen boven water te halen. De boten worden niet gelost, goederen niet behandeld.

Juist het vasthouden van bederfelijke goederen vormt de kracht van de stakers. Hiermee kunnen ze hard en effectief de werkgevers onder druk zetten om met het nodige geld over de brug te komen. Want niemand wil dat deze staking lang gaat duren. En wat betreft de bonden: zij hoeven de eisen maar over te nemen en de sinaasappels gaan de poort uit! Onze mannen staken niet om te staken, maar voor een rechtvaardige en broodnodige loonsverhoging!

En dat dat geld er bij de heren ondernemers best is, blijkt wel uit het aanbod van 1000,- per ploeg (per man) per dag voor het verwerken van de sinaasappels.

De pers voert een hetze rond het rottende fruit. Maar al jaren worden er tonnen fruit doorgedraaid om de prijzen kunstmatig hoog te houden. Deze staking is juist nodig om de hoge prijzen te betalen.

Daarom staan wij niet alleen **achter** maar ook pal **naast** onze mannen. Deze staking is niet alleen voor mannen, maar ook voor vrouwen, die van een klein weekloontje rond moeten komen.

Vrouwen kom je aansluiten.

Wij werken samen om de staking tot een goed einde te brengen. Onze activiteiten omvatten het rondbrengen van koffie, brood en soep voor de postende stakers, spandoeken maken, informatie geven, pamfletten ronddelen enzovoort. Samen proberen we ook de steeds groeiende problemen de baas te blijven.

Sluit je aan. Kom maandagmiddag om 2 uur naar het NIVON, Eversdijkstraat 25. Daar gaan we praten en nieuwe taken verdelen. Verder komen we iedere morgen om 9 uur naar de grote vergadering op het Afrikaanderplein, waar we ons verzamelen om weer naar het NIVON te gaan. Voor kinderopvang wordt gezorgd.

**Solidariteitskomitee
Rotterdamse havenarbeiders**

SOLIDARITEIT MET DE HAVENSTAKING

NIET WEGWERPEN A.U.B.

IN DE PRULLENBAK

Sinds 27 augustus ligt de Rotterdamse haven plat.

De reden hiervoor is, dat de havenarbeiders al vanaf oktober 1978 op de vakbondsvergaderingen hun eisen hebben gesteld, maar dat de vakbondsleiding deze in de prullenbak heeft gegooid en zich niets aantrok van wat de leden wilden.

De belangrijkste eisen zijn:

- f 30,- netto per week erbij
- 60-jarige pensionering
- 5-ploegendienst in de volkontinue
- herstel van de volledige prijscompensatie
- doorbetaling van de gestaakte dagen

Wat de kranten veelal nalaten te vermelden is, dat de havenarbeiders om een beetje extra inkomen te verdienen nacht- en weekenddiensten moeten draaien.

De basislonen liggen vaak niet veel hoger dan het minimumloon.

Het gaat de havenarbeiders niet om hun eigen "hachje". Deze staking gaat ook niet ten koste van de werkgelegenheid.

Indien de basislonen flink opgetrokken zouden worden, hoeven de havenarbeiders minder over te werken en zijn de ondernemers gedwongen meer mensen aan te nemen om het werk in dezelfde tijd klaar te krijgen. Ook arbeidstijdverkorting en 5-ploegendienst betekent meer werkgelegenheid.

Kunnen deze eisen wel doorgevoerd worden zonder dat zwakke bedrijven genoodzaakt zijn te sluiten?

De arbeiders leveren al jaren loon in om de ondergang te redden van bedrijven, welke nu al vaststaat. De stakers maken duidelijk dat ze hiervoor passen.

De vakbondsleiding en de havenbaronnen denken de havenarbeiders weer aan het werk te krijgen met het bereikte principe-akkoord van f28,50 bruto per week, ingaande 1 juli, 62-jarige pensionering en 1 extra dag vakantie. Dat is te gek om los te lopen. Ze denken toch niet dat er voor niets gestaakt wordt. Hier past maar één antwoord op: Zonder pardon verder staken.

Het is de taak van de vakbond om voor betere lonen en werkomstandigheden op te komen en niet om mee te doen met de ondernemers.

De bond is niet een handjevol bestuurders. De bond dat zijn wij.

Eén ding moet duidelijk zijn:

Er is met deze aktie meer boven water gehaald dan in 13 maanden onderhandelen.

Deze strijd rechtvaardigt een volledige ondersteuning van de Rotterdamse bevolking, wat van groot belang is voor de stakers om druk uit te oefenen op ondernemers en vakbondsleiding.

Het solidariteitskomité is bereikbaar bij: Nivon-jongerencentrum
v. Eversdijkstraat 25
tel: 840460

22/9

8

Van der

8

15 SEPTEMBER 1979

SOLIDARITEITSKRANT 1

Solidariteitskomitee van het Gezamenlijk Aktiekomitee

WAAROM DEZE INFORMATIEKRANT ?

Het solidariteitskomitee heeft deze krant gemaakt omdat veel mensen vragen hebben. Mensen vragen naar het hoe en waarom van de staking. Het komitee probeert geld bij elkaar te krijgen. Dat moet omdat de stakers geen stakingsuitkering krijgen. Maar geld alleen is niet genoeg. De solidariteit van de mensen in Rotterdam en de rest van het land is even belangrijk.

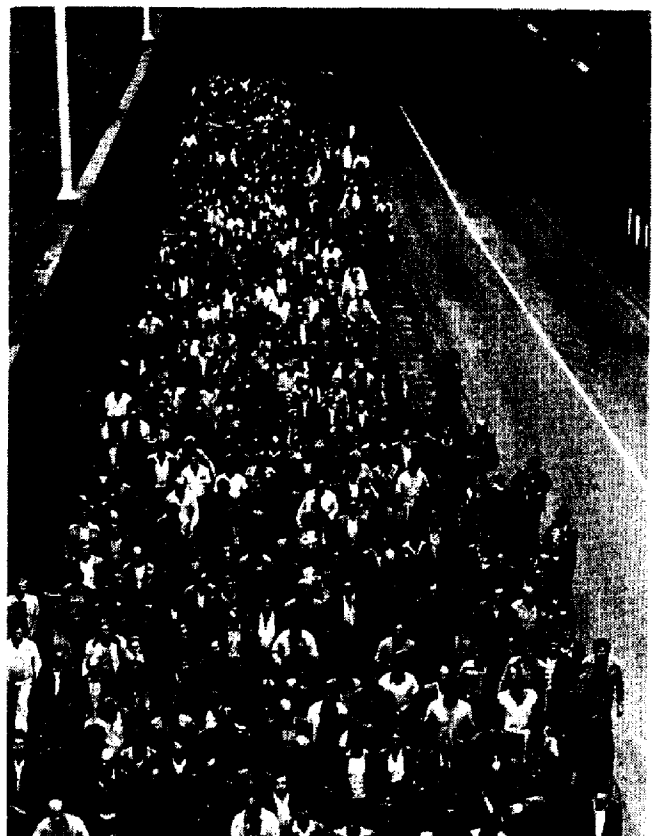
In de krant en op de televisie worden veel onjuiste dingen gezegd over de staking. Veel mensen weten niet waarom het tot een staking is gekomen. Daarom geeft het komitee informatie over de havenstaking. Ook probeert het komitee om veel mensen actief aan zijn werk mee te laten doen. Daarom praten wij met de mensen over de staking. Hoe meer mensen solidair zijn, des te sterker staan de stakers. Hoe meer mensen het eens zijn met de eisen en de strijd van de stakers, des te sterker staan de stakers.

Arbeidsvoorwaarden afgekeurd

Bij het ophalen van geld vragen veel mensen: *Waarom hebben die havenarbeiders niet gewacht tot de bond erachter staat. Dan hoef je geen geld op te halen en dan gaan de stakingskassen van de bond open.* Maar de havenarbeiders hebben al vanaf oktober 1978 op de ledenvergaderingen hun eisen gesteld. Maar de vakbondsleiding heeft al deze eisen in de prullebak gegooid en heeft zich niets aange trokken van wat de leden wilden. Al op de eerste ledenvergadering van het distrikt West (Rotterdam en omstreken) van de Vervoersbonden FNV werd het arbeidsvoorwaardenbeleid afgewezen. In de voorstellen van de FNV was geen reële loonsverbetering opgenomen, geen arbeidstijdverkorting en geen 60-jarige pensionering. De eis van 20 gulden bruto die door de FNV-top werd gesteld was niet meer dan een compensatie van de schoning van de prijscompensatie. Door de schoning van de prijscompensatie worden de prijsverhogingen van de BTW, grondstoffen enzovoort niet doorberekend in de automatische prijscompensatie. Met andere woorden: de 20 gulden bruto zou geen enkele verbetering betekenen.

De centrale eisen die in de haven door de ledenvergaderingen en de groepsraad van de FNV (hierin zitten vertegenwoordigers van de bond per bedrijf) met een meerderheid van stemmen door de leden al in oktober tegenover de voorstellen van de bond zijn aange-

*Demonstrerende havenarbeiders
komen uit de Maastunnel.*

nomen, waren:

- 30 gulden netto per week erbij;
- invoering van de 35-uren week en in de volkon-tinu de vijfploegendienst in één keer;
- herstel van de volledige ongeschoonde auto-matische prijskompensatie;
- 60-jarige pensionering met behoud van volle loon.

Op de ledenvergaderingen maakten de leden duidelij-k dat deze eisen door de ondernemers ingewilligd moesten worden en dat de vakbeweging zich daarbij moet opstellen als strijdorganisatie van alle haven-arbeiders. De gestelde eisen werden noodzakelijk gevonden, want:

— De eisen van de 35-uren week en de vijfploegen-dienst zijn gesteld in verband met de enorme tempo-opdrijving en de automatisering en mechanisering die het werk hebben verzwaard. De vierploegen-dienst is een belangrijke aanslag op het gezinsleven, en op de gezondheid van de havenarbeiders; zij zijn door de vierploegendienst minder in staat om aan maatschappelijke activiteiten deel te nemen dan bij een vijfploegendienst.

— De schoning van de prijskompensatie in 1978 heeft voor de havenarbeiders een achteruitgang van het loon met ongeveer 2 procent betekend.

— De havenarbeiders wilden met de CAO van 1979 deze verslechtering van het loon tegenhouden om niet ieder jaar aanvullende looneisen te hoeven stel-len om de achteruitgang te compenseren.

— Met het zwaarder en intensiever worden van het havenwerk worden maatregelen noodzakelijk om het werk van oudere havenarbeiders te verlichten. Zij kunnen het tempo vaak niet bijhouden, wat extra werk kan betekenen voor andere leden in de ploeg. Meer dan de helft van de havenarbeiders is al lang voor de pensioengerechtigde leeftijd afgeleefd.

Het Centraal Bedrijfsbestuur Havens (het bestuur van de groepsraad) heeft deze eisen vervolgens op wezenlijke punten veranderd en toen kwam men tot een principe-akkoord. Het groepsraadsbestuur wei-gerde de eisen van de leden te verdedigen en voerde allerlei redenen aan om de eisen af te wijzen. Er kan volgens het bestuur eenvoudig niet meer uit gehaald worden dan wat er bereikt was. Om dit te verde-digen kwamen ze aandragen met argumenten dat *het CAO-akkoord binnen het gecoördineerd arbeids-voorwaardenbeleid van de FNV moet blijven*. Met andere woorden: de havenarbeiders moeten zich maar onderschikken aan de Federatie FNV.

Maar de havenarbeiders hebben nooit het arbeids-voorwaardenbeleid goedgekeurd (zie besluit distrikt West). Het principe-akkoord werd door de haven-arbeiders via een referendum afgekeurd omdat daarin van hun eisen niets terug te vinden was. In het principe-akkoord was overeengekomen: 20 gulden bruto per maand, 63-jarige pensionering en één dag meer vakantie. Van tevoren had de vak-bondsleiding geprobeerd dit akkoord door te druk-ken door het referendum in Amsterdam en Rotter-dam gescheiden te laten verlopen. Zo probeerde ze alsnog verdeeldheid te zaaien onder de leden, maar dit lukte niet. Zeventig procent van de leden bracht zijn stem uit. In vergelijking met andere jaren heb-ben dus veel meer leden hun kritiek laten horen.

De havenarbeiders beslissen over hun eigen CAO

Nog was het niet voldoende voor de vakbondsonder-handelaars. Ze gingen gewoon door met het argu-ment dat 1,2 miljoen FNV-leden zich voor het arbeidsvoorwaardenbeleid hadden uitgesproken en dat de haven er zich maar bij neer moest leggen. Maar de havenarbeiders beslissen over hun eigen CAO omdat hun eisen rechtvaardig zijn. De haven-arbeiders hebben de staking toen georganiseerd om de eisen wel kracht bij te zetten. Verbeteringen van de arbeidsvoorwaarden die vroeger bereikt werden, zijn ook niet *met de handen op de ruggen binnenge-haald* (Stakingsnieuws nr. 1 van het Gezamenlijk Aktiekomitee) zoals veel havenarbeiders zeggen, maar alleen door de strijd van de havenarbeiders zelf. *Eén zekerheid hebben we wel: onze staking heeft kracht. Want niet voor niets wordt er zo druk onder-handeld, niet voor niets bemoeien Albeda (minister van sociale zaken) en Kok zich ermee* (Stakings-nieuws nr. 2).

Veel mensen vragen zich ook af of de 30 gulden per week erbij niet ten koste gaat van de werkgelegen-heid. Of wat er klopt van de berichten dat de lonen best meevallen, dat er 1700 of 1800 per maand ver-diend worden (netto). Dat is soms zo, maar wat er niet bij verteld wordt is, dat zo'n inkomen alleen verdiend kan worden met overwerk, vaak werk in het weekend, ploegentoeslagen en reiskostenvergoe-ding. Veel havenarbeiders zijn door het lage basis-loon gedwongen nachtdiensten te draaien en ploeg-endiensten. Door ploegendiensten moeten de havenarbeiders dan gemiddeld 41 1/3 uren werken. Indien het basisloon flink opgetrokken zou worden middels 30 gulden netto per week, zou er minder overgewerkt hoeven te worden en meer mensen in dienst genomen kunnen worden. Met andere woor-den: de ondernemers zouden gedwongen worden meer mensen aan te nemen om het werk in dezelfde tijd klaar te krijgen. Met andere woorden: de 30 gul-den netto per week betekent juist méér werkgelegen-heid.

Matigen heeft geen werkgelegenheid opgeleverd

De vraag die dan meestal naar voren komt is:

Kunnen de ondernemers dat wel betalen?

Ja, want de feiten liggen anders dan velen denken. Zo is de afgelopen maanden bekend geworden dat:

- de omzet met 6 procent is gestegen, met het gelijk aantal of minder mensen;
- dat de winsten weer zijn verhoogd;
- ook de vooruitzichten voor de komende jaren uitstekend zijn. Dit hebben de scheepvaartver-eniging Zuid (SVZ) en de scheepvaartvereniging Noord (SVN) zelf moeten toegeven.

Deze feiten geven aan dat de eisen van de haven-arbeiders reëel en mogelijk zijn. Maar er zijn geen ver-beteringen binnen te halen, als we het met de vak-bondsonderhandelaars en de ondernemers eens zijn dat in ieder geval de winsten niet lager mogen wor-den. Het is gebleken dat het noodzakelijk is om strijd te voeren vanuit de basis in de vakbond, want het centrale bedrijfsgroepenbestuur heeft steeds de eisen en besluiten van de ondernemingsafdelingen

AKTIVITEITEN van het SOLIDARITEITSKOMITEE

8

De vorige week organiseerde het *Solidariteitskomitee Rotterdam met de havenarbeiders* een grote bijeenkomst. Er waren meer dan 350 mensen aanwezig die ruim 1000 gulden steun gaven aan de stakende havenarbeiders. Tijdens de avond gaven veel mensen zich op bij de informatiestand voor verdere activiteiten van het Komitee.

Dit was voor het Komitee de eerste belangrijke stap in het ontwikkelen van de solidariteit onder de Rotterdamse bevolking. Het resultaat was voor ons, Komiteeleden, toch nog onvoldoende. Na discussie over de bijeenkomst in het komitee stelden we als doel om het solidariteitswerk nog krachtiger aan te pakken. Daarom hebben we dezelfde avond een reeks van nieuwe plannen uitgewerkt. We willen met meer buurtorganisaties, politieke partijen en vakbondsorganen betrekken bij ons werk.

Tot nu toe zijn er erg veel activiteiten georganiseerd. Hier worden zoveel mogelijk komiteeleden bij betrokken, die in verschillende groepjes taken voorbereiden voor de grote komiteevergadering.

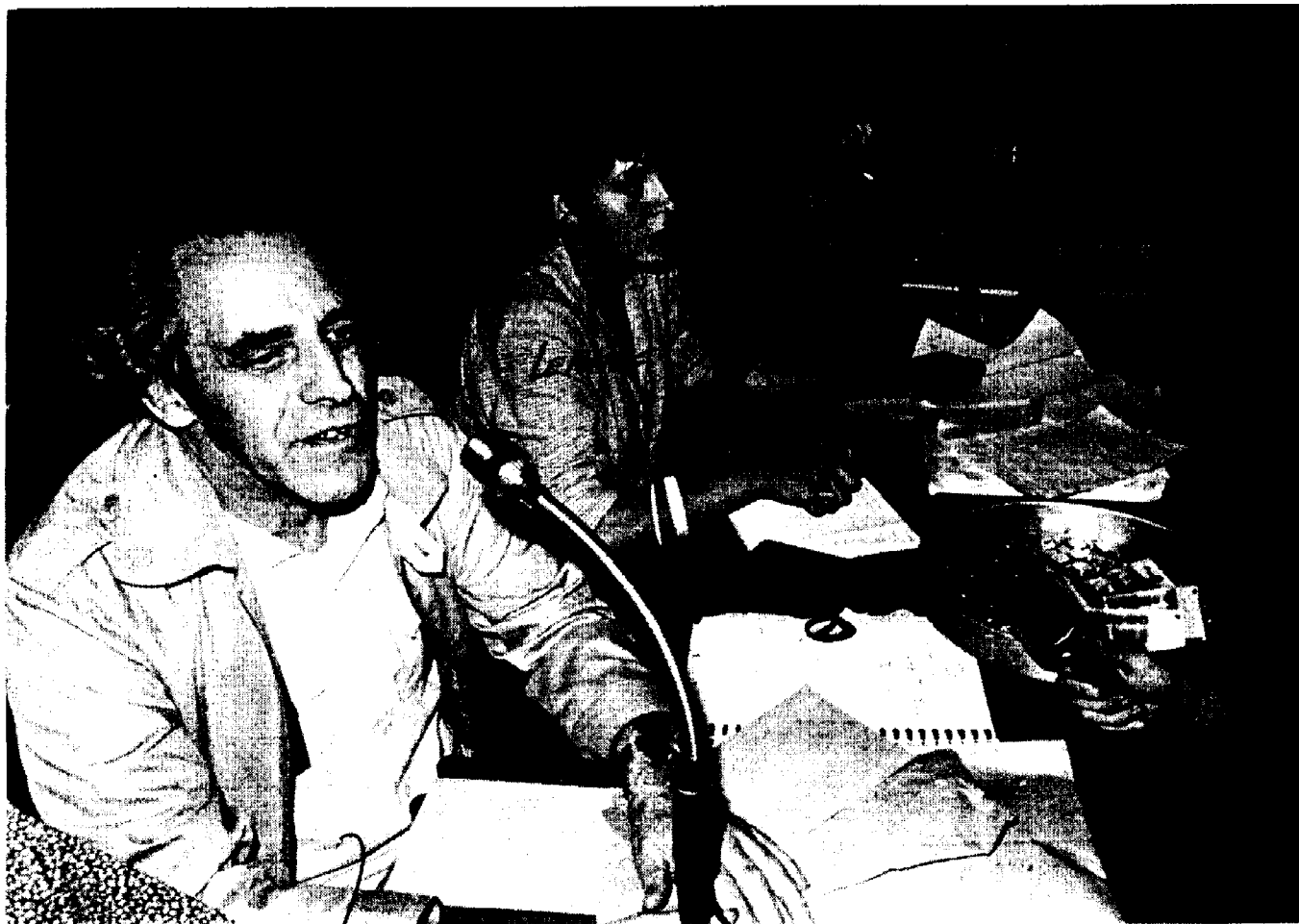
Het Komitee houdt zich bezig met:

- het organiseren van perskonferenties over het werk van het Komitee en het uitbrengen van persberichten;
- druk uitoefenen op de Sociale Dienst middels gerechtelijke procedures en demonstratieve acties;
- kultuur; hiervoor worden kunstenaars en toneelgroepen ingeschakeld;
- het maken van muurkranten, voor juiste informatie aan de bevolking;
- het organiseren van bijeenkomsten op onderwijsinstellingen en buurt- en clubhuizen;
- actuele discussies over inhoudelijke vraagstukken van de staking naar aanleiding van het solidariteitswerk;
- weerleggen van de berichtgeving in de publiciteitsmedia, met name de kranten, via publikaties van het Komitee (pamfletten, muurkranten, persberichten enzovoort);
- het betrekken van buitenlandse organisaties onder andere voor het vertalen en verspreiden van informatie over de staking onder buitenlandse arbeiders. Dit is voor de eenheid van de havenarbeiders en het versterken van de staking van groot belang.

Het Komitee had maandag 10 september meer dan 13.000 gulden opgehaald.

In het weekend werd er druk gewerkt op de markten en op

Het Solidariteitskomitee: voortdurend in touw.

Luiseck. Paul

het popfestival in het Zuiderpark in Rotterdam. 'Informatiebulletin nr. 1' werd verspreid om de mensen op de hoogte te stellen van de werkelijke situatie in de haven. Er werd veel over gediskussieerd. We herhalen hier nog even een stukje uit dit eerste informatiebulletin:

Al vanaf 1970 is er door de havenarbeiders gematigd. En wat heeft het opgeleverd? In deze negen jaren is er in de haven enorm gerationaliseerd en zijn er veel mensen ontslagen. Bijvoorbeeld bij Quick Dispatch werkten vijf jaar geleden elfhonderd mensen, nu werken er zeventhonderd. Ook bij de SHB werken vijfhonderd mensen minder. Matigen heeft dus niets voor de havenarbeiders opgeleverd. Integendeel, er zijn juist minder arbeidsplaatsen gekomen. Bovendien zijn de lonen gedaald en de werkomstandigheden ten gevolge van de rationalisaties veelal verslechterd. Veel havenarbeiders zijn daarom uit de haven vertrokken om in andere bedrijfstakken te gaan werken. Het is juist de taak van de vakbond om voor betere lonen en werkomstandigheden op te komen. En niet mee te gaan met de praatjes van de ondernemers.

Juist op het punt van de vakbonden hadden veel mensen kritiek en vragen. Velen zien het als een belangrijk punt of de FNV achter de staking staat. Maar de bondsleiding staat er nu niet achter. Daarom wil het Komitee proberen om zoveel mogelijk leden van de vakbonden en in het bijzonder van de FNV achter de staking te krijgen. Via de leden van het Komitee en onze kennissen gaan wij proberen om zoveel mogelijk solidariteitsverklaringen met de staking te krijgen en zoveel mogelijk leden te winnen. Hoe meer leden en vakbondsorganen zich achter de staking stellen, hoe beter voor de verdere strijd in de bond om goed onze belangen te verdedigen.

Tot nu toe zijn al verscheidene solidariteitsverklaringen binnen gekomen: van ABVA-leden en van de ABOP-vrouwen.

Van het begin af aan heeft het Komitee het als een belangrijke taak gezien om de vrouwen van de stakers te betrekken in het solidariteitswerk. Het zijn de vrouwen die het altijd al erg zwaar hebben gehad. Door het werken in ploegen hebben de vrouwen het extra zwaar in het huishouden en met de opvoeding van de kinderen. En dat allemaal met een laag inkomen. Het zijn de vrouwen die tijdens de staking op hun eentje de problemen en spanningen moeten opvangen. Door de havenarbeidersvrouwen te organiseren kunnen deze punten gezamenlijk bepaald worden en kunnen hiervoor oplossingen voor worden gezocht.

Tot nu toe zijn meer dan 40 vrouwen betrokken bij de activiteiten van het Komitee. Dagelijks komen er meer vrouwen bij om mee te helpen bij het zorgen voor koffie, brood en soep voor de posten voor de poort.

Ook worden zelfstandige activiteiten georganiseerd door de vrouwen. Zo wordt iedere ochtend een kinderopvang geregeld in het buurthuis "De Putsebocht". Daardoor hebben de vrouwen de mogelijkheid om zelf actief in te zetten om de staking tot een succes te maken. Ook zijn de vrouwen dan meer in de gelegenheid om gezamenlijk te praten over de staking zelf en hun eigen positie als vrouw.

Er zijn verder nog plannen om bijeenkomsten te organiseren met vrouwen in club- en buurthuizen. Op deze bijeenkomsten wordt ook een film gedraaid over een mijnwerkersstaking, waar de vrouwen vanuit hun eigen belangen en met eigen eisen actief deelnemen aan de strijd.

De komende week gaan we als komitee verder werken aan de publiciteit, muurkranten en het organiseren van solidariteitsbijeenkomsten in de wijken. Op die manier willen we ons komitee nog meer versterken, waardoor we de solidariteit nog breder kunnen organiseren in de buurten en organisaties.

Het solidariteitskomitee is bereikbaar bij het Nivon. Adres: Van Eversdijkstraat 25. tel. 010 - 84 04 60.

Crupherts

6 *De Horde*

Van Othande

Amelmann

(leden van de bond op het bedrijf) en van de groepsraad van tafel geveegd. Zoals het nu gaat bepaalt het bedrijfsgroepbestuur gewoon wat er gebeurt en hebben de leden er nauwelijks invloed op. Dat heeft geen fluit te maken met vakbondsdemocratie.

De bondsleiding komt nu tijdens de staking met de ondernemers en de regering aanzetten met het argument dat de 30 gulden netto per week erbij een *loonexplosie tot gevolg zal hebben*, maar het gaat nu om een haven-CAO en niet om een nationale loongolf. Maar ook al zou deze loongolf doorgaan, dit is toch terecht. Al jaren hebben de werkende mensen te maken met loondalingen. De eis van 30 gulden netto per week van de havenarbeiders zal alleen betekenen dat ze een stukje van de loondalingen zouden inhalen. Meer niet.

Veel mensen vragen ons: Kunnen die eisen wel doorgevoerd worden, zou dit niet betekenen dat zwakke bedrijven genoodzaakt zijn om te sluiten?

Is dit inderdaad zo? Stel nu eens dat één of een paar van de allerzwakste bedrijven het niet kunnen dragen. Moeten de havenarbeiders daarvoor dan ieder jaar hun loon inleveren om de ondergang te redden van bedrijven die nu al vast staat. De stakers maken duidelijk dat ze hiervoor passen.

Al vanaf 1970 is er door de havenarbeiders gematigd. En wat heeft het opgeleverd? In deze negen jaren is er in de haven enorm generationaliseerd en zijn er veel mensen ontslagen. Bijvoorbeeld bij Quick Dispatch werken vijf jaar geleden elfhonderd men-

sen, nu zevenhonderd. Ook bij de SHB werken vijf-honderd mensen minder. Matigen heeft dus niets voor de havenarbeiders opgeleverd. Integendeel, er zijn juist minder arbeidsplaatsen gekomen. Bovendien zijn de lonen gedaald en de werkomstandigheden ten gevolge van de rationalisaties veelal verslechterd. Veel havenarbeiders zijn daarom uit de haven vertrokken om in andere bedrijfstakken te gaan werken. Het is juist de taak van de vakbond om voor betere lonen en werkomstandigheden op te komen. En niet mee te gaan met de praatjes van de ondernemers. Op deze zaken hebben juist veel stakers kritiek en vinden dat dit nodig moet gaan veranderen. Ze zeggen wie is nu eigenlijk de bond? *De bond, dat is niet een handjevol bestuurders, dat zijn wij.*

We laten niet met ons sollen

In de publiciteitsmedia stelt men de vraag waarom de havenarbeiders met zo'n vastberadenheid staken. De havenarbeiders hebben meer dan een jaar moeten wachten op hun CAO. Dus ook meer dan een jaar van de kant van de SVZ en de SVN geen enkele toezegging gekregen. Tot nu toe heeft het vakbondsbestuur de leden gedwongen zich aan te passen aan de economische wetten van de ondernemers. Maar de havenarbeiders hebben orde op zaken gesteld om hun eisen kracht bij te zetten. De havenarbeiders zijn het zat, het gekoeieneer op de bedrijven en dat er de hele dag over je heen wordt gelopen. Hierop

SCHUETS

geven de havenarbeiders een krachtig antwoord. De havenarbeiders laten niet met zich sullen, zowel niet door de bazen als door de bond. De havenarbeiders nemen het heft in eigen hand. *Al negen maanden vechten we voor een CAO die ons bevalt, maar ook negen maanden zet de bondsleiding haar eigen slechte eisen ervoor in de plaats. Op talloze vergaderingen zijn onze eisen aangenomen door de leden en traditiegetrouw door de bondsbestuurders van tafel geveegd. En dat is niet alleen dit jaar maar al talloze jaren het geval. We kunnen dat toch niet langer pikken.* (Pamflet namens verschillende woordvoerders van de diverse bedrijven). *Als we er hard aan werken en de bedrijven schoon houden, is dat ook beter voor het moreel. Immers, dan laten we zien dat nu wij de dienst uitmaken op het bedrijf en aan de poort.* (Stakingsnieuws nr. 1 van het Gezamenlijk Aktiekomitee). *Via een democratisch gekozen aktieleiding beslissen en bepalen de stakers zelf op het Afrikaanderplein wat er moet gebeuren. En: Wij maken uit of we de ruimte genoeg vinden.* (Stakingsnieuws nr. 1)

Dinsdagavond 4 september werden de resultaten van de onderhandelingen bekend. *En wat voor resultaten. De havenbaronnen denken ons met f 20,- bruto per week vanaf 1 oktober 1979 plus*

het principe-akkoord dat wij afgewezen hebben, weer aan het werk te krijgen. Dat is te gek om los te lopen; ze denken toch niet dat ze met imbecielen te maken hebben. Ze denken toch niet dat we voor niks staken. Hier past maar één antwoord op, zonder pardon verder staken en keihard terugslaan met alle middelen die ons ten dienste staan. En dat geldt niet alleen voor de stukgoed, maar voor heel de haven. Want van de eisen vijfploegendienst en de 60-jarige pensionering vinden we geen letter terug. En: Want nogmaals, ECT'ers en GEM'ers, de bond doet ook niets voor jullie gerechtvaardigde eis van vijfploegendienst. Ze laten jullie wachten tot dinsdag om je daarna net zo hard te verkwanselen. Mensen in de hele Rotterdamse en Amsterdamse haven, STAAK. Staak voor onze eigen eisen, steun op eigen kracht. We hebben bewezen een eenheid te kunnen zijn en dat is onze macht. (Stakingsnieuws nr. 4).

Deze strijd rechtvaardigt een volledige ondersteuning door de Rotterdamse bevolking. Deze groeiende solidariteit is voor het moreel van de stakers van groot belang om druk uit te kunnen blijven oefenen op ondernemers en bonden.

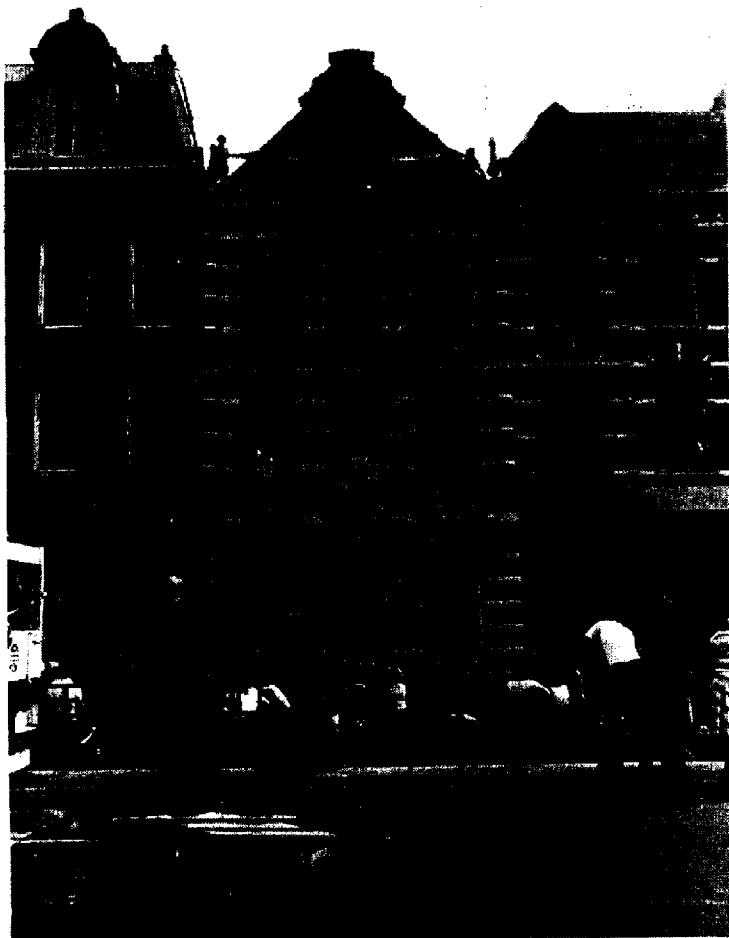
Het solidariteitskomitee is bereikbaar bij het Nivon. Adres: Van Eversdijkstraat 25, telefoon 84.04.60.

Posten aan de poort bij Dekahanno.

Het bezette FNV-kantoor
op de Westzeedijk.

8

STEUN DE STAKERS

giro
1550805

ten name van Jim Stavinga, Rotterdam,

onder vermelding van:
Gezamenlijk Aktiekomitee.

PRIJSKOMPENSATIE

Wat is nu *volledige* prijskompensatie, *geschoonde* of *uitgeklede* prijskompensatie??

VOLLEDIGE PRIJSKOMPENSATIE

Dat wil zeggen dat de koopkracht van Jan Modaal gehandhaafd blijft. Dus wanneer de prijzen stijgen, dan gaat het loon van Jan Modaal ook omhoog. Jan Modaal kan dan weer met zijn geld dezelfde dingen kopen als vóór de prijsstijgingen. Maar is dat zo?

In de WIK nr. 20 (vakbondskrant van de Industriebond) van 1976, berekent de vakbondseconoom Van der Laan, dat de werknemers vanaf 1971 tot 1976 (dus in vijf jaar) zo'n 9,5 procent aan prijskompensatie, dus loon, tekort zijn gekomen, terwijl over deze jaren de prijskompensatie wel volledig werd vergoed, wat nu niet meer zo is.

DE GESCHOONDE PRIJSKOMPENSATIE

De accijnzen en BTW zijn uit de volledige prijskompensatie gehaald. Dit wordt door de grote heren genoemd "de geschoonde prijskompensatie", en wij zeggen liever "de uitgeklede prijskompensatie". Nu praat men er al over om de energieprijsstijging ook niet te vergoeden in de prijskompensatie, terwijl de ondernemers de BTW, accijnzen en de energiestijgingen wel mogen doorberekenen in hun producten. Dus met andere woorden: de arbeidersgezinnen betalen de kostenstijging van de ondernemers, maar krijgen dit niet meer vergoed via de prijskompensatie.

De vakbondseconoom Van der Laan moet maar eens een berekening maken over de jaren 1977 tot en met 1979, dan zal blijken dat er nu veel meer dan 9,5 procent tekort is gekomen. Daarom is de eis voor volledige prijskompensatie, waarin alle prijsstijgingen worden vergoed, een juiste eis om de koopkracht enigszins te handhaven.

Havenarbeiders moeten over eigen CAO kunnen beslissen

Er zijn veel vragen bij de mensen over de rol van de vakbeweging. Ook in ons comité zijn erg veel discussies over de rol van de vakbeweging. Steeds weer komen de volgende vragen naar voren:

- *Hoe is het mogelijk dat de FNV-top zomaar zijn eigen lijn door kan zetten, tegenover de meerderheid van de leden in de haven?*
- *Waar worden nu eigenlijk de beslissingen genomen, wie heeft het nu eigenlijk voor het zeggen, de leden of het bestuur?*

Nu, met de havenstaking, en door het uittreden van negen bestuursleden van de Federatieraad van de Vervoersbond FNV, zijn deze vragen zeer belangrijk. Heel veel leden van bonden zijn solidair met de akties in de haven. Ook zij vragen zich af wie er nu eigenlijk de beslissingen neemt.

In dit artikel kunnen we niet zo maar een antwoord op deze vragen geven, maar wat we wel kunnen doen is een aantal zaken op een rijtje zetten. We willen proberen om wat meer informatie te geven over hoe de beslissingen genomen worden.

Terug naar de havenarbeiders. Havenarbeiders die lid zijn van de bond, zijn ondergebracht in de Vervoersbond. Hierin zitten naast havenarbeiders ook de spoorwegen, het wegvervoer, de binnenvaart en de burgerluchtvaart. In de Vervoersbonden liggen een reeks van belemmeringen om beslissingen over de CAO door de leden zelf te laten nemen. De beslissingen over de CAO liggen namelijk bij het bestuur van de vervoersbonden FNV. Dit betekent op de *eerste plaats* dat leden van andere sectoren (spoorwegen, wegvervoer,

enzovoort) beslissen over de haven-CAO. Veel vakbondsleden en de negen uitgetreden bestuursleden zeggen dan ook: "De mensen die nu ja zeggen (tegen de CAO-voorstellen van de FNV-top) hebben geen barst verstand van de haven." Dit is geen democratische besluitvorming, dat de havenarbeiders niet zelf kunnen bepalen wat in hun CAO moet komen.

Op de *tweede plaats* heeft de CAO-Groepsraad (hierin zitten vertegenwoordigers per bedrijf) enkel een adviserende bevoegdheid naar het bestuur. Ze mogen zich er alleen over uitspreken. De uiteindelijke beslissingen worden genomen in het bestuur. Op die manier wordt niet alleen de CAO-groepsraad buiten spel gezet, maar ook de ondernemingsafdelingen per bedrijf (dit zijn de bondsleden per bedrijf). Met andere woorden: de vakbondsleden hebben door de structuur van de bond niets te vertellen over hun eigen CAO.

Dit blijkt vooral uit de manier waarop het CAO-overleg dit jaar is verlopen. Onder het argument dat de havenarbeiders zich moeten neerleggen bij het FNV-arbeidsvoorwaardenbeleid, wordt de CAO van bovenaf doorgedrukt.

Terecht zeggen veel vakbondsleden dat deze gang van zaken snel moet gaan veranderen. Zoals het nu gaat wordt de strijd afgeknepen. De havenarbeiders kunnen nu bijvoorbeeld niet beschikken over hun eigen stakingskassen. Ook de negen afgetreden kaderleden zeggen: "Solidariteit betekent: de stakingskassen openen. Door dat niet te doen is de bond stakingsbreker."

Maar de vakbondsleiding verzet zich met alle mogelijke middelen tegen eisen die de beslissingen bij de leden legt. Ze willen liever de touwtjes in eigen hand houden. De strijd in de bond voor werkelijke veranderingen en bevoegdheden voor de leden is echter zeer belangrijk. Het hangt van deze strijd af, of de bond goed de belangenstrijd kan voeren tegen de ondernemers. Het blijkt uit de vele solidariteitsverklaringen dat de havenstaking een stimulans is om deze strijd verstevigd aan te pakken.

10

Hallo, Beste mensen

A.s. zaterdag 15 september is er in het zaaldje van buurthuis "Stereo" Brabantstraat 6 wijk Hillesluis een gezellige avond georganiseerd, (dit begint om 20.00 uur) voor de gezinnen van postenden stakers van nu, en de stakers die eerder gepost hebben deze weken.

Dit wordt een gezellige ontspannings avond, met o.a. optreden van de groep DISCUS met hun circusnummer.

Er wordt verder voor gezellige muziek en hapjes gezorgd.

Deze avond wordt verzorgd door Rotterdamse solidariteitskomitee Havenstaking.

landelijke demonstratie en manifestatie

11
22 zaterdag
september

Al ruim 3 weken ligt de ROTTERDAMSE haven plat.

Nog steeds zijn de bazen niet ingegaan op de eisen van de havenarbeiders, en sleepers.

Nog steeds ook laat de vakbondsleiding haar leden in de kou staan.

De havenarbeiders en sleepers verdienen de steun van allen die in loon zijn, of een uitkering ontvangen.

WANT ALLE LOONTREKKERS, EN ALLE MENSEN DIE MEN UITKERING KRIJGEN VOELEN DE GEVOLGEN VAN HET "MATIGING-BELJED".

We merken toch allemaal dat de prijzen duurder worden. Kijk maar naar de prijzen van gas, elektra, Lenzins, huishuur, koffie enz. enz.

Op 1 Oct. wordt ook het openbaar vervoer nog duurder, terwijl van de week het kabinet Van Agt-Wiegel weer allerlei verhogingen heeft aangekondigd. (oa. voor cigarettten, alcohol en energie).

En ondertussen stijgen de lonen en uitkeringen helemaal niet, of maar een heel klein beetje.

De lonen moeten zogenaamd laag gehouden worden om de werkloosheid tegen te gaan. Maar dat klopt niet! Want al die jaren is de werkloosheid alleen maar groter geworden.

Kijk b.v. maar eens in de haven.

Bij Quick Dispatch werkten in 1974 nog 1100 man, en nu nog maar 700. Bij de S.H.B. werken nu 500 man minder dan in 1974.

De "matiging van lonen" vanaf 1970, heeft dus geen extra werk opgeleverd. Maar ondertussen zijn de arbeiders er wel elk jaar op achteruit gegaan, omdat alles veel duurder is geworden.

Solidariteit met
havenarbeiders! de stakende

EN WAT DOET NU DE ROTTERDAMSE POLITIE.

Die brengt een grote politie-macht op de been. Met paarden, honden, waterkanonnen, schilden en wapenstokken en traangas-bommen.

Ze zijn niet te beroerd om met zo'n 200 man met boten en heftrucs op + 40 mensen in te gaan om een loods leeg te halen.

Ook worden bij de E.T.C. en Unit Centro de Mobiele Eenheid (M.E.) gestationeerd. En op woensdag veroorzaakten ze een ware veldslag.

Ze sloegen in op stakers. Sloten de Heyplaat hermetisch af, en arresterden enkele leiders van het Gezamenlijk Aktiekomitee.

Dit alles met enkele honderden zwaar bewapende manschappen, en minstens 50 man in burger, die zich tussen de stakers mengden om aan de gewapende troepen aanwijzingen te geven welke mensen ze te grazen moesten nemen.

Donderdag-morgen hebben de havenarbeiders hiertegen fel geprotesteerd voor het stadhuis en het politieburo.

Wij roepen nu iedereen op om zich solidair te verklaren met de Rotterdamse havenarbeiders.

En om te protesteren tegen de inschakeling van de Mobiele Eenheden tegen de havenarbeiders.

Tegen het optreden van de mobiele eenheid!

Mobiele eenheid de haven uit!

<p>Plaats: Schouwburgplein, Rotterdam (5 min. vanaf CS)</p> <p>Tijd: verzamelen 13.30 uur, vertrek demonstratie 14.00 uur</p> <p>Manifestatie: 16.00 uur Schouwburgplein</p> <p>Programma: muziek, spreker van het gezamenlijk aktiekomitee en het solidariteitskomitee</p>

Organisatie:

Het Solidariteitskomitee met de havenarbeiders.

ACD 1.453.018

datum 19 OKT. 1979

CO

b. 16 d. —

1) Zo nodig andere rubricering aangeven.

Distr.:

BEP-BOA

Bijlage(n):

D.V.

Afschr.:

BO:

172.575

Betreft: Openbare bijeenkomst over de havenstaking.

Georganiseerd door de Havenarbeiderskern van de GML wordt op dinsdag 2 oktober 1979 in zaal De Heuvel, Grote Kerkplein 5 te Rotterdam een openbare bijeenkomst gehouden over de havenstaking.

Bekendheid aan deze bijeenkomst is gegeven door het verspreiden van manifesten (exemplaar bijgevoegd) en het plakken van affiches.

De meeting wordt bijgewoond door naar schatting 150 persone onder wie een twintigtal havenarbeiders.

Achter de bestuurstafel hebben plaatsgenomen: STAVINGA, Jacobus 12-5-1941, ROSENMÖLLER, Paul 11-5-1956 en een ongeveer 30-jarige Amsterdammer, die als voorzitter fungeert.

In de zaal staan lectuurstands van de GML en de Cineclub; door een Amsterdammer met Belgisch accent worden manifesten van de IKS uitgereikt.

Nadat de bijeenkomst omstreeks 20.00 uur is geopend, worden door een door de Cineclub tijdens de staking gemaakte film.

STAVINGA gedurende een 40-tal minuten het woord voerend geeft een uitvoerig overzicht over het verloop van de staking, zijn erkenning als stakingsleider en de negatieve rol die de CPN zijns inziens in het Gezamenlijk Aktiecomité heeft gespeeld. Spreker zegt tenslotte, dat door het erg positieve optreden van de voorzitter van het GAK te weten

veel moeilijkheden werden opgelost.

De hierna volgende inleiding van ROSENMÖLLER kenmerkt zich hoofdzakelijk door de propaganda die voor de GML gemaakt wordt. Spreker zegt onder meer dat de GML een belangrijke rol heeft gespeeld in het GAK en streeft naar een revolutionair eenheidsfront. De GML wil zo'n eenheidsfront bereiken door in de bedrijven cellen op te richten om, buiten de bonden om, de eenheid onder de arbeiders te bewerkstelligen. ROSENMÖLLER besluit zijn betoog met de opmerking dat deze staking niet revolutionair was en uit dat oogpunt nauwelijks enige waarde heeft gehad.

Vervolgens wordt tot ongeveer 22.00 uur gepauzeerd, waarna het programma wordt vervolgd met het vertonen van dia's die tijdens de staking gemaakt zijn.

De hierop volgende discussie wordt geopend door die langdurig, fel en in niet mis te verstane bewoordingen het actiecomité en met name de leden van de GML verwijt te veel politiek in de staking te hebben

gebracht. Hoewel ROSENMÖLLER dit voor wat betreft de GML ontkent, slaagt hij er niet in, tot hilariteit van de aanwezigen, deze discussiant van zijn ongelijk te overtuigen.

De verdere vragen spitsen zich voornamelijk toe op de rol van de CPN in het GAK. STAVINGA hierop antwoordend schetst deze rol uiteraard als negatief en verwijt de CPN achterbaksheid.

Omstreeks 23.15 uur wordt de bijeenkomst gesloten.

Bijgevoegd:

Het manifest Rode Morgen extra van 2-10-1979 (in fotocopie) en een verzameling manifesten, die door de GML tijdens de staking zijn verspreid.

1.453.018

RODE MORGEN

Havenkern GML
Hillelaan 22t.
Rotterdam
Tel. 861077

DE HAVENARBEIDERSKERN VAN DE GROEP MARXISTEN-LENINISTEN ROEPT OP VOOR EEN
OPENBARE BIJeenKOMST OVER DE

HAVENSTAKING

Bijl B0.172.575

PRogramMA:

SPREKERS:

- JIM STAVINGA
- PAUL ROSENMÖLLER

beiden lid van de stakingsleiding;
over de lessen uit de staking en de voortzetting van de strijd.

- DIA'S, tijdens de staking gemaakt door CINECLUB
(Cineclub had als enige hiertoe officiële toestemming van het
stakingskomitee. Op dit moment werken ze aan een film over
de staking.)

Ruime mogelijkheid tot diskussie over de lessen uit de staking.
Op de avond zullen ook andere leden van het stakingskomitee aanwezig zijn.
Ook Amsterdamse en Antwerpse havenarbeiders zullen de bijeenkomst bezoeken.

PLAATS EN TIJD

- DINSDAG 2 OKTOBER 's Avonds om 20.00 uur
- ZAAL DE HEUVEL 7 Grote Kerkplein 5 bij de Laurentskerk)
(Zaal open om 19.30 uur).

TOEGANG GRATIS;

KOOP EN LEES DE RODE MORGEN, maandblad van de Groep Marxisten-leninisten. In dit nummer
uiteraard uitgebreid aandacht aan *DE HAVENSTAKING*. De aanleiding, de gebeurtenissen,
het verloop, de strijd, de lessen; LEES EROVER IN DE RODE MORGEN. Daarnaast aandacht voor
de Troonrede, en Miljoenennota, de derde sterfdag van MaoZedong en de konferentie van niet-
gebonden landen.

U kunt de Rode Morgen natuurlijk los kopen in de kantine. U kunt ook een abonnement nemen.
Vul daartoe onderstaand strookje in en stuur op naar:
Rode Morgen, postbus 51245 in Rotterdam. Abonnementsgeld op giro 3533359 tnv.
Penningmeester Rode Morgen, Amsterdam.

Naam:.....	0 Bezorgabonnement	10 nrs.	f7,50
Adres:.....	0 Steunabonnement	10 nrs.	f15,-
Plaats:.....	0 Postabonnement	10 nrs.	f16,50
Beroep:.....	0 Steunpostabonnement	10 nrs.	f24,-

PROLETARIËRS ALLER LANDEN, ONDERDRUKTE VOLKEREN EN NATIES, VERENIGT U!

RODE MORGEN

EXTRA

Rotterdamse staking VOORBEELD VOOR NEDERLANDSE ARBEIDERSKLASSE

Bijl. B.O. 172.5

Heel Nederland is in beroering gekomen door de prachtige strijd van de Rotterdamse havenarbeiders en sleepboot-bemanningen. De arbeiders hebben zelf hun eisen vastgesteld: 30 gulden schoon per week; 60 jaar pensioen; herstel van de volledige prijkscompensatie; 25 dagen vakantie; 5-ploegendienst en 35 uur voor kontinubedrijven. Van kapitalisten tot bondsleiders staat alles op zijn achterste benen omdat jaren matigingsbeleid van tafel geveegd dreigt te worden.

BESTEK '81 OP DE TOCHT

Dit weekend lieten minister Albeda, kapitalistenvoorzitter Van Veen en Wim Kok zich voortdurend op de hoogte houden van de ontwikkelingen in de haven. En heus niet omdat ze ineens zo begaan zijn met de slechte beloning van de havenarbeiders. Op dit moment hebben ze geen grotere zorg dan zo snel mogelijk een einde te maken aan de stakingen. Ze weten dat de ogen van de arbeiders en werkers in heel Nederland gericht zijn op de Rotterdamse haven. Als we met een klinkende overwinning de matigingspolitiek weten te doorbreken zal dat een enorme invloed in heel Nederland hebben. Eerder dit jaar hebben de arbeiders bij Hoogovens al 'wilde' akties gehouden voor 150,- schoon per maand, bij Van der Giessen de Noord in Krimpen en Alblasserdam voor 100,- schoon per vier weken. En ook in de petrochemie is de ontevredenheid groot. Overal is grote onvrede over uitblijvende CAO-verbeteringen. De kapitalisten zien met angst en beven hoe de havenarbeiders en sleepers de strijd tegen Bestek binnen de bedrijven brengen. Als daar succes geboekt wordt kunnen we de doods-klok luiden over het kabinet Van Agt-Wiegel en Bestek '81. Maar ook Den Uyl, die zelf voor loonmatiging is, komt samen met zijn vriendjes in de bondstop in het nauw.

DE STRIJD UITBREIDEN

Geen wonder dat onze vijanden alles op alles zetten om de invloed op andere arbeiders in het land in te dammen. Vorig weekend hoopten ze nog dat het wel zou loslopen. Dat is anders uitgepakt. Dit weekend wa-

voor uitbreiding van de akties.

De top van de Vervoersfederatie heeft voorstellen gedaan:

- nieuwe loonstruktuur
- 62-jarige uittreding
- 1 dag extra vakantie.

Wat is hier het doel van?

Zij weten ook wel dat ze niet met helemaal niets kunnen komen. Maar aan de andere kant willen ze met alle macht het idee dat er gematigd moet worden levend houden. Kijk naar het gehamer op het arbeidsvoorwaardenbeleid. Ook een matigingsbeleid. Door ingewikkelde toestanden met toeslagen en dergelijke willen ze er een specifieke havensituatie van maken en het zo tot de haven beperken. Dan kunnen ze de buitenwacht wijsmaken dat het arbeidsvoorwaardenbeleid ongeschonden is

en iedereen zich er verder aan te houden heeft. Maar hoe verder wij het arbeidsvoorwaardenbeleid doorbreken des te sterker we in de toekomst zullen staan tegenover de krisispolitiek van het kapitaal. We moeten de strijd uitbreiden om de eisen werkelijk binnen te halen.

VOORBEREIDING OP POLITIE- INGRIJPEN

Wat zal er gebeuren als de onderhandelingen niet snel een akkoord opleveren? Of als wij een akkoord afwijken?

Dat zou voor de kapitalisten inderdaad een ramp zijn. Hoe langer we voor onze eisen buiten blijven hoe meer uitstraling naar andere sectoren. En daarnaar zullen regering en ondernemers ook handelen. Niet goe schiks? Dan kwaadschiks. Dat zal h devies zijn. De gewone agenten die nu nog in de haven rondrijden zouden wel eens sneller door Mobiele Eenheden vervangen kunnen worden als we verwachten. Bij Deka Hanno is dinsdag de 28e al door de politie zelf

gedreigd met optreden door 45 man mobiele eenheid die klaar zitten in IJsselmonde. Wethouder Riezenkamp zei donderdagavond op t.v. dat de eerste drie/vier dagen geen politie-optreden te verwachten is. Maar als het klimaat verslechtert zal er "opgetreden" worden. Tegen de arbeiders die voor hun rechtvaardige eisen opkomen, maar door Riezenkamp als misdadigers gezien worden. Riezenkamp heeft al bescherming van werkwilligen aangekondigd.

Om dit alles voor te bereiden wordt er een leugenachtige hetze tegen de stakers opgezet. Wanordelijkheden en intimidaties zouden aan de orde van de dag zijn. Wij weten dat de staking op een enkele uitzondering na gedisCIPLINEERD en ordelijk verloopt. Pers, bondsleiders en dergelijke stoken al een week tegen "naamloze aktiegroepjes" en "vervaaring stichten" (het Vrije Volk). Lopen de arbeiders soms achter iedereen aan als domme schapen, zoals deze heren denken? Nee. Op bijna alle bedrijven is democratie door alle arbeiders gestemd over de staking. We staken voor onze eigen eisen die al vele maanden gesteld zijn.

Met "anoniem groepje" wordt ook de Rode Morgen bedoeld. Waarom zulke aanvallen als we toch onbetekenend zijn? Omdat ze weten dat de havenkern van de Rode Morgen van het begin af aan voor de eisen opgekomen is en de strijd ervoor voert. We hebben steeds gepleit voor brede mobilisatie van de arbeiders en voor democratische stakingsleidingen onder controle van de arbeiders zelf. Dat is de kracht van de staking.

De arbeiders zijn in de staking de heersers op de kade. Dat roept gedachten op aan een andere maatschappij, waar de rollen zijn omgekeerd, niet alleen op de kade, maar in het hele land. De kommunisten geven de weg naar het socialisme aan, waar de arbeidersklasse de macht uitoefent. De zwartmakerijen hebben tot doel te voorkomen dat dat idee van het socialisme en de organisatie die daarvoor strijdt veld winnen.

Met hun gestook over "groepjes" en "intimidatie" proberen de vijanden van de staking een sfeer te scheppen waarin ze kunnen ingrijpen tot-en-met politie-geweld en waarin ze de stakingsleiding kunnen isoleren en desnoods oppakken wegens "gewelddadigheid" of een ander verzinsel. Niet de arbeiders of de Rode Morgen maken gebruik van intimidatie, maar de kapitalisten en hun aanhangsels doen dat zelf.

VOOR WELKE TAKEN STAAN WE ?

Tegenover de pogingen de strijd te beperken moeten wij uitbreiding stellen. Naar de machinale havenbedrijven zoals EMO en GEM, naar de petrochemie om ook daar de nul-lijn te doorbreken.

- delegaties sturen naar andere havens. Amsterdam, Vlissingen, Antwerpen. Een groep Antwerpse dokwerkers was zaterdagmorgen op de stakersver-

's Ochtends om 9 uur komen de stakers altijd bijeen om de situatie en de taken van de dag te bespreken. Ook worden er solidariteitsverklaringen voorgelezen. Onder andere van een delegatie van Antwerpse havenarbeiders, die vertelden hoe zij besmet werk uit Rotterdam weigerden en zo de strijd steunen.

- steunakties onder de bevolking. Bij het geld ophalen ook uitleg over de staking geven als tegenwicht tegen de persverhalen.
- versterking van het stakingskomitee. In het komitee regelmatig de nieuwe ontwikkelingen bespreken en iedereen motiveren. Het komitee voor nieuwe krachten openstellen die in de aktie naar voren komen. Aktief werken naar de bondskaders. Nieuwe bedrijven die plat gaan in de aktieleiding opnemen.
- voorbereidingen treffen tegen poli-

tieoptreden. Versterking van de stakingsposten. Bescherming van de stakingsleiders door ordediensten. Voorbereiding op sluiting van het aktiecentrum door de politie.

- vasthouden aan: geen beëindiging van de staking voordat een akkoord op de algemene stakersvergadering goedgekeurd.
- de bondskassen moeten open!
- de gestaakte dagen moeten worden doorbetaald!

ENIGE LESSEN UIT DE STRIJD

De stakingsdagen vorige week leren de strijdbare voorhoede hoe we de akties met sukses moeten organiseren. Gewapend met die lessen moeten we de komende week ingaan.

De eenheid bevechten en scheurmakerij de kop indrukken.

De strijdbare arbeiders hebben dinsdag op het Afrikaanderplein en bij het SVZ-kantoor de eenheid bevochten. De arbeiders dwongen af dat Jim Stavinga door de geluidswagen zijn mening naar voren kon brengen. Zij dwongen af dat hij als hun vertegenwoordiger mee naar binnen kon bij het bondskantoor aan de Westzeedijk.

Nu eisen alle arbeiders dat de eenheid bewaart blijft. Het bevechten van die eenheid is geen zaak van een paar mensen achter de schermen, maar een zaak van de arbeidersklasse zelf.

Alle klassebewuste arbeiders hebben de plicht waakzaam te zijn tegen iedere ondermijning van de eenheid en de massa daartegen te mobiliseren. Dat geldt voor de kommunisten van de Rode Morgen, de leden van de CPN en alle andere kopmannen.

De tegenstelling met onze vijan-

top, de politie en de leiding van pers en t.v. Onze tegenstelling met hen is niet te overbruggen. De arbeiders van Deka Hanno gaven ons het voorbeeld hoe we deze tegenstelling moeten behandelen. De sinasappelen in loods 7 en 8 zullen niet gelost worden. Als de fruit-kapitalisten de arbeiders proberen om te kopen met 1000 gulden zeggen zij: als onze rechtvaardige eisen ingewilligd worden kan het fruit eruit worden gehaald. Maar probeer ons niet om te kopen want al liggen we aan de honger, we zullen niet zwichten.

Als de burgerlijke pers moord en brand gaat schreeuwen over de onverantwoordelijkheid van de arbeiders om goed fruit te laten verrotten, dan zeggen de arbeiders: in dit systeem worden jaarlijks honderden tonnen fruit en groenten zonder pardon doorgedraaid. Daar maakt geen kapitalist zich druk over. Wij passen er daarom voor ons fruitwapen af te geven.

Als politiefunktionarissen vol sterren en strepen verschijnen om te melden, dat de mobiele brigade in IJsselmonde klaar staat, dan antwoorden de Deka Hanno arbeiders: wij zullen de

Zoals een arbeider van Pakhoed op de vergadering van vrijdag zei: "We hebben weer topvoetbal in Rotterdam, want Excelsior staat bovenaan in de eredivisie. We hebben ook weer een topgebeuren in Rotterdam met de havenstaking. Voetbal is oorlog. En wij zijn nu ook in oorlog."

De tegenstellingen onder de arbeiders overwinnen door overtuiging. Aan het begin van de week was er nog een grote groep arbeiders die wilden wachten op de bond. Bij Kroonvlag wilden de kollega's daarom langzaam-aan tot donderdag. De stakers wilden dat zij meestaakten. Zo'n probleem kon alleen opgelost worden door overtuigingswerk, door discussie in de kantine en aan de poorten. Wie in het begin van de staking niet overtuigd is en onder dwang de poort verlaat, die zal nooit een actieve staker worden. Hij zal de eerste de beste gelegenheid aangrijpen om weer aan het werk te gaan.

De taak van de kopmannen is: de arbeiders te motiveren en de weg vooruit te wijzen in de strijd. Alleen zo komen de beslissingen werkelijk in handen van de arbeiders zelf te liggen en wordt de strijd werkelijk een strijd van de havenarbeiders zelf.

Open en eerlijk zijn; de arbeiders niet misleiden maar vertrouwen in hen stellen.

Als de havenbaronnen proberen bij Kroonvlag de staking te ondermijnen door arbeiders met betaald verlof te sturen, dan moeten we niet zeggen: Kroonvlag ligt plat. De massa moet erop kunnen vertrouwen dat de kopmannen open en eerlijk zijn, dat we elkaar tot het eind toe recht in de ogen kunnen blijven kijken. Alle kopmannen moeten met de mensen aan de poorten over de problemen in de strijd spreken, naar hun mening luisteren en hen betrekken bij de oplossing van die problemen.

De strijd kan alleen gewonnen worden als iedere staker een actieve staker is.

Dit was het antwoord van de stakers bij Deka Hanno, toen hen 1000 gulden werd geboden om de fruitloods te lossen

Op maandag werd er gedweild. Pas in de loop van dinsdag en woensdag werden de stakingspaosten gevormd. Alle arbeiders hebben de plicht aan deze stakingsposten deel te nemen. Als iedereen meedoet, blijft iedereen geïnformeerd. Als iedereen meedoet, blijft het moreel hoog.

Als iedereen meedoet, zijn wij onoverwinnelijk. Ook hierbij kan het voorbeeld van Deka Hanno gevolgd worden: een roer ter maken voor dag- en nachtdienst Volkontinu werken voor de havenbaronnen, dat willen we niet. Maar volkontinu werken voor onze saking, dat willen we wel!

OOK AMSTERDAM STAAKTE

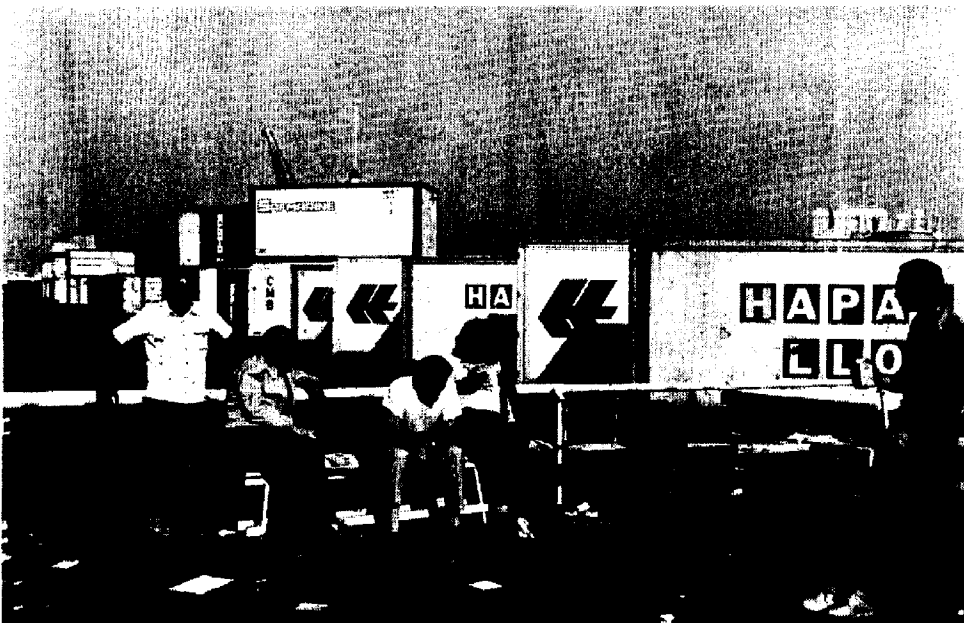
Woensdag vloog ook in Amsterdam de vlam in de pan. Bij AHB in de Vlothaven had een groep arbeiders in de middagschaft besloten om te laten zien, dat zij één cao met de Rotterdamse kollega's wilden behouden. Er was grote verontwaardiging over de zinspeling de vorige dag op t.v. over een aparte cao voor de Amsterdamse haven.

Daarom gingen ze plat, en kort daarop ook Pakhoed, VCK, Muller-Coen, Houtveem en CTA. Gelijk werd het p-rool gegeven om de volgende ochtend bij AHB een actieleiding te kiezen zodat er een eensgezinde staking u de bus zou komen. Verder werd georganiseerd dat de avondploegen werden opgevangen. Di had overal sukses, behalve bij CTA Daar haalden de kaders de arbeider bij elkaar en spraken af om de volgende ochtend zelf een vergadering te houden.

Later op de avond ging CTA toch plat en op de OBA werd een 24-uurs staking afgekondigd. Kortom: de haven lag plat in vrij korte tijd. Maar hoe nu verder?

De bezoldigde bondsvertegenwoordigers zaten niet stil. Ze waren overdag in de weer geweest om de mensen aan het werk te krijgen. Bij de AHB de volgende dag slaagden bepaalde kaders erin om met veel van die bondpraatjes een aanvankelijk strijdbaar stemming te doen overslaan in een besluitenloze. De arbeiders hadden eerst voor doorstaken gestemd, maar kaders bleven oproepen om aan het werk te gaan.

Bij CTA gebeurde hetzelfde. Vele arbeiders wilden staken, maar slaagden er niet in dit te beargumenteren en verloren steeds meer terrein. Er werd een ultimatum aan de bond ge-

UIT BOND STAPPEN OF OPPOSITIE IN BOND VERSTERKEN?

Veel strijdbare arbeiders brengen naar voren dat we beter de lidmaatschapskaarten van het FNV kunnen verscheuren. De bondsleiding heeft keer op keer de gerechtvaardigde eisen van de havenarbeiders naast zich neergelegd. Ze heeft er systematies aan gewerkt om de klassenstrijd tegen te houden. Maar is dat reden om uit de bond te stappen?

Negen maanden lang is er in de FNV overtuigingswerk gedaan rond de eisen. Door dat werk stelden de meeste leden zich erachter. Zo is er gewerkt aan de eenheid van leden en kaders tegenover de bondstop. Was dit niet gedaan dan waren er ook niet

zoveel kaders actief in de staking geweest. De voorzitter van het Gezamenlijk HavenAktieKomitee, Sjors Klaassen, is een actief kaderlid uit de CAO-groepsraad, die al jaren actief is. Door het overtuigingswerk is de bondstop er tot nu toe niet in geslaagd de OR-leden tegen de staking in te zetten. Op de CAO-groepsraad is een motie aangenomen die aktievergaderingen voor de haven eiste. Bij vele bedrijven, zoals bij Deka Hanno, doen de kaders actief mee. Er is in de hele haven slechts een klein groepje stijfkoppen die hardnekkig de bondstop door dik en dun verdedigt.

Door uit het FNV te stappen zou het voor de bondstop nog veel makkelijker worden om de strijd te saboteren. Van Eldik heeft in het Vrije Volk niet voor niets gezegd, dat "die aktievoerders beter uit de bond kunnen stappen".

Door deze staking en het motivatiewerk in de bond is de oppositie in de vakorganisatie versterkt. Dit is alleen de strijd maar bevorderen. De leden en kaderleden in de bond kunnen druk gaan uitoefenen op de eisen:

- bondskassen open
 - afschaffing van het referendum; een algemene vergadering.
- Uit de bond stappen betekent dat de heren Schroër en Van Eldik op je centen gaan zitten.

NIEUWE HAVENARBEIDERSBOND OF NIEUWE KOMMUNISTIESE PARTIJ

Ten eerste zou een nieuwe bond de erkende bonden overlaten aan de rechtse bondsleiders. Ten tweede zou een aparte bond voor de havens de havenarbeiders in het isolement brengen. De bondsleiding probeert dat ook nu al: een aparte cao voor Amsterdam, een aparte cao voor machinaal enz. Zij is bang voor de strijdbare invloed die van de havens uitgaat. Blijkt niet hoe hard we de ECT nodig hebben voor onze staking? Is niet de angst van de heersende klasse gebleken voor het overslaan van de staking naar de petrochemie? Toont dit niet de noodzaak van de verbinding met andere sectoren om een eenheid van de hele Nederlandse arbeidersklasse te bereiken? De strijd tegen de crisis-politiek is een nationale strijd.

Een bondje voor alleen de haven zou de havenarbeiders alleen doen staan. Vele strijdbare kollega's zien, dat de bondstop weigert de klassenstrijd te organiseren en op te komen voor de belangen van de arbeiders. Zij zien in hun eentje geen kans om tegen de bondstop op te roeien. Dan is niet de oplossing "een andere bond". De plaats van de strijdbare en anti-kapitalistische arbeiders is in de nieuwe Kommunistiese Partij. Deze voert konsekwent de klassenstrijd, gericht op de socialistiese revolutie. In zo'n partij kunnen de arbeiders geschoold worden; ook om de oppositie in de bond te versterken, en de opvattingen die verspreid worden te ontmaskeren.

VERVOLG HAVENS AMSTERDAM

de kaders om aan het werk te gaan invloed krijgen en werd de staking afgebroken.

Maar een verloren slag is nog geen verloren strijd!

De volgende taken stellen zich voor ons om de strijd voort te zetten:

1. verbetering van het overtuigingswerk tegen de argumenten van de havenbaronnen en de bondstop in. Voor al het argument van de slechte economiese toestand in Amsterdam moet daarbij op de korrel genomen worden
2. De kopmannen erop voorbereiden een eigen stakingsleiding te vormen op het moment dat de strijd ontbrak. Zonder stakingsleiding, zonder organisatie, kan de strijd niet met succes geleid worden.

NEEM EEN ABONNEMENT OP DE RODE MORGEN

Vul daarvoor onderstaande strook in en stuur die naar postbus 61159 in Amsterdam of geef hem direkt aan iemand van de Rode Morgen. Het geld kunt u overmaken op postgiro 3533359, Amsterdam, t.n.v. penningmeester Rode Morgen.

Naam:
 adres:
 beroep:
 bedrijf:
 plaats:

Wenst:

☐ bezorgabonnement* (10 nrs)	f 7,50
☐ steunabonnement (10 nrs)	f 15,-
☐ postabonnement (10 nrs)	f 16,50
☐ steunpostabonnement (10 nrs)	f 24,-

* bezorgabonnementen zijn alleen mogelijk voor Rotterdam, Amsterdam, de IJmond en Vlissingen en omstreken.

Kroonvlag: het verhaal van bondsbestuur Sannes (links) wordt door de arbeiders teruggewezen

Telefoon Rode Morgen

be1 010-861077

Adres gezamenlijk aktiekomitee

Buurthuis SARTO,

Gironummer steun

1550805. t.n.v. J. Stavinaa.

PROLETARIËRS ALLER LANDEN, ONDERDRUKTE VOLKEREN EN NATIES, VERENIGT U!

RODE MORGEN

EXTRA

Kontaktadres: Blazoenstraat 9a - tel. 861077

24 september

uitgave havenarbeiderskern Groep Marxisten Leninisten

De havenarbeiders hebben hun tanden laten zien

Afgelopen weekend heeft Van der Louw zijn Mobiele Eenheden, de politie te paard, de agenten van de hondenbrigade, de twee waterkanonnen en het merendeel van de kit uit de havens teruggetrokken. Niet ongeschonden. De deuken in het waterkanon bij Unit Centre en in ander mobiel materiaal liegen er niet om. Enige paarden en een agent raakten gewond. Maar de grootste deuk kreeg de socialistiese burgemeester zelf. Iedere staker weet het: Van der Louw bleek een wolf in schaapskleren.

Ook de havenbaronnen onder leiding van Pieters kwamen niet ongeschonden uit de strijd tevoorschijn. Miljoenen heeft de staking hen gekost. Maar ondanks dat de stukgoed vier weken geheel plat lag, zijn ze er toch in geslaagd hun uithongeringsslag vol te houden.

Wilden we de slag tegen de SVZ winnen, dan moesten we hen zo hard mogelijk treffen. Hard treffen betekende in deze staking vooral de containerbedrijven ECT en Unit Centre plat leggen en plat houden. We zijn daar niet in geslaagd. Iedereen heeft de containerbarrikades met daarachter tientallen agenten van de Mobiele Eenheid kunnen aanschouwen. Onze kollega's daar werkten ondanks dit alles door.

Ondertussen lieten Pieters en Co de havenarbeidersgezinnen kreperen. Pieters werd daarbij regelrecht geholpen door de leiders van de FNV. Terwijl het VNO zijn kassen voor de stuwadoors opende, hield de bondstop de stakingskassen potdicht. Ons geld pompen ze nu naar de onderkruipers, de stakingsbrekers. De leiders van de FNV, Kok, Schroer, Van Eldik, hebben de havenarbeiders VERRADEN. Zij hebben de kapitalistenvereniging SVZ regelrecht geholpen in de hele gemene krepeertaktiek.

f 28,50 bruto vanaf 1 juli,
62 jaar vervroegd uitreden,

2 dagen extra vakantie — is er uit de bus gekomen. Op 17 september is terecht gezegd: dat is onvoldoende, daar gaan we niet voor binnen de poort. Nu, 24 september, zijn we gedwongen weer aan het werk te gaan. Inderdaad met financieel verlies. Dat is een feit.

Maar heeft de staking dan geen winst opgeleverd?

De vier weken durende staking heeft de hele roofpolitiek van de regering Van Agt een flinke slag toegebracht. Iedereen moet weten dat als die staking er niet was geweest, ze méér zouden hebben geplukt. Het is duidelijk waar het Nederlandse kapitaal op aanstuurt: zij willen de arbeiders terug in eenzelfde positie als in de jaren dertig. De multimiljonair Juliana van Oranje heeft het op Prinsjesdag openlijk gezegd. Plundering is het waar de klok slaat. 550 gulden netto willen ze de arbeiders volgend jaar in de min krijgen. Daartegen hebben de havenarbeiders slag geleverd. Overal in Nederland heeft de staking doorgewerkt, overal worden de matigingsideeën doorgeprikt. Klassenstrijd moet er komen, zoals in de haven.

Er is meer. De Rotterdamse havenarbeiders hebben het hele Nederlandse volk laten zien dat zij zich konden ontworstelen aan de greep van de vakbondsleiders. Negen jaar lang hebben zij de boel opgehouden. 1979 is dat doorbroken.

De vijand heeft tegen de staking alle registers opengetrokken. Ze hebben spionnen en provokateurs onder ons gestuurd. Met behulp van de politieke recherche werden op woensdag 19 van onze beste kollega's opgepakt en achter de tralies gezet. Zij hebben de gewapende macht tegen de havenarbeiders ingezet.

De journalisten van Het Vrije Volk en de gehele burgerlijke pers hebben niets nagelaten om onze strijd als hopeloos af te schilderen. Hier en daar kregen die inktkoelies hun verdiende loon.

Echter die enorme tegenwerking is niet zonder resultaat gebleven. Er kwam weifeling onder veel kollega's, met name onder de pendelaars. Uiteindelijk bleken wij niet sterk genoeg om de staking voort te zetten. Dit ondanks dat de solidariteit groot was. Tienduizenden guldens zijn er binnengekomen. Bij Muller en Co in Amsterdam werd één uur gestaakt uit protest tegen het politieoptreden in de Rotterdamse haven.

LANGZAAM AAN

Het feit dat we nu binnen de poort gaan, betekent niet dat de strijd voorbij is. Die strijd moet nu onder andere voorwaarden binnen het bedrijf worden voortgezet. We moeten ze op alle mogelijke manieren terugpakken. Dat betekent langzaam aan werken, de veiligheidsregels strikt naleven en ga zo maar door.

Dat heeft ook perspectief. In 1973 gingen na 8 weken staking de Antwerpse dokwerkers weer aan het werk. Zij deden het daarna langzaam aan. In hun CAO voor 1974 kwam alsnog veel van wat was geëist wel boven water. Door de actie voort te zetten en het moreel hoog te houden, leggen we de voorwaarden voor een goede CAO in 1980.

STEUN DE SLEPERS

De slepers hebben nu een machtig wapen in handen. Ze gaan door. Er moeten initiatieven komen om hun strijd te ondersteunen, zodat ze het lang kunnen volhouden.

MAATREGELEN TEGEN DE STAKERS DIE VOORAAN HEBBEN GESTAAN NIET TOLEREREN

Op dit moment is de burgerlijke pers bezig een enorme stemming te maken tegen de actiefste stakerskern. Om zo een klimaat te scheppen dat het mogelijk moet maken die kollega's eruit de schoppen (zowel uit de bond als uit het bedrijf). Deze kollega's hebben zich wekenlang voor de volle 100 procent ingezet voor de staking, zij vertegenwoordigen het beste wat er onder de havenarbeiders leeft. Wij mogen niet toelaten dat de kop van de arbeidersmassa wordt afgeslagen. Als dergelijke maatregelen worden genomen, moeten alle middelen in het geweer worden gebracht om dit geheel ongedaan te maken.

DE ROL VAN DE HAVENARBEIDERSKERN VAN DE RODE MORGEN IN DE STAKING

Vanaf het begin hebben alle havenarbeiders van de Rode Morgen zich ingezet om de staking tot een succes te maken.

Dat geldt ook voor de propagandisten aan de poorten. Enkele van onze kameraden werden gearresteerd, of als dieven in de nacht opgejaagd en achtervolgd door de politieke politie. De Rode Morgen-mensen zijn in de staking steeds opgetreden voor het steeds verder verharderen van de strijd. Ons uitgangspunt was: het kapitaal zo hard mogelijk treffen.

Wij moeten verder kijken dan deze staking; de havenarbeiders moeten leren vechten met een perspectief. Dat kan alleen dat van een socialisties Nederland zijn. Willen we dat bereiken, dan zal de werkende massa op een gegeven moment door de gewapende macht van het kapitaal heen moeten breken. In deze staking hebben we slechts een voorproefje gezien van wat het kapitaal inzet tegen de arbeiders (wanneer die iets willen wat zij niet wil). Het onrechtvaardige geweld van het kapitaal kan alleen beantwoord worden door het rechtvaardig geweld van de massa. Dit behoeft de leiding van echte kommunistiese partij.

Een partij met cellen in alle bedrijven, die de arbeiders steeds vooruit weet te leiden. De Rode Morgen werkt aan de opbouw van zo'n partij. In de havens betekent dat werken aan de opbouw van een kommunistiese havenarbeiderscel. Sluit u aan, en neem contact op.

NEEM EEN ABONNEMENT OP DE RODE MORGEN

Vul daarvoor onderstaande strook in en stuur die naar postbus 51245 in Rotterdam of geef hem direkt aan iemand van de Rode Morgen. Het geld kunt u overmaken op postgiro 3533359, Amsterdam, t.n.v. penningmeester Rode Morgen.

Naam:
adres:
beroep:
bedrijf:
plaats:

Wenst:

☐ bezorgabonnement*	(10 nrs)	f 7,50
☐ steunabonnement	(10 nrs)	f 15,-
☐ postabonnement	(10 nrs)	f 16,50
☐ steunpostabonnement	(10 nrs)	f 24,-

* bezorgabonnements zijn alleen mogelijk voor Rotterdam, Amsterdam, de IJmond en Vlissingen en omstreken.

RODE MORGEN extra

UITGAVE: HAVENKERN GML/RODE MORGEN, ROTTERDAM, HILLELAAN 22b. 24-8-'79.

HET BEGIN IS ER : VLEESFABRIEKEN EN SLEEPDIENST PLAT.!

In de vleeswarenindustrie wordt gestaakt op een serie bedrijven, voor f 500,- netto ineens en 20 gulden bruto per week of méér. Stuk voor stuk gaan de vleeswarenfabrikanten door de knieën. Ze bulken van het geld. De mensen van de sleepboten bij Smit Internationale zijn woensdagnacht om 24.00 uur plat gegaan voor f 50,- netto per week. Hun staking is wild. De bond steunt de staking niet. De sleepers nemen in de haven een sleutelpositie in, maar ze zijn gering in aantal en ze moeten op tegen een direktie die zich wel tien keer zal bedenken voor ze die eis van 50 gulden schoon zal invilligen. Daarom is er alle reden tot solidariteit.

De beste ondersteuning die wij hen kunnen geven is een algemene staking in de héle haven. Niet voor hun zaak alleen, maar ook voor onszelf. Een zo'n groot mogelijk front tegen de havenkapitalisten, dat is in ieders belang. Wij hebben nu al a c h t maanden lang duidelijk onze eisen gesteld, 8 maandenlang is er geen CAO, 8 maanden lang is de plukpartij van de regering Van Agt doorgegaan. Bij MTR werden 63 jarigen die al met pensioen waren gestuurd TERUGGEROEPEN, die konden weer aan het werk wegens het uitblijven van de CAO voor '79.

Onlangs waren er bondsvergaderingen waarop zo'n pakweg 250 man, waaronder de meeste kaderleden van de bond, zich nogmaals achter de eisen hebben opgesteld en voor algemene staking hebben gepleit. De eisen zijn:

30 GULDEN SCHOON
60 JAARIGE PENSIONERING
HERSTEL VAN DE PRIJSKOMPENSATIE
25 DAGEN VAKANTIE

Bijl B0.172.575

Nu is, en dat stellen wij duidelijk, de tijd rijp om wat er gesteld is: ALGEMENE STAKING om onze eisen af te dwingen en in de daad om te zetten. Let wel: ALGEMENE staking, en géén speerpuntenakties als in 1977, en niet één taak plat en dan verder geen vervolg zoals op Goede Vrijdag, maar alles plat; net zo lang tot we onze eisen hebben binnengehaald. Dat moet worden besloten door de mensen zelf in de kantines op de bedrijven. En de organisatie van de staking moet in handen van de havenarbeiders zelf liggen. Dat betekent het kiezen van aktieleidingen in de kantines, die moeten bestaan uit de meest konsekwante (doortastende) kopmannen. En dus niet zelfbenoemde aktieleidingen die achter de schermen in elkaar worden gezet. De door de bondstop ingehuurd bestuurders als Van Eldik en Sannes hebben ons vertrouwen niet. Ze hebben de afgelopen jaren keer op keer bewezen niet aan onze kant te staan. Van Eldik schreef onlangs nog in het Vrije Volk dat 'de havenarbeiders best bereid tot inleveren waren.' Waar haalt dit figuur het lef vandaan?

Vanaf het begin moeten we waakzaam zijn over wat deze figuren gaan uitvreten. In het Vrije Volk kondigden de PvdA-journalisten al aan dat "als de sleepersstaking overslaan naar andere havenbedrijven de bond de aktie zeker zal gaan steunen." En verder: "De les is na 1970 zeker wel geleerd." Wat voor opzet steekt daarachter? De bondstop zal proberen zodra wij cruit gaan de zaak over te nemen, namens ons te gaan onderhandelen met onze eisen om dan achter onze rug een akkoordje te bekokstoven met de havenbaronnen.

Ze zullen na onderhandelingen, die steeds 'keihard' gevoerd worden er een food uitslepen, om zo de zaak een nekslag te geven. Wij zijn niet gek! Alle besluiten over de staking moeten worden genomen op een ALGEMENE VERGADERING van alle havenwerkers die in de strijd staan. Dat is ons wapen tegen alle bedisselarij in 't geniep. Op zo'n vergadering kunnen alle kaarten open

voor het front van de havenwerkers op tafel worden gelegd. Als we in de huidige situatie aan de bak gaan, dan zal het ieder duidelijk zijn dat het een harde, grimmige strijd zal worden. De situatie sinds 1970 is veranderd. De rechters bieden om de haverklap stakingen, en maken het stakingsrecht tot een aanfluiting. De ijzervreters Van Agt en Wiegel zullen zich hard opstellen. De politie en de mobiele brigades zijn niet voor niets versterkt. Toen dit voorjaar de stakende wagenrijders van ITR zich in de kantine op de Maashaven wilden verzamelen, waren de hekken gesloten en stond een blauwe overvalwagen gereed.

Ook de situatie in de havens is veranderd. Sinds 1970 hebben de bazen er heel wat aan gedaan om de sfeer te verzieken. Vele kollega's verlieten de haven en anderen kwamen er voor in de plaats. We moeten een eenheid smeden en voorbereid zijn om met alle middelen onze strijd tot een succes te maken. Daar is organisatie voor nodig. In de eerste plaats van een stevige leiding die het vertrouwen heeft van de mensen en onder controle van de havenwerkers moet staan. De havenkern van de Rode Morgen zal alles in het werk zetten om dat tot stand te brengen.

Wij zijn geen mensen die onszelf tot leiding bombarderen. In de kantines wordt besloten, in de kantines wordt gekozen.

Nu alles op alles zetten om door te douwen naar een **ALGEMENE STAKING** in de havens.

Koop en lees de RODE MORGEN, elke week in de kantine. Of neem een abonnement. Vul daarvoor onderstaand strookje in, en stuur op naar: Rode Morgen, postbus 51245 in Rotterdam of geef het aan de kolporteur. Het abonnementsgeld overmaken op postgiro 3533359 t.n.v. penningmeester Rode Morgen, Amsterdam.

Naam.....	☐ Bezorgabonnement (10 nrs)	7,50
Adres.....	☐ Steunabonnement	15,00
Plaats.....	☐ Postabonnement	16,50
Beroep.....	☐ Steunpostabonnement	24,00
Bedrijf.....		

RODE MORGEN

Uitgave Havenkern GML
Hillelaan 22b
Rotterdam
27-8-'79

B0.172.575

STAKINGEN IN DE HAVEN AFGELOPEN VRIJDAG BEGONNEN
NU DOORZETTEN EN UITBREIDEN!

Vrijdag: Kroonvlag blijft na de schaft 1 uur in de kantine uit solidariteit met de sleepdiensten. Na een discussie met Sannes van het FNV wordt besloten de rest van de middag voor de eigen eisen van de havenarbeiders door te staken. MTR-Beatrixhaven sluit zich aan en komt naar de kantine van Kroonvlag. Pakhoed besluit op maandagochtend met de gehele dag-en nachtploeg samen uit het bedrijf op te trekken naar de bondsvergadering om 10 uur in het Clemenshuis op Charlois. Vrijdagmiddag gingen om 3 uur bij Pakhoed ook de peren omhoog. De avondploeg van Kroonvlag staakte ook enkele uren. De mannen bij Kroonvlag, MTR-Beatrixhaven en Pakhoed hebben in de haven de spits afgebeten. Het komt er nu op aan door te zetten. En uit te breiden tot een algemene staking in de hele haven!

IN DE KANTINES MOET DOOR DE ARBEIDERS ZELF BESLIST WORDEN

Jarenlang zijn we opgescheept met het matigingsbeleid. Jarenlang hebben we ingeleverd en is ons basisloon vrijwel op het minimumloon gekomen. Jarenlang is er over onze hoofden heen over ons en onze gezinnen bedisseld. Nu beginnen we het heft weer in eigen handen te nemen. We weten waarvoor we vechten:

f30,- schoon bij het kale loon
60 jaar pensioen
volledige prijscompensatie
25 dagen vakantie

Sinds oktober vorig jaar wordt in de havens voor die eisen opgekomen. Door georganiseerden en ongeorganiseerden, door leden van de vakbonden en ook door vele kaders. Maar toch zitten we nog steeds zonder CAO. De havenbaronnen willen alleen praten over het principe-akkoord, dat door de vakbondsleden en kaders is afgewezen. De bondstop weigert onze eisen over te nemen en blijft het bittere eind vasthouden aan het arbeidsvoorwaardenbeleid.

Maat is daarom vol.

Toen Sannes afgelopen vrijdagmiddag in de kantine van Kroonvlag zei: *Als jullie vasthouden aan jullie eisen, dan scheiden hier onze wegen!*, toen namen de mensen bij Kroonvlag het juiste besluit: ze staakten op eigen kracht door voor hun eigen eisen. De bondstop heeft de moties naast zich neergelegd nu is het woord aan ons zelf.

In de kantines, in de discussie onder de arbeiders zelf, daar alleen kan die beslissing genomen worden. Daar zal de eenheid en de organisatie voor de strijd van de grond moeten komen. Dat is vrijdag bij Kroonvlag gebleken: niet een of andere zelfbenoemde actieleiding kan de kop nemen, maar de kopmannen van het bedrijf en van de SHB doen het werk. Op hen kan de leiding van de strijd steunen.

Nu al moeten we ons voorbereiden op wat er gaat gebeuren. Zodra de staking algemeen is zullen de bondsonderhandelaars aan de tafel gaan zitten om achter onze rug om een akkoordje te bekostoven met de havenbaronnen. Ze zullen proberen ons een fooi op te dringen in een mooie cadeau-verpakking: verwerking van de haventoeslag, betaling van de prijscompensatie die we nog te goed hebben enzovoort. Daarmee mogen we ons niet in het riet laten sturen. Alle besluiten over de staking en de resultaten moeten genomen worden op een algemene vergadering van alle havenwerkers. Daar, en daar alleen, worden de besluiten genomen en niet door referendums of bondstopfiguren achter de schermen.

Z.O.Z.

DE STRIJD ZAL GRIMMIG EN HARD ZIJN

Heel het ondernemerslandje loopt te hoop tegen de strijd die op gang komt. De burgerlijke pers schrijft zijn pennen leeg over het gevaar van een landelijke strijd van de arbeiders tegen de crisispolitiek van van Agt en Wiegel. In alle burgerlijke kranten werd over vrijdag de leugen verteld dat er geen stakingen waren geweest in de havens.

Bij de sleepdiensten zijn 16 stakers voor het gerecht gesleept om vandaag te horen dat hun staking ontoelaatbaar is. Politie zal op de Willemskade verschijnen om de staking te helpen breken.

Wij zeggen: we kunnen niet langer voor de kapitalisten en hun knechten buigen. We laten ons recht op staken niet afbreken en laten onze kollega's bij Smit niet in de rug aanvallen. Als zij tegen het stakingsverbod in doorstaken, dan moeten wij daadwerkelijk aan hun zijde staan. Als we bereid zijn de strijd met alle middelen te voeren, dan zullen we winnen.

Laten we er vandaag aan werken dat de stakingen worden voortgezet en uitgebreid. Laten daarvoor alle kopmannen daarvoor de discussie op het bedrijf organiseren en de vorming van een stakingsleiding op het bedrijf zelf organiseren.

In de vleeswarenindustrie is bewezen dat de situatie nu gunstig is. Zaterdag zijn de vleesbazen door de knieën gegaan.

Daarom:

De kopmannen in de bedrijven aan de slag!
In de kantines beslissen over de staking!
Nu doorzetten!
Solidariteit met de sleepbootbemanningen!

Koop en lees de Rode Morgen, elke week in de kantine. Of neem een abonnement. Vul daarvoor onderstaand strookje in, en stuur op naar: Rode Morgen, postbus 51245 in Rotterdam of geef het aan de kolporteur. Het abonnementsgeld overmaken op postgiro 3533359 t.n.v. penningmeester Rode Morgen, Amsterdam.

Naam:.....	☐ Bezorgabonnement	10 nrs	7,50
Adres:.....	☐ Steunabonnement	10 nrs	15,00
Plaats:.....	☐ Postabonnement	10 nrs	16,50
Beroep:.....	☐ Steunpostabonnement	10 nrs	24,00
Bedrijf:.....			

RODE MORGEN EXTRA

LANDELIJK
SOLIDARITEITSPAMFLET
van de Groep Marxisten
Leninisten (GML).

30 augustus 1979

Dit pamflet wordt verspreid bij Hoogovens IJmuiden; Wilton Fijebord-Schiedam; De Schelde-Vlissingen; Haven Vlissingen.

HAVENSTAKINGEN DOORKRUISEN VAN AGT'S INLEVERPOLITIEK. STEUN DE STAKERS!!

De sleepbootbemanningen in Rotterdam zijn nu al ruim een week in staking. Sinds vrijdagmiddag zijn de havenarbeiders in steeds grotere getale gevolgd. Dinsdag was er een totale staking in de stukgoedsektor. Woensdag sloten zich ook de Amsterdamse havenarbeiders aan. In Rotterdam versterkt de staking zich op alle fronten. Steeds meer havenbedrijven, ook uit andere sectoren, leggen het werk neer. In de petrochemische industrie hangen akties in de lucht.

De havenarbeiders hebben een eigen aktieleiding gevormd: het Gezamenlijk Havenaktiekomitee. Iedere dag zijn er algemene stakersvergaderingen. Voor de meeste bedrijven wordt permanent gepost. Donderdag trokken ploegen arbeiders naar de Botlek om weer nieuwe havenbedrijven plat te leggen.

In Amsterdam zijn veel arbeiders donderdag weer aan het werk gegaan. Maar de daar gestelde ultimatus aan de ondernemers zullen maandag waarschijnlijk tot nieuwe akties leiden.

Waarom gaat het?

De sleepbootbemanningen eisen f 50,- schoon per week omdat in het loonzakje gebleken is dat ze er met de nieuwe CAO niet op vooruitgaan en soms zelfs netto achteruit.

De havenarbeiders eisen: f 30,- schoon per week; 60-jarige pensioering; herstel van volledige prijskompensatie; 25 betaalde vakantiedagen; 35-urenweek; 5-ploegendiensten.

De top van de vervoersbonden heeft alle moties hierover 9 maanden lang in de prullenmand gegooid, terwijl het CAO-akkoord door de arbeiders is afgewezen. Het antwoord van de havenarbeiders is: als de vakbondstop niet opkomt voor onze eisen doen we het zelf.

Eerder dit jaar zijn er al 'wilde' akties geweest bij Hoogovens-IJmuiden voor f 150,- schoon per maand, bij Van der Giessen de Noord-Krimpen en -Alblasserdam voor f 100,- per 4 weken. In de Rotterdamse havens zijn op Goede Vrijdag al beperkte akties voor de eisen geweest.

Deze eisen zijn toen niet gerealiseerd omdat de strijd nog niet voldoende kracht ontwikkeld had. Maar overal in Nederland leven op de bedrijven eisen voor een flinke loonsverhoging.

De Rotterdamse haven is één van de belangrijkste economische knooppunten. De havenarbeiders staan bekend om hun strijdbaarheid. In heel Nederland kijken de werkers naar hen. En juist zij hebben de handschoen tegen de matigingspolitiek opgenomen en brengen hun kracht tot gelding.

Ondernemers, regering en vakbondstop maken daarom één front nu hun schrikbeeld van een nieuwe loongolf werkelijkheid dreigt te worden. FNV-loondeskundige Drabbe begon over een "ramp". Van Agt gaf hem er een schouderklopje voor. Logies, Dries ziet zijn matigingsplannen de mist ingaan als de arbeiders in de bedrijven werkelijk gaan dwarsliggen. Kok riep maandag voor de TV om "*terughoudendheid met looneisen terwille van de werkgelegenheid en uit solidariteit met de sociaal zwakkeren*". Maar na jaren nul- en minlijn blijft de werkloosheid stijgen en de sociaal zwakkeren worden verder gepakt.

De sleepbootmannen mogen van Kok de CAO niet openbreken. Maar de prijsstijgingen en andere verslechtingen mogen wel doorgaan. We moeten "*samen verantwoordelijk*" zijn. Maar de kapitalisten kunnen en willen geen blijvende welvaart garanderen voor de werkende mensen. Moeten we in Nederland op vakantie gaan, zodat de bezuinigingsministers

en de ondernemers aan de Riviera kunnen liggen? Nee.
Stteds meer arbeiders willen een einde maken aan het inleveren. De top van de erkende bonden houdt de kassen gesloten, maar dat heeft de strijd wil niet langer kunnen tegenhouden.

Vorige week werd 16 sleepbootmensen verboden door te staken. Maar de 485 anderen beletten hun te gaan werken. De Smit-direktie had de 485 voor maandag voor de rechter gedaagd. De stakers eisten echter dat het proces niet zal doorgaan anders zouden harde akties gehouden worden. Onder deze druk heeft men het proces moeten aflasten. Strijd is het juiste antwoord als de arbeiders in opdracht van de kapitalisten verboden wordt voor hun rechten op te komen. De havenstakingen zijn tevens bedoeld als krachtige waarschuwing tegen verdere afbraak van het stakingsrecht.

Woensdag heeft de politie een stakingspost bij Deka-Hanno gesommeerd te verdwijnen, en bedreigd met gewelddadig ingrijpen door 45 man mobiele brigade. De ware aard van justitie en politie als beschermers van het kapitaal komt in de staking al meteen scherp naar voren.

Van alle kanten komen verdachtmakingen. De bondstroom praat over 'intimidatie', terwijl op de meeste bedrijven democratische stemmingen plaatsvonden. De kranten stoken tegen "naamloze aktiegroepjes" die "verwarring zaaien". Daarmee wordt o.a. de Rode Morgen bedoeld, omdat de arbeiders van de Rode Morgen van het begin af zijn opgekomen voor de eisen waar de havenarbeiders achter staan, en er actief voor strijden. Wij zijn tegen intimidatie maar vóór brede mobilisatie van de arbeiders voor hun eigen eisen en voor democratische keuze van stakingsleidingen. We treden op om deze strijd te winnen, maar ook om in die strijd de meest vooraanstaande arbeiders te winnen voor de verdergaande strijd voor het socialisme in Nederland. Voor een nieuwe kommunistiese partij van de arbeidersklasse.

DE STRIJD GAAT DOOR. VEEL MORELE EN FINANCIËLE STEUN IS NODIG. DE EERSTE BIJDRAGEN ZIJN ER. WE ROEPEN IEDEREEN OP STEUN TE GEVEN AAN DE MENSEN MET DE STEUNLIJSTEN.

Het geld gaat naar het Gezamenlijk Havenaktiekomitee.
Kom met delegaties naar de stakersvergaderingen. Iedere morgen om 9 uur 's ochtends op het Afrikaanderplein, Rotterdam-Zuid.
Stuur solidariteitstelegrammen!

ADRES GEZAMENLIJK HAVENAKTIEKOMITEE:

Buurthuis SARTO,
Afrikaanderplein 3
Rotterdam Zuid.
Tel.: 010-851978

VOOR INFORMATIE VAN EN AAN DE RODE MORGEN:
bel 010-861077

NEEM EEN ABONNEMENT OP DE RODE MORGEN.

In dit nummer o.a.:

- STAKING IN ROTTERDAMSE HAVENS
- EX-NAZI'S LEIDEN LEGER EN POLITIE IN DE DDR
- BESTEK '81: WAAR GAAT HET GELD VAN DE MATIGINGEN HEEN?
IS ER NOU MEER WERK GEKOMEN?

Naam..... Adres.....Plaats.....
Beroep..... Bedrijf....., wenst:
0 bezorgabonnement (10 nrs.) f 7,50 (alleen mogelijk voor Rotterdam, Amsterdam,
de IJmond, en Vlissingen en omstreken)

0 steunabonnement (10 nrs.) f 15,--
0 postabonnement (10 nrs.) f 16,50
0 steunpostabonnement (10 nrs.) f 24,--

Geld storten op postgiro 3533359, tnv. Penningmeester Rode Morgen, Amsterdam

Postbus GML: 51245, Rotterdam

RODE MORGEN extra

DE STAKING DOORZETTEN !

Er is een principe-akkoord bereikt tussen de havenbaronnen en de onderhandelaars van de bond. Het is door de stakingsleiding terecht gebombardeerd tot een flut akkoord. Géén 30 gulden schoon bij het kale loon, maar een extra toeslag van f 28,50 bruto, ingaande op 1 juli. (Op jaarbasis dus f 14,25 bruto per week). Géén 60-jarige pensionering, géén 25 dagen vakantie.

Bij de f 14,25 gaat het om een toeslag. Het is géén loonsverhoging, maar een toeslag voor vuil havenwerk. Dit akkoord is een lachertje. Maar toch moet niet uit het oog verloren worden, dat er na 7 dagen staken al bijna 7 maal zoveel wordt geboden als die 12 rooie rotcenten. Dat betekend dat er méér in zit, dat er moet worden doorgestaakt, dat er overal één lijn getrokken wordt en op de eisen wordt gestaan.

Dinsdagnacht werd bekend dat het Federatiebestuur van de Vervoersbonden zelfs de uitspraak van het onderliggende Centraal Bedrijfsgroepbestuur (CB), nl. dat de toeslag moest gelden vanaf 1 januari '79, naast zich neer heeft gelegd. In dat CB zitten ook een aantal gekozen vakbondskaders. Die zijn nu als laatste na de bondsleden en de kaderleden te kijk gezet. Dit hele gedoe toont het diktatoriale optreden van de bondstop (nl. het Federatiebestuur).

Wat gaan van Eldik en zijn kornuiten nu doen?

Ze gaan een referendum organiseren en noemen dit democraties.

Wij stellen duidelijk; alle stakers beslissen gezamenlijk versnipperd en verdeeld over verschillende huizen, achter een tafel met een potlood vormen de arbeiders geen macht. Zij vormen die wel in een algemene stakersvergadering, daar vallen de besluiten op basis van dat iedereen zich kan uitspreken.

De bondsleiders tonen met dit akkoord dat zij zich inderdaad hebben vastgeklonken aan de kapitalisten. Voor de havenarbeiders is er maar één weg, en dat is DOORSTAKEN. Dat is ook het parool dat het Gezamenlijk Aktiekomitee gegeven heeft.

Het akkoord betekend dat de havenbaronnen en ook de bondsleiders hun opstelling hebben verhard. Dat moeten de stakers dus ook doen, ten eerste in de stukgoed zelf. De stappen zijn daartoe gezet - de bezetting van het SHB kantoor aan de Westzeedijk is een feit. Daarnaast de stakingsposten versterken. De laatste dagen liepen bezoldigde bestuurders (bezoldigd met ons kontributiegeld) met papiertjes werkwilligen te ronselen. Die ingevulde briefjes worden aan de werkgever overhandigd en die zullen niet schromen deze mensen op te roepen om te werken.

Bij Deka Hanno liggen nog steeds kisten sinaasappelen in de loods en er is bv. bij Seaport in de Merwehaven ook bederfelijke waar opgeslagen. De stakingsposten moeten voorbereid zijn op politieoptreden, om het klaren van deze zaakjes door onderkruipers te verhinderen.

De strijd zal grimmiger worden. Van der Louw trekt al aan z'n snor. Daarnaast moet de staking uitgebreid worden naar de containerbedrijven en de machinaal. Gisteren zijn de SHV en de ECT platgegaan. De GEM is platgebleven. Dit zijn belangrijke resultaten, het gaat hier om knapen van bedrijven waarin veel kapitaal geïnvesteerd is. De GEM en de ECT zijn sterke broeders in het verbond van havenbaronnen.

Verder moet de solidariteit met Amsterdam worden versterkt, en valt te denken aan delegaties naar de Chemie. Dan zullen ze de schrik goed in de benen krijgen. Als we niet werken aan uitbreiding en het uitdragen van de staking, zal de SVZ het op een uitputtingslag in de stukgoed laten aankomen.

De burgerlijke pers jammert.

In het Dagblad DE STEM (Brabant) konden wij lezen:

"De bonafide vakbeweging staat niet achter de staking. Haar beroep op het gezonde verstand van de stakers heeft echter tot nu toe minder uitwerking gehad dan de knuppels en de messen, waarmee de communistiese stakingscommando's het havenfront hun wil opleggen."

Voor hen ligt de tegenstelling simpel: bonafide vakbeweging tegenover met knuppels en messen gewapende communisten. Iedere staker weet dat dit leugens zijn. De werkelijkheid is: havenbaronnen, vakbondsleiding en voor het vuile werk de politie aan de ene kant, en aan de andere kant de massa van de havenwerkers.

De staking wordt geleid door het gezamenlijke aktiekomitee. Dit komitee is de stakingsleiding. Het is op democratische wijze tot stand gekomen en bestaat uit mensen van verschillende politieke overtuiging. Zij zitten daar op grond van hun inzet voor de staking. Niks meer en niks minder. Kommunisten van de Rode Morgen maken deel uit van de die stakingsleiding, en zijn in de haven aktief. Er bestaat een duidelijk onderscheid tussen de stakingsleiding en onze partij. Die partij strijdt voor een verdergaand doel dan de overwinning van de staking. Zij strijdt voor een socialis-ties Nederland.

NEEM EEN ABONNEMENT OP DE RODE MORGEN

Naam.....Adres.....Plaats.....

Beroep.....Bedrijf.....Wenst:

bezorgabonnement (10 nrs.) f 7,50 (alleen mogelijk voor Rotterdam, Amsterdam, de IJmond, en Vlissingen en omstreken)

steunabonnement (10 nrs.) f15,--

postabonnement (10 nrs.) f16,50

steunpostabonnement (10 nrs.) f24,--

Geld storten op postgiro 3533359, tnv. Penningmeester Rode Morgen, Amsterdam.

Postbus GML: 51245, Rotterdam. Tel.: 010-861077

RODE MORGEN

Uitgave Havenkern
Groen Marxisten-
Leninisten (GML).
10 september 1979.
tel. 861077

DOORGAAN TOT DE OVERWINNING!

Als we radio en TV moesten geloven zit er geen cent meer voor ons in. Pieters van de SVZ zei voor TV: "de emmer is eigenlijk al overgelopen". Ze toveren ons een gesloten front voor ogen waar geen doorkomen aan is. Maar is dat ook zo? Verschillende kleine bedrijven zitten al te springen om meer te betalen. Bij Pakboed heeft Kuiper gezegd in de OR: "ik wil wel betalen maar het mag niet". Bij de onderhandelingen over het laatste akkoord was de onenigheid in het ondernemerskamp overduidelijk. Op de laatste onderhandelingsdag was hun bod om half 2 f 20,-- bruto toeslag, later in de middag was het f 28,50 per 1 oktober, 's avonds om half tien was het al per 1 juli. De scheuren zijn duidelijk zichtbaar.

Het grote lawaai in de pers, radio en TV moet de allemaal verbergen. De havenbaronnen staan aan de andere kant onder druk van de regering, de andere kapitalisten en de bondstop. Die willen zolang het gaat de nullijn overeind houden. Hun grootste angst is dat het verzet tegen de matiging overslaat. Maar dat is juist onze macht om eigen af te dwingen. Bij Shell wordt vandaag een pamflet verspreid om het front te verbreden. Een grote staking in wereldhaven één kunnen ze niet wegcijferen. Honderden schepen hebben al moeten uitwijken naar andere havens waar de tarieven hoger zijn als in Rotterdam.

Maar de tegenstanders van de staking laten het niet bij lawaai maken. Ze gokken erop verdeeldheid in ons kamp te kunnen zaaien.

Ten eerste. We hebben allemaal brieven of telefoontjes gekregen om maandagochtend op het werk te verschijnen. Er zal een grootscheepse poging ondernomen worden om ons aan het werk te krijgen. Maar als we nu binnen gaan heeft de staking ons alleen maar geld gekost. We moeten buiten blijven en de druk op de ondernemers vergroten en de staking verharderen.

Aan het thuisfront en aan de poorten is er de laatste dagen discussie geweest over de eisen. Bijvoorbeeld bij QD. Maar discussie is geen verdeeldheid.

Hoofdzaak is dat we als één man achter de stakingsleiding blijven staan. We moeten er niet aan beginnen per bedrijf bsluiten te nemen, los van de stakingsleiding en de algemene stakersvergadering. We voeren samen één strijd. Zo kunnen we verdere tegemoetkomingen afdwingen die in de richting gaan van ons uitgangspunt: 30 gulden schoon bij het kale loon. Daarover moeten we om 10 uur op het Afrikaanderplein praten.

Ten tweede hopen ze met het opvoeren van politie-acties ons op de terugtocht te dringen. De politie tegen de Smit-stakers, tegen de bezetting van het SHB-kantoor, voor het leeghalen van de Seaport-loodsen op de fruitpier. Als ze geen tegenkracht ontmoeten zullen ze steeds verder gaan. Daarom moeten we ons niet lijdzaam laten weggagen. Onze strijd is rechtvaardig. De ondernemers draaien jaarlijks honderdduizenden tonnen tomaten en dergelijke door. En nu wij een paar duizend kisten fruit vasthouden schreeuwen ze moord en brand.

~~Moeten wij zo onze staking laten ondermijnen ? Straks komen ze werkwilligen met politie begeleiding binnenbrengen. Als puntje bij paaltje komt blijft er weinig van de neutraliteit van "overheid" en politie over. De ondernemers hoeven maar te bellen naar Van der Louw, onze "socialistische" burgemeester, en hij doet de rest.~~

Daar moeten we een krachtig halt aan toeroepen. Tegenover hun harde akties moeten wij ook onze strijd verharderen en de eenheid versterken.

OM TIEN UUR ALLEMAAL NAAR HET AFRIKAANDERPLEIN !

Wat doet die Rode Morgen hier ?

De Rode Morgen is het blad van de Groep Marxisten Leninisten (GML), een revolutionaire politieke organisatie. Sommige kollega's zeggen: met politiek hebben we niks te maken. Ons antwoord daarop is: er is politiek en politiek. Er zijn de gevestigde partijen die de arbeiders dagelijks belazeren. Zoals de PVDA, die hand in hand gaat met de vakbondstop. Die tegen de staking is omdat we "solidair" moeten zijn door te bezuinigen. Bezuinigen, dat is geld afschuiven aan de grote bedrijven. Miljoenen gaan jaarlijks naar RSV, DAF en anderen. Zulke partijen staan aan de kant van het kapitaal.

De Rode Morgen staat daar lijnrecht tegenover. Die zet zich daadwerkelijk voor de staking in. Lange tijd hebben we in de haven gewerkt voor de eisen. We hebben ons hard gemaakt voor een democratische stakingsleiding. Want we weten dat de arbeidersklasse een onoverwinnelijke kracht kan vormen als ze zich organiseert en losmaakt van kapitaalsknechten als Van Eldik.

De arbeiders zijn in de staking heersers op de kade. Maar dat is tijdelijk. Regering, ondernemers, politie en justitie lopen te hoop om daar zo gauw mogelijk een einde aan te maken.

De Rode Morgen werkt aan de opbouw van een nieuwe kommunistiese partij, die de meest vooruitstrevende arbeiders verenigt. De arbeidersklasse heeft haar eigen hecht georganiseerde partij nodig die de strijd erop kan richten dat er werkelijke democratie voor het volk komt, dat in plaats van de economiese chaos van het kapitalisme een socialistiese plan-ekonomie komt.

Maar de ondernemersklasse, die nu al de politie op ons afstuurt, zal zich tegen zulke ontwikkelingen tot het einde toe verzetten. Het is wij of zij. Dat maakt de staking al duidelijk. We moeten een langdurige strijd voeren die ertoe moet leiden dat we de kapitalisten en hun staatsapparaat alle macht uit handenslaan.

Sluit je aan bij de GML. Werk mee aan de opbouw van een nieuwe kommunistiese arbeiderspartij. In de haven is een kern van de GML zodat we hecht met de havenarbeiders verbonden kunnen zijn.

Neem contact op met onze kolporteurs, bel op of schrijf een briefje naar Hillelaan 22 b, Rotterdam.

LEES DE RODE MORGEN. In dit nummer o.a. over Bestek '81, Stop de stopkogel, nieuws uit de bedrijven, vakbonden in China, Ex-nazi's leiden Oostduits Leger...
Abonnement door overmaking op postgiro 3533359, tnv. penningmeester Rode Morgen, Amsterdam. briefje aan POSTBUS 51245, Rotterdam.
Bezorgabonnement 7,50 / postabonnement 16,50 voor 10 nummers.

RODE MORGEN

Uitgave Havenkern
Groep Marxisten-
Leninisten (GML)

Hillelaan 22b, tel 861077

EEN DOORBRAAK KOMT ER ALLEEN DOOR HARDERE AKTIE!!

11 september 1979

De dag van gisteren is een machtige overwinning voor de stakers geworden. Tegen alle misleiding en intimidatie van de pers in bleef iedereen buiten.

De poort bij Kroonvlag kregen ze van binnen uit niet open. Het verhaaltje van de bedrijfsleider bij MTR-Beatrixhaven bracht geen man aan het werk. De hussen die bij Pakhoed door een zij-ingang naar binnen waren geloodsd werden van het bedrijf afgehaald. Vakbondskontaktmannen en -bestuurders bij NTB, Seaport en andere bedrijven konden met hun Info'tjes afdruipten. En ga zo maar door.

Een front was het en bleef het. De bijeenkomst op het Afrikaanderplein was één van de grootste tot nu toe.

vraag waar we nu voor staan is: hoe een doorbraak te forceren?

De havenbaronnen proberen ons uit te putten. Pieters zei gisteravond op t.v.: "We lijn niet van plan een duimbreed toe te geven". Dat zei hij twee maanden geleden ook, toen hij over niets anders als de armzalige 12 cent bruto wilde praten.

Een ding hebben we de afgelopen twee weken kunnen zien: alleen door de grootst mogelijke druk gaan de heren door de knieën. Toen alle bedrijven plat gingen en de ECT geblokkeerd werd stonden de heren op hun achterste benen. Er werd bedreigd met de Mobiele Eenheid door Van der Louw. Maar ze hadden hun lesje wel geleerd: binnen 1½ week was er meer bereikt dan in 10 maanden onderhandelen.

Nu we doorstaken moeten we op die weg voortgaan.

Als we geen uitputtingsslag willen, dan moeten de akties verscherpt worden.

Dan moeten er méér initiatieven komen, zoals gisteren met de bezetting van het FNV-kantoor.

Laten we goed begrijpen: ze zullen niet opnieuw gaan onderhandelen als wij de zaak niet op scherp zetten!

Als we afwachten, dan zullen we geen akkoord bereiken dat in de huurt van onze eisen komt. Als we afwachten zullen ze ons met een kluitje in het riet sturen en kunnen we CAO van 1980 ook wel vergeten. Als we afwachten, dan komen er geen onderhandelingen over onze eigen eisen.

Alleen het offensief kan tot de overwinning leiden. Door eensgezind de poorten dicht te houden. Door iedereen erbij te betrekken. Door hardere aktie van onze kant.

Velen van ons willen die hardere aktie.

De manier waarop die er kan komen is de volgende:

Praat aan de poorten over de voorstellen die je hebt.

Benader de mensen van het aktiekomitee en geef hen opdracht die voorstellen in het komitee te bespreken.

De leden van het komitee zijn vertegenwoordigers van de bedrijven. De voorstellen kunnen zij in het komitee brengen en met het komitee omzetten in activiteiten.

De strijd kan gewonnen worden als we pal blijven staan!

De strijd wordt beslist door krachtadig optreden van onze kant!

LEES DE RODE MORGEN! In dit nummer onder andere over Bestek '81 en de matigingspolitiek, Stop de stopkogel, nieuws uit de bedrijven, vakbonden in China, ex-nazi's leiden Oost-Duits leger.

Abonnement door overmaking op postgiro 3533359 tnv penningmeester Rode Morgen, Amsterdam. Briefje aan postbus 51245 in Rotterdam.

Bezorgabonnement: f7,50/ postabonnement f16,50 voor 10 nummers.

RODEMORGEN

Uitgave Havenkern

Groep Marxisten Leninisten
(GML)

tel. 861077

VERHARDT DE STAKING

13 september 1979

Iedereen heeft gisteravond de uitspraken van Pieters van de SVZ op de televisie kunnen horen. Deze verwaande bloedzuiger verklaarde zijn poot koste wat kost te willen stijfhouden.

"Hoe lang de staking ook mag duren, we zullen geen enkele verdere tegenmoetkoming doen!"

Hierop is maar één antwoord mogelijk en dat is verharding van het optreden van onze kant. We moeten de druk op de ondernemers zo groot mogelijk maken. Nu de poort ingaan voor 14,25 bruto zou een nederlaag betekenen.

Pieters verklaarde met zijn rug tegen de muur te staan. Om de mooie beeldspraak maar af te maken, zullen wij het vuurpeloton moeten organiseren. De verharding van de aktie is de afgelopen dagen al in aanzet noodzakelijk gebleken. De tijd van tolerantie is voorbij.

Dinsdags werd 's ochtends bij Pakhoed een ploeg onderkruipers van het terrein gehaald. Eentje wilde eerst nog zijn koffie opdrinken; zijn bekertje werd meteen omgekiept. Weg met die onderkruipers! Later op de ochtend verscheen bij Pakhoed de dwieploeg van het Afrikaanderplein. Het was al met al een hele demonstratie op het terrein van Pakhoed.

De Technische dienst werd van het terrein gehaald en in de loop van de dag werd het terrein goed afgegrensd. De volgende ochtend werd ook het kantoorpersoneel niet meer toegelaten.

De dwieploeg van het Afrikaanderplein klaart ook op andere bedrijven nog ettelijke ettelijke klussen. Bij MTR aan de Beatrixhaven werden zo'n zeven à acht man uit de kantine gehaald. Verder ging het ook langs bedrijven als Quick, Svenska Svenska en Kroonvlag. Dit was een goede zaak want het versterkte het vertrouwen in de kracht van de staking. Gisteren zijn opnieuw onderkruipers van de terreinen gehaald. Bij Quick moesten zo'n man of 15 hardhandig in hun busjes worden gezet en de stad uit worden begeleid.

We zullen de bedrijven schoon moeten houden.

In de lijn van de verharding van de aktie past ook de bezetting van het FNV kantoor aan de West Zeedijk door een grope FNV leden.

Enig gesnuffel in het gebouw heeft volledig bevestigd dat dit gebouw gebruikt werd om de meest zuivere stakingsbrekerij te organiseren. Die gebouwen staan daar van onze centen en we kunnen niet toelaten dat ze tegen ons worden gebruikt.

De bezetters brachten zelfs het eerste oranje Info uit dat achter de staking staat. Een positieve zaak.

Maar er moet meer gebeuren als we de kapitalisten en zijn helpers van de bondsleiding op de knieën willen krijgen.
Wat is de situatie?

Onze tegenstanders willen het laten aankomen op een uitputtingsslag. Ze willen de zaak gewoon laten doodbloeden. Iedere staker voelt op dit moment de druk van de portemonnee. Enkele zwakke broeders onder ons dreigen hier en daar te kapituleren. De havenbaronnen spekuleren hierop en proberen

per bedrijf vergaderingen te organiseren en de mensen de poot in te lullen. Zoals bij Seaport, waar een stemming werd geforceerd in de kantine met een deel van de mensen. (Een ander deel was al op het Afrikaanderplein) Op deze manier proberen ze bressen te slaan in het stakingsfront.

Een ander belangrijk punt in de hele situatie is de positie van v.d. Louw. Hij probeert ons aan het lijntje te houden. Hij wil voorkomen dat de staking harder wordt om een klimaat te scheppen waarin de staking rustig afloopt. In het Algemeen Dagblad verklaarde hij:

"Er is gelukkig nog geen klap gevallen. Dat is niet het gevolg van mijn wijs beleid, maar wel van het rustige optreden van de politie, die de bezetters niet vernietigt."

In het zelfde artikel zegt hij dat indien onderkruipers met geweld het werken wordt belet, "optreden beslist noodzakelijk is". Dit is niet mis te verstaan. Het betekent dat als wij de staking actief willen verdedigen, v.d. Louw de politie op ons af zal sturen.

Wat moet hier tegenover worden gesteld?

1. We moeten de bedrijven schoonhouden, van verder schoon maken, door sterke posten te blijven organiseren. Daar waar ze er in slagen bressen te slaan in het stakingsfront, moeten we deze dichten.

2. Dit is echter niet voldoende.

We moeten ons niet alleen verdedigend opstellen. Op die manier kunnen we het wel een tijdlang volhouden, maar we krijgen de ondernemers er niet mee op de knieën. Dat kan alleen door in het offensief te gaan om zo de druk op de kapitalisten te vergroten.

Er zal een grote goedgeorganiseerde, scherpe aktie moeten komen. In de eerste en tweede week van de staking waren er bijvoorbeeld blokkades bij de ECT. Die zetten de zaak toen meteen op scherp. In -ie richting zullen we ons ook moeten beraden. Praat erover aan de poort en moedig de leden van het gezamenlijk aktiekomitee aan dit in het komitee te bespreken en het ook werkelijk te organiseren.

NIET HET DEFENSIEF MOET ONS PAROOL ZIJN, MAAR HET OFFENSIEF!;

DE TIJD VAN TOLERANTIE IS VOORBIJ!

RODE MORGEN

Uitgave Havenkern
Groep Marxisten Leni-
nisten
Hillelaan 22b R'dam
tel. 861077
14-9-'79

DE STAKING VERHARDEN, NIET STOPPEN!

Vanmiddag moet de beslissing vallen.

Kunnen we onze poot stijf houden om een rechtvaardige loonsverhoging af te dwingen? Of gaan we door de knieën voor de zware druk die de havenbaronnen op ons uitoefenen?

Samen met de regering, de FNV-top en de pers trekken ze alle registers open om ons te ontmoedigen. Ze vergelijken ons met het schuim van de straat. Ze hebben politie naar de bezetters van het SHB-kantoor en naar de fruitpier gestuurd om onze gerechtvaardigde strijd te breken. Vanochtend verschenen bij de poorten van Seaport, Muller, Pakhoed en andere bedrijven groepen van 10-15 man politie om werkwilligen te beschermen. Pieters speelt blufpoker voor de TV.

"Wij zijn sterk, de arbeiders zijn niks", dat is hun boodschap.

ZIJ TREKKEN DE CHAMPAGNE-FLESSEN OPEN ALS WE NU AAN HET WERK GAAN.

MAAR TEGENOVER DIT STELLETJE UITBUITERS EN PARASieten STAAN DE ARBEIDERS DIE DE AFGELOPEN WEKEN HUN KRACHT BEWEZEN HEBBEN.

WE HEBBEN GETOOND DAT WE ONS NIET TOT IN DE EEUWIGHEID LATEN KOEIENEREN.

Dat kan niet weggecijferd worden.

Laten we de hoop van de havenbaronnen, dat ze er makkelijk vanaf komen, de bodem inslaan. *ALS WE ONZE RIJEN AANEENSLUITEN EN DE STRIJD VERSCHERPEN KUNNEN WE OVERWINNEN.*

- De FNV-top wil nu met stakers en ondernemers rond de tafel gaan zitten. Wim Kok biedt zich aan als bemiddelaar. Er zit beweging in.
- Het SVZ-pamfletje van gisteren toont dat de paniek er daar flink in zit. De tegenpartij staat zo sterk niet.
- Van de Louw en co. zijn tolerant. Zo verscherpt de strijd niet en wordt het een uitputtingsslag. Ze willen de stukgoed isoleren. Daarom moeten wij juist in actie komen, bijvoorbeeld een ECT-blokkade zal hen hard treffen.
- Dinsdag op prinsjesdag in demonstratie achter de gouden koets aan is door arbeiders als aktiemiddel voorgesteld. Dat zou een effect geven. Zo maken we onze mening over de min-lijn van de regering goed duidelijk. Door scherpere akties kunnen we druk uitoefenen.
- Veel stakers krijgen financiële problemen. Er zijn al veel offers gebracht. We moeten zorgen dat dat niet voor niets is geweest. *"Al moeten we droog brood eten"* zoals een arbeidersvrouw het zei.
- We moeten goed bedenken: ieder tientje dat wij opofferen kost de havenbaronnen 100.000 gulden. Wie heeft er dan de langste adem?
Er is een steunfonds waar per week 10.000en guldens binnenkomen. De gezinnen die het het slechtst hebben kunnen daarmee geholpen worden.
Bovendien toont het dat in heel Nederland veel steun voor onze staking is.
We staan niet alleen!
- We hebben altijd een CAO per 1 januari gehad. We gaan nu geen half jaar inleveren omdat de bondstop en de ondernemers geen fatsoenlijk akkoord in het voorjaar konden afsluiten.
- We moeten zorgen dat we niet met een negatief resultaat op de giro uit deze staking komen. DOORBETALING VAN DE GESTAAKTE DAGEN moet ingewilligd worden.
STEMT ALLEN VOOR HET VOORTZETTEN EN VERSCHERPEN VAN DE STAKING.
SLUIT DE RIJEN AANEEN EN VERGROOT DE DRUK OP DE HAVENBARONNEN!
WE MOETEN ZE NU LEREN DAT WE NIET ALTIJD HET HOOFD VOOR ZE BUIGEN!!

RODE MORGEN EXTRA

Uitgave
GML Havenkern
Rotterdam
17 september

Vrijdag middag is in het Feyenoord Stadion een duidelijk besluit genomen. Een grote meerderheid sprak zich uit vóór het doorzetten van de staking. De avond ervoor was middels het NOS journaal iedereen op de hoogte van de stakersvergadering gebracht. Iedereen had er de mogelijkheid er heen te komen. En zo'n 2500 havenarbeiders zijn gekomen. De vakbondstop heeft bij monde van B. Duyn laten weten dat de uitslag van de stemming betekende dat maar 1 op de 4 stakers vóór voortzetting was. En dit verhaal komt uit de mond van diegene die maandenlang alle besluiten van de minder druk bezochte ledenvergaderingen naast zich neer hebben gelegd.

Het besluit op de massavergadering in het Feyenoord Stadion genomen is een democratisch besluit waar ieder zich aan heeft te houden. Laat alle alle onderkruipers dat goed in de oren knopen.

Nu komt het er op aan alles op alles te zetten om de druk op de havenbarronnen te vergroten. Dan zullen ze door de knieën moeten. De staking kost hen miljoenen. En ze doen er alles aan om hem te breken. Zoals bij Seaport noordzij waar ze enige ploegen aan het werk zetten en politie voor de poort lieten opstellen. Het antwoord daarop was duidelijk: een spoorwegwagon door de poort, het hek omver, het terrein op om die onderkruipers van de boten te halen. Bij Seaport konden de vertegenwoordigers van Van der Louw's openbare orde niets anders doen dan opzij gaan.

De havenwerkers hebben geen andere keus:

De staking moet worden verdedigd des pots met geweld. Wij zullen alle middelen moeten gebruiken om onderkruipers van de terreinen te houden. Bijvoorbeeld bij Pakhoed werden de sloten van de toegangspoorten dicht gestopt met hout of rubber en werd ook een chassis voor één van de poorten geschoven. Als de havenbarronnen het hard spelen, kunnen en moeten wij dat ook. Wij zijn in Van der Louw's termen te spreken in "fase 3" aanbeland: het met alle middelen verdedigen van de staking en harde offensieve acties doorvoeren. Wij doen dat niet voor onze lol, maar omdat we ertoe gedwongen zijn. We gaan nu de vierde week in. En iedere dag kost ons geld. Wij kunnen onze eisen alleen boven water krijgen door een zo groot mogelijke druk op Pieters en kon-sorte.

Van der Louw heeft herhaalde malen gezegd "werkwilligen" (bedoeld stakingsbrekers) bescherming te willen geven. Van Agt himself heeft het beleid van rust en orde van Van der Louw geprezen. Iedereen weet dat nu de zaken zich gaan verscherpen. Ongetwijfeld zal de Mobiele Eenheid op toneel verschijnen om de gewone agenten en patrouil-lowagens van de rustperiode te vervangen. De ME is speciaal getraind om harde acties neer te slaan. We moeten hier geen illusies over hebben en er op voorbereid zijn.

Van der Louw mag zich honderd keer socialisties en rood verklaren, hij zal de politie en de ME niet inzetten om de stakers te verdedigen maar om hen in het belang van het kapitaal te onderdrukken.

Aan het begin van deze vierde stakingsweek moesten we vaststellen dat ook de bondstop weer in beweging is gekomen. Het Feyenoord Stadion heeft zijn uitwerking niet gemist. Voor de heren Kok, Schroër en Van Eldik is er weer werk aan de winkel. In één van de PvdA kranten, 'Het Vrije Volk' stond vrijdag dat "de tijd rijp is voor een bemiddelaar" "om de zaak voor de Vervoersbonden alsnog te redden". Als we dit goed lezen, betekent dat niet veel goeds. Immers de ervaring leert dat de heren zich niets aan de zaak van de leden van de bond gelegen laten liggen. En dat wordt in hetzelfde artikel al duidelijk. In Het Vrije Volk wordt het volgende 'kompromis' geopperd: het oude principe acoörd "met één toevoeging, terugwerkende kracht tot 1 januari". Dus de f28,50 bruto vanaf 1 januari in plaats van af 1 juli. Het Vrije Volk rekent vrolijk verder: "Reken maar uit: 26 weken maal f28,50. Bijna f750,- als uitkering ineens, enkel om de gestaakte dagen en het gederfde loon te compenseren".

Wij weten niet of dit achter de schermen al bekostofd is of wordt. Feit is dat we iets dergelijks niet kunnen accepteren.
Waarom niet?

We moeten uit de staking tevoorschijn komen met winst en niet met verlies. Een simpele rekensom leert dat de f 28,50 per 1 januari op dit moment al zou neerkomen op meer dan f500,- verlies.

Wij zijn deze staking begonnen om onze gerechtvaardigde eisen waaronder de f30,- schoon boven water te halen en niet om te eindigen met verlies. We gaan niet voor kleine toegevingjes aan het werk. Ze moeten met de billen bloot.

TELEFOON NUMMER van de RODE MORGEN TE ROTTERDAM: 861077.

NEEM EEN ABBONNEMENT OP DE RODE MORGEN

In dit nummer onder andere over Bestek '81, Stop de stopkogel, nieuws uit de bedrijven, vakbonden in China, Ex-nazi's leiden Oostduits leger...

Abonnement door overmaking op postgiro 3533359, tnv. penningmeester Rode Morgen, Amsterdam. Briefje aan POSTBUS 51245, Rotterdam.

Bezorgabonnement f7,50 / postabonnement f16,50 voor 10 nummers.

OPROEP TOT SOLIDARITEIT !!

ARBEIDERS VAN ROTTERDAM

BIJNA 4 WEKEN STAKEN NU DE ROTTERDANSE HAVENARBEIDERS
BIJNA 4 WEKEN STAAN ZIJ ZONDER UITKERING PAL VOOR HUN EISEN
BIJNA 4 WEKEN TROTSEEREN ZIJ DE LEUGENS EN DE INTIMIDATIE, DIE VIA PERS, TELEVISIE
EN RADIO OVER HUN STRIJD VERSPREID WORDEN

ZIJ STAKEN TEGEN HET HAVENKAPITAAL
MAAR ZIJ STAKEN OOK VOOR U, OMDAT ZE EEN EIND MAKEN AAN 5 JAAR MATIGINGSBELEID
ZE EISEN MEER LOON, 60 JAAR PENSIOEN EN ONDERSTEUNEN OOK DE EIS VAN DE
5-PLOEGENDIENST IN DE VOLKONTINU-BEDRIJVEN

NU HEBBEN ZE UW STEUN NODIG !!

VANDAAG ZIJN ZE MET POLITIEGEWELD UITEENGESLAGEN
VANDAAG ZIJN ARBEIDERS DIE DE STAKING LEIDEN OP BRUTE WIJZE OPGEPAKT
VANDAAG LATEN DE KAPITALISTEN EN HET GENELDSAPPARAAT HUN WARE GEZICHT TEGENOVER
DE ARBEIDERSKLASSE ZIEN

DE STAKING WILLEN ZE BREKEN, DESHOODS DOOR ARBEIDERS NEER TE KNUPPELEN EN STAKINGS-
LEIDERS ACHTER DE TRALIES TE ZETTEN

KOMT DE HAVENARBEIDERS TE HULP

-VERSPREIDT DIT PAMFLET MORGEN ONDER UW KOLLEGA'S, ZODAT IEDERE ARBEIDER WEET
WAT ER GAANDE IS IN ROTTERDAM

-ORGANISEERT DE FINANCIËLE STEUN

-ORGANISEERT SOLIDARITEITSSTAKINGEN OP UW BEDRIJF

WE ZIJN EEN ARBEIDERSKLASSE EN WE LATEN ELKAAR NIET IN DE STEEK !!!!

HAVENARBEIDERSKERN VAN DE
GROEP MARXISTEN-LENINISTEN
(RODE MORGEN)
BLAZOENSTRAAT 9a
TEL. 861077

RODE MORGEN

EXTRA

19 september 1979.

Een extra uitgave voor o.a.: Wilton Feyenoord, Schiedam-Hoogovens, IJmuiden-De Schelde, Vlissingen en de havens van Amsterdam en Rotterdam

U kunt contact opnemen met de Rode Morgen: spreek met één van onze kolporteurs of:

- een briefje naar postbus 51245 in Rotterdam
- een bezoek aan de boekwinkel in Amsterdam, Groen van Prinstererstraat 36, winkel, tel. 020-840093- elke zaterdag tussen 11 en 17 uur geopend.
- telefeer-Rotterdam: 010-861077--Amsterdam: 020-274396

DE STAKINGSAKTIES IN ROTTERDAM

LEUGENS en WERKELIJKHEID

Het is de nacht van . Enkele stakers posten voor de poort van Kroonvlag, een Rotterdams havenbedrijf. Plots is er politie, die in het holst van de nacht probeert de poort (die op slot is) te forceren. Als de stakers niet snel genoeg weggaan, worden er drie gearresteerd. Eén van hen wordt door zeven agenten en een politiehond in elkaar geramd. De staking van de Rotterdamse havenarbeiders en sleepers is in zijn vierde week.

Tot voor kort traden gemeente en politie zoals zij het zelf noemden, "terughoudend" op. Dat belette hen overigens niet om enkele malen met politie-optreden een einde te maken aan stakersakties.

Maar deze week wemelt het overal van de mobiele politie-eenheden. De kapitalistische taktiek van "de zaak rekken en dood laten bloeden" lijkt te hebben gefaald. Het containerbedrijf ECT is één grote politievesting. Langs de hekken liggen de containers twee hoog opgestapeld. Een havenarbeider: het is net de Berlijnse muur. En de mensen die gedwongen zijn in zo'n situatie te werken, zijn net gevangenen in een concentratiekamp.

Vorige week had de politie de toegang tot Seaport in de Waalhaven hermeties afgesloten, om een handvol werkwilligen op het bedrijf te houden. Met behulp van een spoorwagon kwamen de arbeiders toch op het bedrijf. "Intimidatie door de stakers" roepen de meeste kranten in koor. Maar wie intimideert nu wie? Treedt de politie ook op als Cornelis Verolme zijn kapitaal naar Brazilië exporteert, waardoor duizenden scheepsbouwwerkers hun "recht op werk" verliezen? Nee, want dat is de ondernemersvrijheid. Maar wanneer de arbeiders zich niet meer laten ~~koeleneren~~ door de ondernemers, wanneer ze met grote meerderheid besluiten om te gaan staken, dan komen de kapitalisten en de staat in beweging. Om pendelaars onder druk te zetten, dat ze weer moeten gaan werken. Om een handvol onderkruipers op het terrein te laten. Dat de stakers zich daartegen verzetten en alles op alles zetten om hun staking sterk te houden, dat is geen intimidatie, maar rechtvaardig arbeidersverzet.

PRINSJESDAG

Op de tv hoor je: de stakers zijn egoïsten, die alleen om de eigen beurs en niet om de economie denken. Maar juist de ondernemers en hun staat zijn hier de niets en niemand ontziende egoïsten. Zij benutten de extra winst die ze uit de arbeiders persen om "hun konkurrentiepositie te versterken". Dat wil zeggen: nieuwe machines kopen, goedkoper produceren, de ondernemers die minder goed boeren de nek omdraaien, en de arbeiders op straat gooien. Dát is ook de inhoud van Prinsjesdag. Zelfs een overtuigd matiger als Wim Kok moest toegeven, dat de koopkrachtgarantie van de regering weinig tot niets inhoudt. En ook hier werkt de havenstaking door: de hele dinsdagavond keerde hij terug in de discussies op de tv. Kok betwيفelt de haalbaarheid van verder matigen, de regering is onzeker over haar beleid en dreigt al met loonmaatregelen. Want de havenarbeiders brengen naar buiten wat al langer onder de hele Nederlandse arbeidersklasse leeft: nee tegen de matigingspolitiek, nee tegen de afwenteling van de

krisis op onze ruggen.

De ondernemers, de vakbondstop en de pers beschuldigen ons van politieke motieven, maar waar het om gaat is: wat voor politiek. De politiek van de kapitalisten; de vakbondstop en de staat is: de staking door alle partijen laten veroordelen, van binnen en van buitenaf ondermijnen. De arbeiders ontmoedigen en hen laten geloven dat het kapitalisme toch niet te verslaan is. Daartegenover staat een organisatie als de Rode Morgen, die de staking aanmoedigt en actief steunt, en probeert de havenarbeiders naar de overwinning te helpen.

Wij doen dat, omdat de politiek van de echte kommunisten er een is van onverzoenlijke vijandschap tussen arbeiders en kapitalisten. Wij willen het kapitalisme niet overge-ind houden, maar de arbeiders voorbereiden op de strijd voor een socialistische maatschappij, waar de macht van de kapitalisten is stukgeslagen. Daarom staan de echte kommunisten van de Rode Morgen, zij aan zij met honderden kollegaas vóóran in de staking. Het is voor het eerst sinds 1970 dat de marxisten-leninisten weer op zo'n schaal samen met andere revolutionair gezinde arbeiders op kop gaan in de klassenstrijd, en de arbeiders bezielen met strijdwill tegen het onrecht van het kapitalisme.

De jarenlang opgekropte haat van de arbeiders tegen de kapitalisten komt nu naar buiten. Dat maakt de arbeiders sterk tegen de kapitalisten, de vakbondstop en de politie. Dat geeft hen de kracht om door te gaan net zolang tot ze met ongehinderd hoofd de poort weer inkunnen.

Juist dit groeiend bewustzijn van de arbeiders kan niet alleen de centen, maar ook de heerschappij van de kapitalisten in gevaar brengen. Niet voor niets deed de Volkskrant maandag al een voorstel om toch maar te betalen, "omdat er anders oproer kwam". En dat vrezden de heren als de pest!

SOLIDARITEIT!!

De pers doet alsof de stakers alleen staan. Niets is minder waar! De staking staat sterk, juist door de solidariteit in heel Nederland. Duizenden en duizenden guldens tonen dat elke dag.

JUIST NU, IN DEZE BESLISSENDE DAGEN MOET DIE STEUN EN SOLIDARITEIT VERDER TOENEMEN!

De Rode Morgen roept op:

- stuur delegaties naar Rotterdam; steun de stakers moraal en financieel
- zeg net als de Rotterdammers "nee" tegen de kapitalistische matigingspolitiek
- beraad u over verdergaande solidariteitsakties met de Rotterdamse havenarbeiders, die niet alleen voor zichzelf, maar voor de hele Nederlandse arbeidersklasse vechten!

HELP DE STAKINGEN IN ROTTERDAM NAAR DE OVERWINNING !!!

LAATSTE NIEUWS WOENSDAG HEEFT DE ROTTERDAMSE POLITIE MET GROF GEWELD TOEGESLAGEN De ondernemers volgden tot dan toe de opzet van een uitputtingsslag in de stukgoedsektor. Ondertussen werkte de containeroverslag op ECT en Unitcentre door, en verwerkte zelfs een deel van de stukgoedlading!

De stakers besloten terecht daar een einde aan te maken: dit was stakingsbrekerij. De politie met voorop de zogenaamde socialistische burgemeester van der Louw, lieten daarop hun masker van vriendelijkheid volledig vallen, en voerde hevige aanvallen uit op de stakers, die zich daartegen goed verzetten. Dit grove politieoptrader is geen teken van sterkte, maar een teken van zwakte. Dat de politie een inval deed in de zaal waar de arbeiders vergaderd hadden, en die dag enkele stakingsleiders en andere arbeiders arresteerde, zal er alleen toe leiden dat de strijd verbitterder en sterker wordt!

DE STAKINGSLEIDERS MOETEN VRIJ!!

DE KOMENDE RODE MORGEN ZAL VOOR EEN GROOT DEEL GEWIJD ZIJN AAN DE STAKINGEN. WILT U EEN GRATIS EKSEMPLAAR TOEGESTUURD KRIJGEN, STUUR DAN EEN BRIEFJE OF GEEF DIT OP EEN ANDERE MANIER TE KENNEN (zie begin van dit pamflet)

RODE MORGEN EXTRA-RODE MORGEN EXTRA-RODE MORGEN EXTRA-----vrijdag 21 september 1979.

De RODE MORGEN EXTRA is een uitgave van de havenkern Rotterdam van de Groen Marxisten-Leninisten. Ons telefoonnummer: 861077

NIET KLEIN TE KRIJGEN !

De haven op donderdag. Overal politie-eenheden om een handvol werkwilligen te beschermen. Dat is wat van der Louw verstaat onder stakingsrecht.

De afgelopen dagen hebben we het ware gezicht van onze bazen, de politie en van de zogenaamde "socialist" van der Louw leren kennen. Het masker van de tolerantie is weg. Daarvoor in de plaats: de gummiknuppel.

Maar dat alles betekent niet dat we nu zwak staan. Integendeel!

- + De tactiek van de havenbaronnen en de gemeente om de staking zachtjes dood te laten bloeden, is aan het mislukken. Daarom treden ze nu zo op. Een staking als deze boezemt de kapitalisten en hun knechties schrik in. Niet alleen omdat het hen veel geld kost, maar vooral omdat ze hun macht, hun overwicht over de arbeiders bedreigd zien. Want destakingen hier beroeren heel Nederland en brengen aan steeds meer arbeiders het besef dat het hele kapitalisme rot is en moet verdwijnen. De hele Nederlandse arbeidersklasse kijkt bewonderend naar wat die jongens in Rotterdam klaarspelen. Bij een bedrijf als Müller in Amsterdam gingen ze misterieus enige tijd plat, uit solidariteit. Maar de Nederlandse ondernemerswereld ziet met angst en beven dat we niet kapot te krijgen zijn. De stakers hebben zich niet zomaar weg laten knuppelen. Ze hebben het geweld van de politie beantwoord met rechtvaardig geweld en verzet van hun kant.
- + En de werkwilligen? Veel van degenen die aanvankelijk wilden werken, zien dat op deze manier niet meer zitten: met al die smerissen om je heen, die je stakende kollegaas in elkaar rammen., die de stakingsleiders arresteren, en die alleen de belangen van de kapitalisten beschermen.
- + Ondertussen zitten nog steeds een aantal van onze makkers, waaronder Bertus van der Horst, achter de tralies. Die jongens missen we op het Afrikaanderplein en aan de poort. Die horen bij ONS en niet achter slot en grendel. Die moeten VRIJKOMEN!
- + Ook de heren van de top van de bonden doen weer van zich spreken. Jan Schroër lijkt ineens medelijden te hebben met de gezinnen van de werkwilligen. Wat een gejuichel! Zitten de gezinnen van de stakers niet evenzogoed in de problemen? Wat dit figuur wil, is NIET onze financiële nood lenigen, maar door omkoperij de staking proberen te breken.. Met dit geld probeert hij tweedracht in onze gelederen te zaaien, tussen diegenen die het geld willen hebben en diegenen die weigeren om deze prachtige staking te verloochenen door zich "werkwillig" te verklaren. Zelden is op zo'n smerige manier gebruik gemaakt van de moeilijkheden waarin mensen zitten! Hij probeert ons te ontmoedigen door aan te tonen hoeveel werkwilligen er wel niet zijn, die zijn papiertje tekenen. Het zal hem niet lukken! Vul deze stakingsbrekersblaadjes niet in! Laat je niet kennen aan dit schuim en weiger deze staking, die geschiedenis schrijft in Nederland, af te zweren!
Blijf eensgezind staan en eis uitbetaling aan iedereen. De stakingskassen moeten open, want daar hebben we recht op, ALLEMAAL.
De strijd is die ontberingen waard. Want als we dit winnen, als we aan het einde van deze rit met opgeheven hoofd weer de poort binnen kunnen gaan, dan hebben we de kapitalisten een klap voor jaren uitgedeeld. Een klap die ze niet alleen in hun portemonnee zullen voelen, maar vooral in het feit dat duizenden arbeiderdit uitbuitingssysteem hebben leren haten, en ertegen hebben leren vechten.
- + Wat kunnen we leren van de afgelopen tijd? Wat staat ons te doen?
-- Nu we de staking daadwerkelijk verhard en willen uitbreiden, omdat we willen winnen, en niet als geslagen honden weer naar binnen willen, nu blijkt dat het kapitaal zijn geld, invloed en macht ook met politiegeweld beschermt. Het juiste antwoord daarop is: niet in paniek raken, niet in het wilde weg verspreiden of weglopen. Mensen die ons

daartoe aanmoedigen zitten fout. Juist toen onzekerheid en aarzeling in onze rijen te bespeuren waren, toen we niet meer aaneengesloten de mobiele eenheid tegemoet traden, juist toen sloegen de gummiknuppels toe, en waren we niet meer in staat de aanval te beantwoorden. Het is volkomen gerechtvaardigd dat we ons tegen het geweld van de politie zij aan zij verdedigen. Het is volkomen gerechtvaardigd om te proberen het politiekordon te doorbreken, omdat we ons doel willen bereiken: de containers plat. Het is zelfs de enige manier om niet zelf op de terugtocht te worden gedwongen. De havenarbeiders hebben de haven opgebouwd, zij horen er heer en meester te zijn, en niet de havenbaronnen, laat staan van der Louw of de politie.

-- De containeroverslag is een centraal punt in het geheel. We merkten het een paar weken geleden al: als we naar ECT trokken, was de mobiele eenheid in de buurt. Toch zijn we niet kansloos. In de eerste plaats moeten we de mensen van ECT en Unitcentre opnieuw voor onze strijd winnen. Vandaag wordt er bij ECT en Unicentre door het gezamenlijk aktiekomitee een solidariteitsoproep verspreid.

In de tweede plaats loopt vannacht bij de Shell een ultimatum af. Daar bestaat de mogelijkheid van akties voor 5-ploegendienst. Ook de kollegaas van ECT stellen dat als eis, en dat moet mogelijkheden bieden om ze weer in de rijen van de staking te betrekken.

-- Zoveel mogelijk mensen moeten actief bij de akties betrokken worden, ook de pendelaars en de vrouwen, alleen dan zullen we het parool "verharden en uitbreiden" verder in praktijk kunnen brengen. Het niet bij worden laten, niet aarzelen, maar de zaak stevig aanpakken.

WAN ZULLEN WE WINNEN!

ENKELE MEDEDELINGEN:

-Zaterdagmiddag is een grote solidariteitsdemonstratie door Rotterdam. Kom allen, en neem zoveel mogelijk mensen mee! Nadere mededelingen volgen
- Er waren (onder meer op Maas-Rijn) geruchten dat na 4 weken de ziektewet afliep. Dat is beslist niet waar. De voor plichte verzekering wordt ook tijdens stakingen v voor iedereen gewoon voortgezet.

NAAM:.....

BEDRIJF:.....

ADRES:.....

TELEFOON:.....

- 0 Wil het komende nummer van de Rode Morgen, dat grotendeels over de stakingen gaat, gratis toegestuurd krijgen
0 Wil een ker spreken met iemand van de Rode Morgen; bel of schrijf voor een afspraak
0 Wil met de Rode Morgen meewerken aan de ondersteuning van de stakingsakties
0

(hokje van uw keuze zwartmaken)

De RODE MORGEN speelt een aktieve rol tijdens de havensstakingen. Zowel in de staking zelf als in de steunakties. Daarom is het nu des te meer de moeite waard kennis met ons te maken. Vul bovenstaande bon in en stuur hem naar postbus 51245 in Rotterdam. Of geef hem gewoon aan één van onze kolporteurs.

RODE MORGEN EXTRA

UITGAVE: HAVENKERN GML/RODE MORGEN, HILLELAAN 225, ROTTERDAM 2-oktober '79.

Sinds 1½ week zijn we weer aan het werk. Hoewel de te verwachten représailles tegen de kopmannen van de staking tot nu toe uitbleven, is er toch wel het een en ander gebeurd op de verschillende bedrijven. Zo werd bijvoorbeeld bij Pakhced een kolporteur van de Rode Morgen de toegang tot de kantine ontzegd. Ook bij kroonvlag heeft de direktie gemeend een aantal maatregelen te moeten treffen, die toch wel aantonen dat het zogenaamde "sociale" karakter van het bedrijf niet zoveel voorstelt. Zo werd op de eerste maandag al gezegd dat er geen bier meer verkocht mocht worden in de kantine, zogenaamd om de gemoederen een beetje te rustig te houden. De direktie was namelijk bang "dat de onderlinge verhoudingen verstoord zouden worden". Alsof het na vier weken niet duidelijk is dat de arbeiders onderling heel wat te bespreken en te bediscussiëren hebben, en alsof die twee flesjes bier daar een rol in zouden spelen! Helemaal schandelijk is het, dat "samenschooling over de staking" "verboden" worden. Dat is niets meer of minder een onderdrukking van meningsuiting zoals we die wel kennen uit Zuid-Amerikaanse landen, het is niets meer of minder dan de fascistoïde onderdrukking van het recht op samenkomst van de arbeiders door het kapitaal. Dit is de "demokratie" van het kapitaal ten voeten uit. Het is een puur autoritaire houding van de kant van de direktie om de arbeiders als een stelletje leonslaven te behandelen. Daarnaast vond de direktie het ook nodig om al diegenen die nog het lef zouden hebben "een baas te beledigen", een ordekommissie te beleven. Het is werkelijk te gek om los te lopen. Het is zo langzamerhand wel duidelijk dat de mensen het zat zijn om opgejaagd en gekommandeerd te worden. De direktie maatregel is niet meer dan een poging om onder dwang van een ordekommissie de produktie op te jagen, alsof er geen staking was geweest, en alsof de mensen niet het een en ander over de verhoudingen binnen het bedrijf wijzer zijn geworden.

Nee, meneer Jansen, dat praatje van "gewoon verder gaan zoals het voor de staking was" deugt niet. Alle maatregelen, en alle pleegvergaderingen in de lunchkamer over de "problemen van het bedrijf, en de noodzaak om er gezamenlijk de schouders onder te zetten", kunnen nooit meer terug draaien dat het bewustzijn van de arbeiders is gestegen, en dat het nooit meer zoals "vroeger zal worden". Tijdens de staking hebben mensen leren bescffen dat ze met elkaar een macht vormen, een macht die ook na de staking niet te verbreken valt met wat voor ordekommissies, bierverboden of afkoelingsperiodes dan ook.

OVER DE RODE MORGEN

Bo. 172.575

Tijdens de staking hebben de mensen van Kroonvlag voor het eerst kennis gemaakt met de RODE MORGEN. De RODE MORGEN werkt al 3 jaar aan de opbouw van een nieuwe revolutionaire Kommunistiese Partij, en sinds 2 jaar ook in de Rotterdamse haven.

Tijdens de staking hebben we kunnen zien wat klassenstrijd inhoudt: een consequente strijd van de arbeidersklasse tegen de macht van het kapitaal en direkties. De RODE MORGEN stelt: willen we de macht van de ondernemers, die in de grond van de zaak is gebaseerd op haar geweldsapparaat (leger, politie, ME etc.) breken, en het socialisme vestigen, dan moeten we die gewapende macht breken in een gewapende revolutie.

Tijdens de staking hebben we kunnen zien dat alles tegen de arbeiders wordt ingezet als ze in strijd komen, van de pers tot de ME. Daarom ook zijn de ondernemers zo bang dat na de staking de arbeiders lessen trekken uit de strijd om hen de volgende keer nog harder en consequenter te kunnen voeren. Daarom komen ze met "afkoelingsperiodes" en vergader- en spreek verboden op de bedrijven.

MIJ STELLEN: het is juist noodzakelijk dat de arbeiders leren van elkaars ervaringen, het is juist noodzakelijk dat de arbeiders zich verenigen. Daarom bouwen wij een nieuwe Kommunistiese Partij op, als instrument om de arbeiders en het volk te verenigen in de strijd voor de revolutie en het socialisme.

Maak vanavond kennis met de RODE MORGEN.

Om 8 uur is er op het Grote Kerkplein, bij de Laurentskerk, in zaal De Kruvel, een meeting over de Havenstaking, waar dia's over de strijd vertoond zullen worden, waar JIM STAVINGA en PAUL ROSENMOLLER (beide van de stakingsleiding) zullen spreken, en waar we met elkaar kunnen bespreken en discussiëren over de lessen van de staking en de weg die we verder moeten volgen.

TOEGANG GRATIS- KOMT ALLEN.

KOOP EN LEES DE RODE MORGEN

De Rode Morgen is het maandblad van de Groep Marxisten Leninisten.

In dit nummer zijn 10 pagina's gewijd aan de havenstaking. Er staat een interview in met JIM STAVINGA en PAUL ROSENMOLLER, en verder artikelen over de miljoenennota, de derde sterfdag van Mao Tsetung en de konferentie van niet gebonden landen. De RODE MORGEN kost drie kwartjes.

U kunt de RODE MORGEN los kopen bij een van de kolporteurs. U kunt ook een abonnement nemen. Vul daartoe onderstaand strookje in en geef het aan een van de kolporteurs of stuur het op naar: RODE MORGEN, POSTBUS 51245 te ROTTERDAM.

Abonnementsgeld op giro 3533359 t.n.v. penningmeester Rode Morgen te Amsterdam.

NAAM	0 Bezorgabonnement	10 nummers f7,50
ADRES	0 Steunabonnement	10 nummers f15,-
PLAATS	0 Postabonnement	10 nummers f16,50
BEROEP	0 Steunpostabonnement	10 nummers f24,-
BEDRIJF		

<p>1) Zo nodig andere rubricering aangeven.</p>		<p>ACD 1453216</p> <p>datum 19 OKT. 1979</p> <p>CO</p> <p>b. — d. —</p>
<p>Distr.: <i>BCP - BOA</i></p>	<p>Bijlage(n):</p>	
<p>Afschr.:</p>	<p>BO: <i>172.570.</i></p>	

Betreft: Gezamenlijk Aktiecomitee Rotterdamse Havenarbeiders.

Op de eerste vergadering van het Gezamenlijk Aktiecomitee zijn 82 personen aanwezig, afkomstig uit 19 havenbedrijven. In de loop van de havenstaking zijn een aantal personen uit het comité "verdwenen", anderen hebben hierin plaatsgenomen. In totaal hebben 117 personen deel uitgemaakt van het comité en één of meer vergaderingen bijgewoond.

ACD 1.454.914
datum 4 DEC. 1979
CO
b. *dw* d. -

1) Zo nodig andere rubricering aangeven.

Distr.: **BCP.**

Bijlage(n):

Afschr.: _____

BO:

173.346

Betreft: Informatieve vergadering van het Gezamenlijk Aktie Komitee ,
Rotterdamse havenarbeiders.

Na het beëindigen van de staking in de Rotterdamse haven op maandag 24 september 1979 volgen enige weken van betrekkelijke rust. Medio oktober 1979 vindt een confrontatie plaats tussen havenarbeiders en het bestuur van de Vervoersbond FNV. Op ledenvergaderingen van deze organisatie waar het arbeidsvoorwaardenbeleid voor 1980 wordt besproken roeren de havenarbeiders zich geducht onder aanvoering van activisten als KLAASSEN, Georgius A. 16-7-1921 en SCHULTS, Philippus 6-11-1928

Op genoemde vergaderingen wordt het arbeidsvoorwaardenbeleid weggestemd en worden hogere eisen gesteld. Tevens wordt tegen een aantal bestuurders een motie van wantrouwen aangenomen, maar op een vergadering van de federatieraad (overkoepelend orgaan) heeft deze motie geen succes. De eis van de havenarbeiders om voor 1980 geen centrale FNV-koers aan te houden bij de CAO-onderhandelingen krijgt in de federatieraad eveneens geen steun.

Medio november 1979 wordt in de Rotterdamse haven een manifest (AKTIE-NIEUWS no. 26) verspreid waarin op de situatie rond de CAO voor 1980 wordt ingegaan. Exemplaars bijgevoegd. Als correspondentieadressen zijn vermeld SCHULTS en STAVINGA, Jacobus 12-5-1941

De informatieve vergadering vastgesteld op maandag 19 november 1979 in wijkgebouw "De Klimmende Bever" te Rotterdam wordt bezocht door ongeveer 70 personen.

Achter de bestuurstafel hebben plaats genomen:

4x

1) Zo nodig andere rubricering aangeven.

VERVOLGBLAD Nr. 1

Bij ~~XPEDITION~~/inf. rapport nr.

VERWEIJMEREN, Jacobus 11-10-1941

Na de opening door KLAASSEN wordt achtereenvolgens het woord gevoerd door SCHULTS en STAVINGA, waarbij opvalt dat laatstgenoemde zich nogal in gematigde zin uitlaat. Naast de financiële zijde van de zaak wordt door sprekers ingegaan op het referendum dat door de Vervoersbonden wordt gehouden. Verwezen wordt naar de bij gevoegde artikelen uit plaatselijke dagbladen, Aktie-nieuws no. 2 alsmede de brief van de Vervoersbonden FNV gedateerd 15 november 1979 en het daarvan deel uitmakende stembiljet.

In bijgevoegd Aktie-nieuws no. 28 zijn de resultaten van de informatieve vergadering weergegeven.

Opmerking Aktie-nieuws no. 26 bevat, zoals reeds gememoreerd SCHULTS en STAVINGA als correspondentieadressen. In aktie-nieuws no. 27 staan tevens voor de sleepdiensten VAN DER ZANDEN en MEIJER, Martinus J.D. (6-11-1933) als zodanig vermeld. Deze zijds wordt de conclusie getrokken dat de C.P.N. duidelijk bezig is haar invloed binnen het Gezamenlijk Aktie Komitee te versterken.

Niet duidelijk is waarom in Aktie-nieuws no. 28 geen correspondentieadressen zijn vermeld.

1.457.917.

AKTIE - NIEUWS N. 26

173.346.

UITGAVE VAN HET GEZAMELIJK AKTIE-COMITE.

Conn. adressen: Ph. Schults, Patrimonium's hof 9b, Rotterdam. Tel: 847365.
J. Stavinga, Wilbertoord 307, Rotterdam. Tel: 827726.

Het gezamenlijk aktie-comité roept alle havenarbeiders op voor een:

informatieve vergadering

op **maandag 19 november**

in wijkgebouw DE KLIMMENDE BEVER
HERENWAARD 25
ROTTERDAM - IJSSELMONDE.

AANVANG 20.00 UUR.

Op deze vergadering zal een toelichting gegeven worden op de situatie rond de CAO voor 1980.

Zoals bekend is op de ledenvergaderingen van de Vervoersbonden in distrikt West het FNV-arbeidsvoorwaardenbeleid duidelijk afgewezen. Ook de distrikt-raad heeft dit standpunt overgenomen.

Ook op vele ledenvergaderingen van andere bonden is het matigingsbeleid afgewezen en zijn door de arbeiders duidelijke eisen geformuleerd op het gebied van het loon en de arbeidstijdverkorting.

De nu door de FNV-top gestelde looneis van 2% (55 gulden bruto per maand) is dan ook onder de maat en niet in overeenstemming met wat op de ledenvergaderingen is gesteld.

De houding van de FNV-top is opnieuw halfslachtig.

Enerzijds moet ze erkennen dat bijna overal het matigingsbeleid naar de prullebak is verwezen, maar komt nu met een veel te lage looneis!
Deze twee procent is onvoldoende om de aantasting van de koopkracht ongedaan te maken.

Daar is meer voor nodig, zoals ook op de ledenvergaderingen gesteld is!!

Daar is duidelijk gesteld, dat er geld bij moet, om de koopkracht te handhaven.

- door herstel van de volledige ongezuiverde prijscompensatie.
- door herstructurering van de lonen, waarbij de toeslagen in het uurloon worden verwerkt.
- door een loonsverbetering om de prijsstijgingen (b.v. het aardgas) het hoofd te kunnen bieden.

Op het gebied van de arbeidstijdverkorting moeten de eisen van de staking verder ingevuld worden,

- Vervroegde uittreding naar 60 jaar.
- Uitbreiding van de vakantiedagen naar 25.
- Verkorting van de arbeidstijd door o.a. de 35-urige werkweek.

Z.O.Z.

De hele gang van zaken laat duidelijk zien, dat opnieuw optreden van de havenwerkers zelf nodig zal zijn om onze eisen te verwezelijken.

Als we dat niet doen is zelfs de vraag wat er met die 2% gebeurd.

Vorig jaar is duur leergeld betaald, toen de "looneis" van de FNV (2 tientjes van Kok) in een aantal bedrijfstakken onmiddellijk van tafel verdween, toen de ondernemers "boe" riepen!!

Daarom zullen we opnieuw aan de bak moeten, om onze rechtvaardige eisen te verwezelijken.

Daarover moeten we ons beraden, op 19 nov. a.s., waar het een en ander verder zal worden toegelicht.

STUURT FLINKE DELEGATIES VAN DE BEDRIJVEN NAAR DEZE VERGADERING.

R'dam, 15 nov. 1979.

AKTIE - NIEUWS N. 27

UITGAVE VAN HET GEZAMELIJK AKTIE-COMITE.

Correspondentie adressen:

haven: Ph. Schults, Patrimonium's hof 9b, Rotterdam. Tel. 847365.

J. Stavinga, Wilbertoord 307, Rotterdam. Tel. 827726.

sleepdiensten: C. v.d. Zanden, Geertruidenbergstr. 119, Rotterdam. Tel. 811454.

M. Meyer, Gaesbeekstraat 77, Rotterdam. Tel. 860867.

In tegenspraak met de ledenvergaderingen, waar unaniem het arbeidsvoorwaardenbeleid is afgewezen, probeert de vakbondsleiding nu alsnog dit arbeidsvoorwaardenbeleid goedgekeurd te krijgen.

Ze heeft daartoe een referendum uitgeschreven.

De vakbondsleden wordt gevraagd zich uit te spreken over de opstelling van de bondsleiding, die vasthoudt aan het FNV-beleid.

Juist dit FNV-beleid is in de ledenvergaderingen afgewezen!!

De leden hebben zich niet voor het gebruikelijke systeem van prijscompensatie uitgesproken, maar voor het herstel van de volledige, ongezuiverde prijsindexering.

De leden hebben zich niet voor 2% uitgesproken, maar voor een hogere loonsverbetering, die de opgelopen tekorten ongedaan maakt.

Bovendien zit Kok. die 2% alweer bij de regering in te leveren!!

Ook hebben de leden zich niet voor mogelijkheden tot arbeidstijdverkorting uitgesproken, maar hele duidelijke eisen geformuleerd.

Bovendien, wie zal dat betalen.....

Over humanisering van de arbeid gesproken, een baal van 100 kilo is niet lichter geworden!

De bondsleiding zegt vast te houden aan het FNV-beleid omdat we bij eventuele akties de steun en solidariteit van de FNV nodig hebben.

Waar de steun van de FNV-top uit bestaat, hebben we tijdens de stakingen gezien!!!

Volgens de bondsleiding moeten we weer vasthouden aan het matigingsbeleid, vanwege de werkgelegenheid.

De afgelopen jaren is er gematigd en nog eens gematigd en het heeft geen arbeidsplaats opgeleverd, niet in de havens, NERGENS!!!

Ook de sociale uitkeringen worden niet op peil gehouden, maar afgebroken door Bestek'81.

Terwijl Kok met de regering en de ondernemers aan tafel zit, om toch maar vooral tot een matigingsbeleid te komen, worden op het zelfde moment de sociale uitkeringen aangetast!!

DE REDENERING VAN DE BONDSLEIDING BERUST DAN OOK NERGENS OP!!

Bovendien wordt er gesteld, als je NEE blijft zeggen, krijg je in 1980 geen CAO!

Dit is chantage, pure intimidatie!!

Dit heeft niets meer met democratie te maken.

Bovendien is er door het referendum geen discussie mogelijk en worden de zaken wel erg eenzijdig voorgesteld.

Over democratie gesproken.

Z.O.Z

Dit referendum kan dan ook nooit de mening van de leden weergeven.
Dat is op de ledenvergaderingen gebeurd, daar is democratisch besloten, daar
houden wij ons aan.

Dit referendum wordt gebruikt om alsnog het arbeidsvoorwaardenbeleid er door te
drukken, daarom is het ondemocratisch.

DAAROM MOETEN WIJ HET AFWIJZEN!!

STEM NEE IN HET REFERENDUM!!

20 nov. 1979.

Gezamenlijk Aktiekomitee

Aktienieuws Nr. 28

WAT WILLEN WE

Voor de volgende CAO blijven onze eisen die we ook tijdens de staking stelden van kracht:

- 60 jaar pensioen
- 35-urige werkweek
- een volledig ongeschoonde prijscompensatie
- 25 dagen vakantie

Vervolgens is verder van belang de uurlonen te herstrukturieren. Want daarmee kunnen we vijf jaar matigingen en inleveren weer eens terug krijgen, daarvoor was ook die f 30,— schoon bij het kale loon bedoeld.

Wat betekent het voor onze portemonnee als de toeslagen in het uurloon verwerkt worden:

BEREKENING

Transportkosten, per dag	f 10,22
Haventoeslag, per dag	f 8,82
Totaal per dag	f 19,04

Totaal per week $5 \times f 19,04 = f 95,20$

Verwerkt in het uurloon is dat $f 95,20 : 38,75 \text{ uur} = f 2,46$ per uur.

Dat betekent dat op jaarbasis de f 2,46 per uur doorwerkt in je extra uren.

Die extra uren zijn:

Vakantieloon, vakantietoeslag, kerstgratifikatie en voorjaarsuitkering, tesamen 600 uurlonen per jaar.

Per jaar word je er dus $600 \times f 2,46 = f 1476,—$ wijzer van.

Vertaal je die f 1476,— per week, dan is dat f 28,30 bruto. Met die f 28,50 die we door de staking gevangen hebben zitten we dan toch, hoewel 'n stuk later, op die f 30,— schoon.

Met die herstructurering hebben we onze achterstand alleen maar ingelopen en onze lonen veilig gesteld.

Ja, veilig gesteld, want de regering is van plan de toeslagen los te koppelen van de lonen, wat inhoudt dat je f 95,20 minder per week krijgt als je bijv. in de ziekwet zit.

Maar feitelijk hebben we dan nog niks verdiend en gaan we volgend jaar weer in de boot door die verslechterings-voorstellen die ons f 550,— per jaar gaan kosten. Die kunnen we niet met die rottige 2 procent van het FNV oplossen. Twee procent van ons loon levert ons ongeveer f 650,— bruto per jaar op, als die eis al doorgaat, wat nog zeer de vraag is. F 650,— bruto is ongeveer f 440,— netto, kortom je kan er nog geen eens die verslechteringen van betalen.

Daarom stellen wij voor een looneis van f 20,— netto per week te eisen.

Dan zitten we weer goed.

Een goede vakbewegingsleiding zou dit zelf uitgerekend hebben en voorgesteld hebben.

Maar een goede leiding hebben we niet. Dat hebben we gezien aan Jan van Eldik die in een weekendje tijd de looneis van het Centraal Bedrijfsgroepenbestuur ter waarde van f 2502,— liet zakken tot f 741,—, nog geen eens 30 procent van de oorspronkelijke eis.

Tussen haakjes, in het eisenpakket van het CB was toen ook al de herstructurering van de uurlonen opgenomen.

Zie ommezijde.

Toen wij doorstaakten lieten ze ons uithongeren door middel van het geheim akkoord dat Jan van Eldik met de SVZ had afgesloten, namelijk om de stakingskassen *nooit* open te zetten voor een hogere eis dan die f 28,50 per 1 juli.

Vandaar onze motie van wantrouwen, unaniem aangenomen op een van de massaalste vakbondsvergaderingen sinds jaren. Die motie en ook onze eisen die we toen stelden zijn gewoon van de tafel geveegd door Schroer en z'n Federatieraad.

Kenmerkend is de sfeer waarin de Federatieraadsleden alles aan hun laars lappen. Hier twee uitspraken van KLM-Federatieraadsleden over onze motie van wantrouwen:

„Vieze dingen moeten ook gelezen worden“ (afgevaardigde Korringa).

Een andere KLM-employee bracht 't zo:

„Meneer de voorzitter, kunt u mij een toeslag geven voor vuil werk, want dit is zo smerig dat ik handschoenen nodig heb voor ik het kan aanpakken“.

Maar dat is nog niet alles, ze gaan verder.

Nu proberen die Federatieratten een referendum door te drukken middels het CB om ons havenarbeiders zich toch weer te laten uitspreken voor *hun* arbeidsvoorwaardenbeleid. Heb je het ooit zo zout gegeten. Met die poging verklaren ze in feite de ledenvergaderingen voor ongeldig omdat die *hun* niet welgevallig is. Dat zou een mooie boel worden: onder het mom van democratie kan je steeds weer een referendum uitschrijven als de boel je niet zint.

In een begeleidend schrijven komen ze op de proppen dat we niet op de solidariteit van het FNV kunnen rekenen als we tegen het arbeidsvoorwaardenbeleid blijven. Net of we al veel genoten hebben van die solidariteit; als je echt vecht voor je eisen dan zie je ze niet.

Bij de FNV-top is het nu zo, je kan rekenen op solidariteit als je in wil leveren; als je de buikriem aanhaalt willen zij wel voor je trekken.

Stem nee tegen het referendum. Het met die FNV-top eens zijn wil zeggen dat we hartstikke stom zijn geweest om te staken. Want dat is de kern: we staakten tegen het matigingsbeleid en we zijn nu om *precies* dezelfde reden tegen die inleverpolitiek. En als klap op de vuurpeil nog dit: als we nee zeggen dan komt er geen CAO voor 1980. Dus we zitten in precies dezelfde situatie als dit jaar, als het aan de heren ligt kan het wel weer 13 maanden duren voor we een CAO krijgen, en dan moeten we er weer zelf voor aan de bak gaan.

Wat betekent dat nu voor ons? Dat als er per 1 januari geen goed CAO is, we zelf weer harde acties moeten gaan organiseren tegen dat stelletje kapitalisten en hun aanhangers in de bondstop.

Trap niet in die gore manipulatie-politiek. Stem nee tegen dat referendum.

Eens te meer blijkt dat er een Havenbond los van de KLM, Spoorwegen en de rest, moet komen. Vecht voor je zaak, de oorlog is niet over, hij is pas begonnen.

HET GEZAMENLIJK AKTIEKOMITEE

VERVOERSBONDEN FNV
bedrijfsgroep havens
postbus 9208
sekr.: Goeman Borgesiuslaan 77, Utrecht
tel. : (030) 73 82 22

Utrecht, 15 november 1979

Aan de leden van de bedrijfsgroep havens,

Zeer binnenkort zullen er weer vergaderingen worden gehouden, waarop de leden van de bedrijfsgroep havens cao-wijzigingsvoorstellen kunnen indienen voor het jaar 1980.

Het centraal bedrijfsgroepsbestuur vindt het een goede gedachte om voor die tijd een aantal belangrijke zaken voor u nog eens op een rijtje te zetten.

Wij willen u nog eens herinneren aan de ledenvergaderingen, die gehouden worden in verband met het arbeidsvoorwaardenbeleid FNV in de regio's West en Noord-West. In de regio Noord-West heeft een meerderheid van de leden in de ledenvergaderingen zich daarachter gesteld. Daarentegen is in de regio West dit beleid in de ledenvergaderingen verworpen.

Op 25 oktober jl. heeft de federatieraad (het parlement in de Vervoersbonden FNV - vertegenwoordigende 73.000 leden -) zich uitvoerig beziggehouden met het konsept-arbeidsvoorwaardenbeleid FNV.

Op basis van de rapportages uit de distrikten werd dit beleid met overgrote meerderheid door de federatieraad onderschreven.

Rekening houdend met de inbreng van de Vervoersbonden FNV heeft de federatieraad van de FNV op 12 november jl. het arbeidsvoorwaardenbeleid voor 1980 vastgesteld.

Dit houdt onder meer in, omdat ook wij van de bedrijfsgroep havens zorg hebben voor de totale werkgelegenheid en het op peil houden van de sociale uitkeringen en de gemeenschapsvoorzieningen, dat ons cao-beleid gericht moet zijn op:

- a. toepassing van het gebruikelijke systeem van prijskompensatie;
- b. een ekstra loonsverhoging, dus naast de prijskompensatie, van 2%;
- c. invoering van arbeidstijdverkortende maatregelen. Daarbij zijn de volgende mogelijkheden:
 - vervroegd uittreden van oudere werknemers;
 - verkorting van de gemiddelde werkweek hieronder begrepen de vijf ploegendienst;
 - verlenging van de vakantie;
- d. humanisering van de arbeid. Dit betekent onder meer dat zwaar of onaangenaam werk zoveel mogelijk moet worden afgeschaft. Kan dit niet, dan moet worden bekeken of dat werk extra gekompenseerd moet worden door geld. Onder dit onderdeel valt ook de eventuele herstructurering van de lonen, dat wil zeggen het verwerken van toeslagen in de lonen met alle gevolgen van dien.

Het centraal bedrijfsgroepsbestuur koos in uw belang ook voor het arbeidsvoorwaardenbeleid, omdat bij eventuele akties de steun en solidariteit van de FNV onontbeerlijk zijn.

Vanuit deze opstelling moeten wij gaan onderhandelen op basis van voorstellen, die geënt zijn op de eerdergenoemde punten.

Wij verzoeken u door middel van bijgaand stembiljet duidelijk uit te spreken of u zich met deze opstelling kunt verenigen.

Daarbij willen wij u niet verhehlen, dat wanneer een meerderheid niet akkoord is met deze opstelling, het bedrijfsgroepsbestuur zich ernstig zal moeten beraden over de dan ontstane situatie.

De vraag zou kunnen worden of dan onderhandelen over cao-en voor 1980 nog wel mogelijk is, omdat wij rekening moeten houden met het beleid van de FNV.

Omdat wij zo snel mogelijk willen starten met voorstellen-vergaderingen, moet u er wel voor zorgen, dat uw stembiljet uiterlijk 24 november a.s. in ons bezit is.

Vanwege het belang van uw beslissingen rekenen wij erop, dat alle leden zonder uitzondering aan deze stemming zullen deelnemen.

STEMBILJET

Namens het bedrijfsgroepsbestuur havens van de Vervoersbonden FNV, nodigen wij u uit uw stem uit te brengen:

VOOR
TEGEN

de opstelling van het bedrijfsgroepsbestuur havens.

namens het bedrijfsgroepsbestuur,

(L.W. Benders) = sekretaris.

S.V.P. doorhalen wat niet gewenst wordt.

NB. Veranderingen, aanvullingen enz. maken dit stembiljet ongeldig!

Oproep van gezamenlijk actiecomité

Havenarbeiders gaan vergaderen

(Van een onzer verslaggevers)

de Waasheid 19-1-73

Het gezamenlijk actiecomité van de Rotterdamse havenarbeiders heeft een informatieve vergadering belegd, die aanstaande maandagavond wordt gehouden in wijkgebouw De Klimmende Bever, Herenwaard 25 in Rotterdam-Lisselmonde.

Op de vergadering wordt een toelichting gegeven op de situatie rond de cao voor 1980. „De hele gang van zaken laat duidelijk zien, dat opnieuw optreden van de havenwerkers zelf nodig zal zijn om onze eisen te verwezenlijken”, zo zegt het actiecomité in een pamflet dat bij de diverse havenbedrijven is verspreid.

Het actiecomité noemt de door de FNV gestelde looneis van 2 procent „onder de maat en niet in overeenstemming met wat op de

ledenvergaderingen is gesteld”. Het is bovendien de vraag wat er met die 2 procent gebeurt, zo wordt opgemerkt.

„Vorig jaar is duur leergeld betaald, toen de „looneis” van de FNV (2 tientjes van Kok) in een aantal bedrijfstakken onmiddellijk van tafel verdween, toen de ondernemers „boe” riepen!”, aldus het pamflet.

De vergadering begint om acht uur.

Mogelijk opnieuw wilde acties in januari

Havenarbeiders willen

schone f 20' extra loon

FNV 20/11

(Van onze sociaal-economische redactie)

ROTTERDAM - In de Rotterdamse haven dreigen vanaf 1 januari volgend jaar opnieuw wilde acties. Het actiecomité van havenarbeiders, dat twee maanden geleden de wilde staking organiseerde, heeft de havenwerkers nu al opgeroepen in verzet te komen als de werkgevers niet aan "de verlangens in de haven" tegemoet komen en als de vakbonden niet bereid zijn die over te nemen.

De belangrijkste eis, die de havenarbeiders gisteravond op een vergadering van het actiecomité hebben gesteld en die afwijkt van het FNV-beleid, is een extra loonsverhoging van twintig gulden netto per week.

Koopkracht

De FNV heeft boven de prijscompensatie een loonsverhoging voor handhaving van de koopkracht tot en met het modale inkomen (f 32.500) gesteld van 2%, hetgeen voor de doorsnee werknemers neerkomt op ongeveer f 12,50 bruto per week extra.

Naast deze hoofdeisen houdt het Actiecomité ook vast aan de nog niet gerealiseerde eisen, die bij de havenstaking naar voren zijn gebracht: het verwerken van de toeslagen in de uurloonen, vroegerde uittreding op 60 jaar, 35-urige werkweek en vijfploegendienst in continuwerk.

Referendum

Woedend waren de twee woordvoerders van het actiecomité, Flijschultz en Jim Stalder, over de laatste stap van de Vervoersbond FNV. Die houdt namelijk opnieuw onder zijn leden in de havens een referendum over het FNV-arbeidsvoorwaardenbeleid. De bond stelt in een begeleidende brief aan de leden dat het eigenlijk weinig zin heeft CAO-onderhandelingen in de havens te beginnen als niet een meerderheid akkoord is met de FNV-opstelling, die als uitgangspunt moet dienen.

Afwijzing

Zoals bekend hebben de havenwerkers op de ledenvergaderingen het FNV-beleid duidelijk afgewezen. Het centraal bedrijfsgroepsbestuur havens schrijft nu aan zijn leden dat het "in uw belang" toch heeft gekozen voor het FNV-arbeidsvoorwaardenbeleid, "omdat bij eventuele acties de steun en solidariteit van de FNV onontbeerlijk zijn."

● Zie verder pagina 19

HAVENWERKERS: 'Niet matigen, matigen, matigen...'

*J.V.V.
20/11*

Vervolg voorpagina

Woordvoerder Flip Schults van het actiecomité noemde dit gisteren "je reinste chantage en pure intimidatie" van "onze eigen vakbond". „Het komt erop neer dat als jullie niet vóór stemmen, zij zeggen van: dan sluiten wij volgend jaar voor jullie ook geen CAO af.”

Schults wees erop dat de vakbeweging zijn leden opnieuw een beleid opdringt van "matigen, matigen en matigen". „Of het nu goed gaat in een bedrijf of slecht, dat maakt niet uit. De havens is één van die bedrijfstakken waarin het redelijk goed gaat. Men wil ons vastklinken aan die bedrijven die het slecht gaat. Daarbij wordt weer het bekende lulverhaal gehouden dat dat gedaan wordt voor de werkgelegenheid en de sociale uitkeringen. Iedereen weet wat dat in de afgelopen jaren heeft opgeleverd, niks 'dus. We moeten matigen om de werkgevers weer méér winst te kunnen laten behalen, zodat zij dat weer in Amerika kunnen beleggen.”

De andere actieleider, Jim Stavinga, voegde daar later nog aan toe dat de twee tientjes die door de havenarbeiders nu worden geëist geen extra loonsverhoging betekenen. „Dat is alleen

maar om quitte te spelen na alle regeringsmaatregelen, zoals aantasting van de prijscompensatie. Niet alleen Van Agt heeft van ons afgepikt, maar ook eerder al Den Uyl.”

Milde kritiek

Een aantal van de zestig havenarbeiders had gisteravond overigens milde kritiek op het actiecomité. Sommigen wezen erop dat de wensen uit de haven zeker doorgedrongen zijn tot de vakbeweging en dat de weerslag ervan te vinden is in het arbeidsvoorwaardenbeleid.

Een bekend havenwerker, Koos van Welmeren, vond de situatie anders dan vorig jaar: „Wij moeten niet knokken tegen het vakbondsbestel, maar tegen de werkgevers en regering. De vakbeweging is na de staking in beweging gekomen. Er is een enorm gistingsproces aan de gang. Het geblèr van sommigen is hun teken van zwakte.”

En een ander: „Ik zie iets positiefs in dit arbeidsvoorwaardenbeleid van de FNV. Het straalt de geest uit van de wensen van dit actiecomité. Naast die 2% zijn er voor ons nog mogelijkheden om eisen te stellen voor zwaar en onaangenaam werk. Als wij dan ook een strijd willen aangaan, moeten we dit binnen de vakbeweging doen.”

Wij moeten knokken!

Opnieuw forse

eisen

**Aktiecomité dreigt met
24-uurs stakingen**

voor haven-cao

RN 24/11

Rotterdam — Het actiecomité dat de recente havenstaking in Rotterdam heeft geleid, eist dat er vóór 1 januari een nieuwe haven-cao is die voldoet aan een aantal forse eisen. Als die cao er met ingang van 1980 niet is, dan zullen er 24-uurs stakingen en langzaam-aan-acties komen. Dat standpunt werd gisteravond tijdens een drukbezochte vergadering in Rotterdam ingenomen.

De oud-stakingsleiders Flip Schults en Jim Stavinga eisen een loonsverhoging van twintig gulden netto per week, een bedrag dat in de plaats moet komen van de door de FNV voorgestelde twee procent initiële loonsverhoging. Verder moet er volgens het actiecomité — dat het arbeidsvoorwaardenbeleid van de FNV voor 1980 afwees — ook een volledige prijscompensatie komen. Tevens blijven de oude stakingseisen overeind: pensioering op zestigjarige leeftijd en terugbrenging van de werkweek tot 35 uur.

Motie

Op de vergadering handhaafden de havenwerkers (onder wie veel FNV-leden waren) de motie van wantrouwen die enkele weken geleden op vergaderingen werden ingediend tegen de Vervoersbond-bestuursleden Jan Schroer en Jan van Eldik.

De leden van de Vervoersbonden FNV hebben gisteren een stembiljet ontvangen waarop zij kunnen aangeven of zij al dan niet akkoord gaan met het voorgestelde arbeidsvoorwaardenbeleid. Wanneer zij dat beleid afkeuren, dan zal het bestuur van de bedrijfsgroep havens daaruit consequenties trekken.

Havenstakers

AB
tegen
11-79
FNV-eis

ROTTERDAM (ANP) — De leiders van de Rotterdamse havenstaking hebben gisteravond op een druk door havenarbeiders bezochte bijeenkomst het arbeidsvoorwaardenbeleid van de FNV voor 1980 afgewezen.

Volgens stakingsleiders Schults en Stavinga, die deel uitmaken van het actiecomité in de Rotterdamse haven, moet er volgend jaar een loonsverhoging komen van f 20 netto per week, in plaats van de door de FNV voorgestelde 2 procent loonsstijging.

Ook moeten de oude stakingseisen overeind blijven, namelijk pensioering van de havenwerkers op 60-jarige leeftijd en het terugbrengen van de werkweek tot 35 uur.

Als de werkgevers niet op deze eisen ingaan zullen de havenarbeiders opnieuw op de barricaden gaan.

Nieuwe chicanes binnen
Vervoersbonden FNV

Wvd
20/11/74

Bondsbestuur probeert discussie af te knijpen

(Door Harry Homma)

Het bestuur van de Vervoersbonden FNV lijkt nog geen greintje wijzer te zijn geworden.

In plaats van nu eens naar de leden te luisteren en in samenspraak met hen tot een goed cao-beleid te komen heeft het bondsbestuur nieuwe chicanes ondernomen. De enkele weken geleden gedane, overduidelijke uitspraak in Rotterdam tegen het FNV-beleid wordt aangegrepen om de discussie over de nieuwe cao helemaal af te knijpen.

Eerst stemmen, dan discussiëren. . .

De havenarbeiders in Rotterdam en Amsterdam hebben een brief thuis gestuurd gekregen, waarin ze wordt aangezegd door middel van een stembiljet vóór 25 november ja of nee te zeggen tegen het FNV-beleid. Dit gaat gepaard met het dreigement, dat bij afwijzing van het FNV-beleid „het de vraag is of onderhandelen over een cao voor 1980 nog wel mogelijk is”.

Het bondsbestuur heeft nu kennelijk een nieuwe methode bedacht om zijn zin door te drijven: eerst stemmen en dan pas discussiëren. De ledenvergaderingen over het cao-beleid worden namelijk pas begin december gehouden.

Een woordvoerder van de Vervoersbonden FNV verklaarde aan-

vankelijk het bericht over dit referendum een „wild gerucht” te vinden. „Het lijkt me nogal stug dat dit gebeurt, want de mensen hebben zich enkele weken geleden op de ledenvergaderingen toch al uitgesproken!”

„Voorlooptje”

Na ruggespraak met zijn superieuren moest hij echter bevestigen dat het „wilde gerucht” op waarheid berust. Hij verklaarde toen, dat het referendum gezien moet worden als „een voorlooptje” op de ledenvergaderingen.

„We willen zekerheid wat de leden in de havens nu van de uitgangspunten van het FNV-beleid vinden”.

Op de opmerking, dat dit uiteraard voor alle vakbondsleden geldt en dat de ledenvergaderingen de aangewezen mogelijkheid zijn om die zekerheid te krijgen — nadat er tenminste een discussie heeft kunnen plaatsvinden — moest hij het antwoord schuldig blijven.

WOENSDAG 21 NOVEMBER 1979

Havenwerkers wijzen beleid van FNV af

ROTTERDAM (ANP) — De leiders van de grote stukgoedstaking in de Rotterdamse haven hebben op een druk door havenarbeiders bezochte bijeenkomst in de Maasstad het arbeidsvoorwaardenbeleid van de FNV voor 1980 afgewezen.

Volgens stakingsleiders Schults en Stavinga, die deel uitmaken van het gezamenlijk actiecomité de Rotterdamse haven, moet er het volgende jaar een loonsverhoging komen van twintig gulden netto per week voor de havenarbeiders, in plaats van de door de FNV voorgestelde twee procent initiële loonstijging.

Verder moet er volgens het actiecomité een volledige prijscompensatie komen. Ook moeten naar het oordeel van Schults en Stavinga de oude stakings-eisen overeind blijven, namelijk pensionering van de havenarbeider op zestigjarige leeftijd, en terugbrengen van de werkweek tot 35 uur.

Als de werkgevers niet op deze eisen willen ingaan zullen de havenarbeiders naar het oordeel van de leiding van het actiecomité opnieuw op de barricaden moeten. Voor er echter weer stakingsacties komen moeten zij eerst in de kantines druk uitoefenen op de werkgevers, aldus Schults en Stavinga.

Volgens het actiecomité moet er vóór 1 januari een nieuwe haven-CAO zijn, die voldoet aan de op de vergadering van maandagavond geformuleerde eisen. Is die CAO er dan nog niet, dan komen er 24-uurs-stakingen en langzaam-aan-acties, zo hebben de leiders van het comité aangekondigd.

Op de vergadering handhaafden de havenarbeiders, onder wie zich veel FNV-leden bevonden, de motie van wantrouwen die enkele weken geleden op vergaderingen werd ingediend tegen de Vervoersbonden-bestuursleden Schroër (voorzitter Vervoersbond FNV) en Van Eldik (voorzitter bedrijfspgroep havens van de Vervoersbond).

Havenarbeiders: LOONEIS

(Van onze sociale redactie)

De Rotterdamse havenwerkers houden vast aan hun looneisen voor de cao van 1980.

De poging van het bondsbestuur van de Vervoersbonden FNV om de discussie over de nieuwe cao voor de havens al bij voorbaat via een referendum af te knijpen, is maandagavond fel gehekeld op een vergadering van havenarbeiders in Rotterdam. De vergadering was uitgeschreven door het gezamenlijk actiecomité, dat de havenstaking in augustus-september leidde.

Woordvoerder Flip Schults noemde met name het dreigement geen cao-onderhandelingen te beginnen als de vakbondsleden zich tegen het FNV-beleid blijven verzetten, „pure intimidatie”.

„De havenwerkers hebben toch duidelijk gezegd: afwijzen”, zo zei Schults over het FNV-beleid. „Nu gaat het bestuur proberen het FNV-beleid toch door te zetten op een statutair onverantwoorde manier. Blijkbaar is hun gedachtengang: jullie hadden voor moeten stemmen. Nu je tegen bent, bedenken we wel weer wat anders. Dat heet dan democratie. Dáárvan krijg ik een vuile smaak in m'n mond”.

Het gezamenlijk actiecomité heeft dinsdagmorgen bij de diverse havenbedrijven een pamflet verspreid waarin de vakbondsleden worden opgeroepen eveneens stelling te nemen tegen de handelwijze van het bondsbestuur.

In het pamflet wordt vastgesteld dat op de ledenvergaderingen het arbeidsvoorwaardenbeleid van de FNV als onvoldoende van de hand is gewezen. „Dit referendum kan dan ook nooit de mening van de leden weergeven. Dat is op de ledenvergaderingen gebeurd, daar is democratisch besloten, daar houden wij ons aan. Dit referendum wordt gebruikt om alsnog het arbeidsvoorwaardenbeleid erdoor te jaren, daarom is het ondemocratisch”, aldus het actiecomité.

Zie ook pagina 3.

Havenarbeiders beraden zich

„WE STELLEN NOODZAKELIJKE EISEN”

(Door Harry Hornsma)

De Rotterdamse havenarbeiders willen dat er bij de cao voor 1980 opnieuw krachtig wordt opgetreden voor het verwerken van toeslagen in de urenlonen en voor een loonsverhoging om de koopkracht veilig te stellen. Bovendien worden de andere eisen, die bij de havenstaking aan de orde waren, opnieuw gesteld. Dat bleek maandagavond op een vergadering in Lisselmonde waar verscheidene delegaties van havenbedrijven aanwezig waren. De vergadering was belegd door het gezamenlijk actiecomité van de havenarbeiders.

Flip Schults rekende voor wat het opnemen van de toeslagen in de basislonen (herstructurering) kan betekenen: de urenlonen worden dan f 2,45 hoger, wat doorwerkt in de voorjaarstoelage, vakantiegeld en vakantietoelage, kerstuitkering en dergelijke. Het houdt in, dat de havenarbeiders er per jaar 610 uren maal f 2,45 op vooruit gaan. Dat is dus f 1494,50 bruto.

Bovendien wordt de inkomenszekerheid vergroot, want verscheidene uitkeringen worden over het basi-

sloon plus slechts een deel van de toeslagen berekend. De regering-Van Agt koestert zelfs plannen toeslagen nog minder mee te rekenen bij uitkeringen.

Prijscompensatie

Het verwerken van de toeslagen in het uurloon is een zaak die al jaren speelt en al jaren wordt ook de boot afgehouden door de ondernemers. „Daar moet nu maar eens een eind aan komen,” zo zei Flip Schults. Bovendien stelde hij, dat een loonsverhoging nodig is.

„Er wordt immers nog steeds gerekend met de geschoonde prijscompensatie, in plaats van de volledige prijscompensatie die wij verlangen. Dat de premies voor de ziektefondswet en de WAO verhoogd worden, vertellen ze niet. Er zijn nog steeds plannen van de regering om een eigen bijdrage in te voeren. Je komt

met dat verhaal van Kok over twee procent nergens meer.”

„Oud zeer”

Schults vond vervroegd uittreden op 60-jarige leeftijd een „pure sociale noodzaak”. Van de 5-ploegendienst toonde hij zich een hartgrondig voorstander, „maar zonder inleveren op het loon”. „Het zijn geen extreme eisen die we stellen. Wat wij eisen is wat aanslaat bij de gewone vakbondsleden.”

Jim Stavinga noemde het opnemen van de toeslagen in het basisloon „oud zeer”. „Het had met de staking al gerealiseerd moeten zijn. Ook tijdens de staking hebben we eigenlijk geen looneisen gesteld. We hebben alleen maar begroot wat de matingspolitiek ons al had gekost”.

Opnieuw zo'n „begroting” opmakend, meende hij dat er toch wel 20 gulden bruto per week bij moet ko-

men, naast de herstructurering, om de te verwachten prijsstijging in 1980 baas te kunnen. Sommigen in de zaal meenden dat het zelfs twintig gulden netto zou moeten zijn.

Koos Verweijmeren stelde dat zeker de 550 gulden op tafel moet komen die de gezinnen volgend jaar méér kwijt zijn volgens het Konsumenten Kontakt. „We mogen ook best mee profiteren van de produktiviteitsstijging overal in de haven. Naar mijn mening moet er een looneis komen, die voor iedereen duidelijk is na te rekenen en die klopt als een bus.”

Zwakte

De door de bondsleiding ondernomen poging via een referendum de discussie af te knippen noemde hij „geen teken van kracht, maar van zwakte.” „Dwars door de vakbeweging heen is een gistingproces op gang gekomen. De mensen willen

K
zich niet langer laten uitkleiden. Het gistingproces is nog niet tot hogere regionen doorgedrongen, maar al we door blijven knokken zullen mee anderen zeker ons voorbeeld volgen.”

Verweijmeren wees ook nog op het groot aantal reacties van FNV afdelingen dat de havenarbeider hebben gekregen en nog krijgen. „We moeten het nu ook weer voort hebben van het ontwikkelen van onze eigen kracht. Ook de vakbondstoel kan zich een situatie zoals het afgelopen jaar niet opnieuw permitteren” meende hij.

Een andere discussiant vond dat de havenstaking in elk geval heeft geleid „tot een arbeidsvoorwaardenbeleid van de FNV dat we nog nader hebben gezien. Ik vind dat ook niet dat er op de oude voet doorgaan wordt. Naar mijn mening biedt dit arbeidsvoorwaardenbeleid de ruimte om te realiseren wat we willen. Wij zijn de vakbeweging, we zeggen met elkaar wat we willen en hoe we dat realiseren”, aldus luidt zijn standpunt.

Houten stoel

Flip Schults vond dat de havensking duidelijk zijn inbreng heeft gehad, maar dat er heel goed moet worden opgepast, dat dit niet tijdelijk de werkgevers zitten in de wakkamer om alles terug te draaien. „Dat betreft zitten wij nog altijd n op een pluche, maar een houten stoel. En daar moet je regels vastaf komen om in actie te gaan.”

Daarvoor had Schults al herhaald weinig vertrouwen te kunnen hebben in het arbeidsvoorwaardenbeleid van de FNV. „De mensen die nu in Albeda aan de tafel zitten, stelen zelden die 2 procent niet als een haais, maar als een „onderhandelaar basis” aan de orde. De eis van arbeidstijdverkorting met tien procent is al teruggebracht tot een van 2,5 procent. Alleen als we onze eigen eisen aan de bak hebben we zekerheid.”

Velen benadrukten dat per 1 januari duidelijk moet zijn hoe het er met de nieuwe cao. Het actiecomité werd opgedragen tezamen met werknemers van de verschillende bedrijven te bezien welke actievorm eventueel mogelijk zijn om de eisen anderszins op die wijze kracht bij te zetten.

HVV 23/10/79
Havenwerkers

TEITENVERENIGINGEN...

en

FNV dicht bij

elkaar

De kloof tussen de Vervoersbond FNV en zijn leden in de haven die achter de eisen van het Gezamenlijk Actiecomité staan, is veel kleiner dan menigeen denkt.

Die voor vele betrokkenen misschien verrassende conclusie valt te trekken uit de vergadering voor havenarbeiders van het actiecomité, dat tijdens de staking een grote aanhang had.

Tot die conclusie kan men komen als men de eisen, gesteld op die vergadering, vergelijkt met de mogelijkheden binnen de FNV voor de komende CAO-onderhandelingen in de haven.

DOOR
HANS
ROODEN-
BURG

Zeker als men daarbij het gematigde betoog van Jim Stavinga van het actiecomité inogenschouw neemt.

Op het gebied van de arbeidstijdverkorting is er vrijwel geen verschil met de wensen van de FNV. Beide streven naar vervroegde uittreding op 60 jaar,

Als men dan die f 22,50 bruto van de FNV stelt tegenover de f 20 netto (of toch f 20 bruto?) van de havenarbeiders dan is er geen verschil meer. Zo denkt waarschijnlijk ook een aantal vakbondsleden erover. Op de vergadering van het actiecomité lieten zij weten dat de wensen in de haven gewoon terug te vinden zijn in het arbeidsvoorwaardenbeleid van de FNV. „Als wij dan ook een strijd willen aangaan, dan kunnen we dat dan ook beter binnen de vakbeweging doen”, zo werd gesteld. Het lijkt dan ook nu het juiste moment voor de Vervoersbond FNV om het oud zeer met vele

uitbreiding van de vakantie, verkorting van de werkweek tot 35 uur en invoering van vijf-ploegendiensten bij continu-werk. Alleen in welke periode deze wensen gerealiseerd moeten worden zal men misschien enigszins van mening verschillen.

Op het gebied van herstructurering van lonen zitten beide geheel op één lijn. Het opnemen van toeslagen in de uurlonen is één van de belangrijkste wensen van de havenarbeiders. Een eis die de Vervoersbond FNV al zonder meer heeft overgenomen.

Het verschil zit hem dan ook in de aanvullende looneis, die moet worden gesteld om de koopkracht te handhaven. De havenarbeiders willen daarvoor een extra loonsverhoging van f 20 NETTO per week. De FNV heeft zoals bekend 2% geëist. Dat komt op f 12,50 BRUTO per week voor iemand die het modale inkomen geniet (f 32.500 per jaar).

Dus toch een duidelijke kloof zou men op het eerste gezicht zeggen. Maar dat valt mee als men de achtergronden kent. De vraag moet gesteld worden: hoe hard is de eis van f 20 schoon van het actiecomité?

Afgaande op de zeer uitvoerige en knappe uiteenzetting van rekenmeester Jim Stavinga valt daar best over te praten.

Hij kwam aan het eind van zijn verhaal tot de conclusie dat een loonsverhoging van f 20 bruto per week nodig is om de aangetaste koopkracht van de werknemers minstens op peil te houden. Dat daar binnen nauwelijks een minuut tijd en zonder enige discussie f 20 netto van werd gemaakt, lag aan de vergadering. Iemand stelde: f 20 bruto zegt die stuur in de haven niets hoeveel hij nou netto in het handje krijgt. Dus dat doen we maar, we maken er f 20 netto van...

Dan dient men verder te bedenken dat die f 12,50 bruto van de Vervoersbond FNV niet het enige op loongebied is wat binnen de vakbeweging mogelijk is. Zeker in de havens kan men nog aanvullende looneisen stellen op grond van de FNV-eis voor extra beloning bij beroerde werkomstandigheden. Afhankelijk van de aard van de werkzaamheden kan de hoogte ervan zeer verschillen. Maar voor die man „in de put”, die men in de haven altijd als voorbeeld stelt, is een tientje per week gauw geëist.

Het actie-comité in actie tijdens de laatste staking.

van zijn leden, ontstaan tijdens de wilde stakingsweken, uit de weg te ruimen. Nu moet de bond zijn havenwerkers duidelijk maken dat wat zij wensen óók de wensen van de bond zijn.

Het is daarom betreurenswaardig dat de Vervoersbond juist deze week weer een nieuwe flater lijkt te slaan.

De leden van de bedrijfsgroep havens wordt in een referendum gevraagd alsnog akkoord te gaan met het FNV-beleid, dat eerder op de druk bezochte vergaderingen in Rotterdam was afgewezen. Die afwijzing toen had duidelijke oorzaken: de extra looneis van de FNV was nog niet bekend, de Vervoersbond

had onvoldoende duidelijk gemaakt dat het pakket veel meer mogelijkheden biedt dan in de jaren daarvoor en voor de havenwerkers was dit de eerste gelegenheid na de emotionele stakingsweken om hun ongenoegen te laten blijken over de opstelling van de vakbeweging tijdens die staking.

De Vervoersbond FNV gaat nu geheel aan die vergadering voorbij en probeert via het referendum nu alsnog het „ja" in de haven voor het FNV-pakket te krijgen. Dat is natuurlijk olie op het vuur gooien. Voor het Actie-comité een kans voor open doel om erop in te spelen en te stellen dat die vakbond nog niets geleerd heeft.

AURORA dd. 3 1 AUG. 1979

1. Stakingen.

HB geeft een uiteenzetting omtrent de wijze waarop de CPN en de SP op de achtergrond de stakingen in Rotterdam en Amsterdam in de haven manipuleren.

H.BVD spreekt er zijn verbazing over uit dat door woordvoerders vanwege de Gemeente Rotterdam en de bonden op zo verhullende wijze over de communistische kuiperijen wordt gesproken. Alleen Ed Peereboom noemde gisteravond voor de T.V. (AVRO) man en paard.

AURORA dd. 7 SEP. 1979

1. Havenstakingen.

meldt dat er thans een zeer onoverzichtelijke situatie is t.a.v. de havenstakingen. De Amsterdamse haven is gisteren weer plat gegaan. Er zijn ernstige moeilijkheden in de vervoersbond FNV vanwege het feit dat de leden van het bestuur van de centrale bedrijfsgroep havens hun lidmaatschap van het federatiebestuur hebben neergelegd.

De huidige onoverzichtelijke situatie zal nog wel enige tijd voortduren zonder dat er hoop mag bestaan dat de stakingen speedig tot een eind zullen komen.

AURORA dd. 11 SEP. 1979

1. Havenstakingen.

geeft de huidige stand van zaken in de haven Rotterdam. Afgelopen zondag is in het gezamenlijk actiecomité, geleid door CPN-ers en "maoïsten", besloten de staking door te zetten, hoewel de CPN-ers duidelijk op zoek zijn naar mogelijkheden om af te bouwen (dit met het oog op de relatie met de vakbeweging). Ook elders in het land aanzelt de CPN kennelijk om nieuwe acties te ontameren (Meis in Groningen).

AURORA dd. 14 SEP. 1979

1. Havenstakingen.

HB meldt dat de stemming in Rotterdam grimmiger wordt. Het aantal werkvilligen groeit en er is een toenemend verzet tegen het driemanschap Klaassen (CPN), Schults (CPN) en Stavinga (van m.l.-huizen). Hedemiddag vindt er in het Feyenoord-stadion een meeting plaats waarbij gesten zal worden over het al dan niet voortzetten van de staking.

Vandaag zal op instigatie van de CPN bij een aantal Amsterdamse havenbedrijven wederom het werk tijdelijk neergelegd worden. Ook in Groningen is er iets op til blijkens de vergevorderde plannen van F. Meis c.s. voor korte acties in de strokarton- en wellicht ook de metaalindustrie.